

శ్రీరస్తు.

నీతికథామంజరి

ఇది

మాదిరాజు రఘునాథరావుగారిచే

రచియింపబడి

గుంటూరు

ప్రభాకర ముద్రాక్షరశాలయండు

ముద్రింపబడినది.

1941

[సర్వస్వామ్య సంకలితము]

[వెల పండ్రిండు అణాలు]

గ్రంథకర్త వరజమల

పండితాభిప్రాయములు

శ్రీ మాదిరాజు రఘునాథామాత్యప్రణీతంబగు 'సీతికథామంజరి' యను గద్యపద్యాత్మకమగు గ్రంథమును జూచితిని. పాకము ద్రాక్షాపాకము. సీతిని బోధించి, విద్యార్థులను సన్మార్గమున నడపుటకు మహోపకారము. తత్ప్రతి ఆంధ్ర విద్యార్థులకుఁ జదువుట కుత్సాహమును గల్గించుట కెంతయు నొప్పియున్నది. అర్థావబోధము కానప్పుడే విద్యార్థులు గ్రంథపఠనమునకుఁ గడంగరు. ఈ గ్రంథ మాలోపమును దీర్చినది. కావున విద్యార్థుల క్షేమముఁ గోరినచో నిట్టిగ్రంథములను విద్యాశాఖవారు, అవశ్యపఠనీయములఁగఁ జేయుదురని నేను నమ్ముచున్నాను.

గుంటూరు, }
16-6-1941. }

కాశీ కృష్ణాచార్యులు,
అవధానిశోమణి.

అయ్యలారా !

మాదిరాజు రఘునాథామాత్యునిచే రచింపబడిన నీతికథామంజరియనుగ్రంథంబును స్థాలీపులాకన్యాయంబునఁ బరిశీలించియుంటిని. ఇయ్యది పరవస్తు చిన్నయనూరిచే రచింపబడిన నీతిచంద్రికయను గ్రంథము ననుసరించి నీతికథలన్నియుఁ బద్యరూపమున రచింపబడినది. ఈ ప్రబంధము పాఠశాలలయందు బాలురకుగాని తదితరులకుఁగాని యత్యంతోపకారియని గ్రంథనామముననే వెల్లడియగుచున్నది.

ఈకవి యిదివరలోఁ గొన్నిశతకములుగూడ రచించి యున్నాడు. ఈప్రబంధమందలి శైలినాతి కఠినమై, రసవత్తరమై పాఠకుల హృదయారవిందమునఁ దనుపార్చుచున్నది. అచ్చటచ్చటఁ గొన్నికొన్నికథలయందలి వర్ణనములఁ బరికింపఁ బూర్వకపులను జ్ఞాపకముచేయుచుండును. వీరికిఁగల వ్యవహార కార్యములిట్టివని చెప్పనలవిగాదు. ఒకగడియయైనను తీరికలేని పనులున్నను, విసుపుజెందక యాకార్యంబులన్నియుఁ జక్కఁ బెట్టుకొనుచు మధ్యలో నేదియోయొకసమయమునఁ దనకు గల మేధాశక్తిచే నిట్టిగ్రంథములను రచించుచు వచ్చుచుండెడివాఁడు. ఇట్టి గ్రంథరచనాశక్తి సామాన్యముగ కార్యాంతరములుగలవాని కుండుట యరుదని నానమ్మకము.

ఎప్పుడుచూచినను వారిచిత్తము భావప్రపంచమునఁ
దేలియాడుచుండును. కావుననే యెన్నిదుష్కరంబులగు
కార్యంబులున్నను, భగవదనుగ్రహమువలన నిట్టిగ్రంథంబులు
రచింపగలిగిరి. ఇక ముందైనను శ్రద్ధతో నిట్టికావ్యంబులనే
రచించి శారదాపీఠంబున శారదాదేవికిఁ బుష్పమాలికలవలె
సర్పింతురని నేను విశ్వసించుచున్నాను.

గుంటూరు,
20-6-1941. }

ఇట్లు,
రత్నాకరం అనంతాచార్యులు,
ఉభయభాషాపరివీణ, శతావధాని.

విజ్ఞాపనము.

ఈ గ్రంథరచన కెంతయుం బట్టుదలయే కారణముగాని వేఱొండుకాదు. లేనియెడల నాకున్న కష్టములలో నిది నెఱవేఱెడిది కాదు. పురుషప్రయత్నమువలనఁగానిపనియే లేదని మొదటినుండియు నావిశ్వాసము. అందువలన నే నీపని నిర్వహింపఁగల్గితిని.

కం॥ గుడికూలును, నయిపూడును,

వడిసీరునఁ జెఱువుతెగును వసనిధులింతుకొ

జెడనిది పద్యంబొక్కటి

కుడియెడమలఁ జూడకన్న గువ్వలచెన్నా.

అనుకరణి గ్రంథములవలె నితరము లేవ్వియు శాశ్వతములు గావని యెంచి మొదటినుండియు నెన్ని పనులు నన్ను బాధించుచున్నను “కవికిని శిల్పికిఁ కలముఁగైకొని వ్రాయుచు నున్న నూతెడుకొ, నవనవచిత్రకల్పనలు” నను నార్యోక్తి ననుసరించి మధ్యమధ్యలోనేదియోయొక గద్యమో, పద్యమో, కీర్తనయో, శతకమో, వ్రాయుచుండెడివాఁడను. ఇదివరలోఁ గొన్ని శతకములను వ్రాసితిని.

మా మాతామహస్థానమువారు కవులేగాక వైద్య శాస్త్రవేత్తలుగూడ నగుటంబట్టి నేనుఁ గొంత వైద్య శాస్త్రమునందుఁ బరిశ్రమింపఁబోవలెనని “చికిత్సానిధి” యను వైద్యశాస్త్రగ్రంథము నొకదానిని రచించియుంటిని.

పరిస్థితులమున నిట్టి గ్రంథములు చూచువారు లేకపోయినను “కాలోహ్యాయం నిరవధిర్విపులాచ పృథ్వీ” యన్నట్లు విశాలభూమండలమునం దెప్పుడైనను జూచువారు దుర్భవింపకమానరని తలచి దేహబలముకంటె బుద్ధిబలమెక్కుడని బోధించు నీతిగ్రంథమొకటి పద్యరూపమున నున్న సమంజసమని యూహించి యీ నీతికథామంజరియను గ్రంథమును రచించితిని. కాన పండితులెల్లరు సుహృద్భావమున మన్నింపఁ బ్రార్థితులు.

ఈ గ్రంథమును శ్రద్ధగాఁ బఠించి తమ యభిప్రాయమొసంగిన శ్రీమాన్ ఉభయభాషాపరీక్షిణ, శతావధానియు నగు రత్నాకరం అనంతాచార్యులవారికిని, అవధానిశిరోమణి, శ్రీ కాశీ కృష్ణాచార్యులవారికిని నేనెంతయుం గృతజ్ఞుడను.

ఇట్లు,

మాదిరాజు రఘునాథరావు.

విషయ సూచిక.

ప్రథమాశ్వాసము

		పుట
1. పావురములకథ	...	10
2. మృగముకథ	...	17
3. జరద్ధవముకథ	...	19
4. సన్యాసులకథ	...	28
5. జంబుకముకథ	...	30

ద్వితీయాశ్వాసము

6. వాసరముకథ	...	39
7. రాసభముకథ	...	41
8. జంబుకముకథ	...	44
9. ఆషాఢభూతికథ	...	47
10. కాకభుజంగములకథ	...	52
11. కుంజేలుకథ	...	62
12. చీరపొతుకథ	...	67

తృతీయాశ్వాసము

13. ఒంటెకథ	...	72
14. వడ్డంగికథ	...	77
15. టిట్టిభముకథ	...	80
16. తాబేలుకథ	...	82
17. చేపలకథ	...	84
18. నూచీముఖముకథ	...	89
19. వరకులకథ	...	91
20. కొంగకథ	...	96
21. ధనగుప్తునికథ	...	99

శ్రీరస్తు.

శ్రీరామాయ నమః.

నీతికథామంజరి

ప్రథమాశ్వాసము

శ్రీ రాధారమణుండు భక్తజనహృద్ధిఁ దీప్తిమాలయుండుగ్రహ
కారాతి ద్రుహిణాదినిర్జర కిరీ ఁ టాంచన్మణింద్రప్రభా
వారాలంకృతపాదపంకజాఁడునౌ ఁ వైకుంఠవాసుండు వి
స్తారైశ్వర్యములకౌశుభంబులనునిఁచుల్లాకుఁజేకూర్పుతఁ.

చ॥ కలుములరాణి పావని జ ఁ గంబులకుఁ జనయితి తన్నిలం
గొలుచుచునుండువారలకుఁ గోరినసంపదలిచ్చిప్రోవుగా
దిలి జలజాయతేక్షణుని ఁ దేవియునై చెలువాటుచుండునా
కులుకుమిటారి పాల్గడ్డలిఁకూతురుమాకిడిప్రోచుతఁసిరుల్.

ఉ॥ శీర్షమునన్ వియన్నదినిఁ జేర్చి భవాని ధరించి మేన, సం
ఘర్షముమాన్పియిర్వరనుఁగౌఁగిటఁదన్నుచు దక్షిణుండునా
హర్షముతోఁ దదీశ్చితముఁలన్నియుఁ దీర్చిన శంకరుండు దు
ర్ధమ సమస్తసంపదలొఁసంగికృపకృమముఁబ్రోచుఁగావుతఁ.

ఉ॥ గుబ్బులతేనికిం గలిగి ♦ గుబ్బులివిల్తునిఁ బెండ్లియాడి తా
గబ్బున లోకము ల్గలఁచు ♦ కాసరదైత్యు నణంచి దిక్కులం
బ్రబ్బిన సద్యశంబుఁగని ♦ భక్తులఁగాచు భవాని మమ్మిలన్
నిబ్బరికంబుతో నెపుడునిత్యశుభంబు లొసంగి ప్రోచుతన్.

చ॥ ఎలమిఁదలిర్ప లోకములన్ నెల్ల సృజించుచు వెల్లు నాల్గుమో
ముల నివసింపఁజేసి యలన్ ముద్దులపల్కుల కుల్తులాడి; ని
ర్మలకమలాసనంబున రన్ మాపతిఁగొల్పుచునుండునట్టి యా
పలుకులబోటిచెల్వఁడెడన్ బాయక మాకుఁజిరాయవీవుతన్.

చ॥ కులుకుమిటారియై కలలన్ కున్ నిధియై వెనువెంటఁ బ్రాతమి
నుకలతుద లేయెడం జెలులన్ కూటువులై వినుతింపముద్దురా
చిలుకకుఁ బాటలం గఱపుచిన్మయరూపిణి నల్వరాణితా
నలరుచు నావిశాలరసన్ నాంగణమందు నటించుఁగావుతన్.

ఉ॥ అబ్బురపాటుదోప లవ ♦ ణాంబుధి రాము ననుజ్ఞదాటి ప
ల్గబ్బితనంబునన్మెలఁగు ♦ కర్బురవీరులఁజంపి లంకఁ దా
నుబ్బునఁగాల్చి సీతకు రన్ ఘూర్తము ముద్రికనిచ్చితద్గతిం
దెబ్బిన రామచంద్రునకుఁ దెల్పినమారుతి సన్నుతించెదన్.

—♦ ను క వి స్తు తి ♦—

మ॥ నెనరుంబూని మురారిబాణకవి దం ♦ డిక్ బిల్వ ణం గాళిదా
సుని మాఘున్ భవభూతిశంకరులభా ♦ సున్ ముమ్మటున్
భారవీం

ద్రునిజ్ఞే మేంద్రునివిశ్వనాథకవిచం ♦ ద్రంగుంతకాచార్యువా
మనునింజోళకవీంద్రునిన్ వచనసం ♦ పచ్చుధి కర్ణించెదన్.

—♦ కవివంశాభివర్ణనము ♦—

చ॥ ఘనతరసద్యశోయుతుఁడు ♦ గౌరవనీయుఁడుఁ

గాశ్యపాన్వయాం

బునిధి విభావరీశ్వరుఁడు ♦ భూరికలానిపుణుండు లోకపా
వనగుణవంతుఁ డార్యజన ♦ వందితుఁడు తమ నిత్యసత్యవా
గ్వినుతుఁడుమాదిరాజుచెలఁ♦గైధరణింగవిమాననీయుఁడై.

సీ॥ బీదసాదులనెల్లఁ ♦ బేర్చితోనెపుడు రా

వించి వారల నాద ♦ రించునెవఁడుఁ

దగవులందీరుచు ♦ తఱి బక్షపాతంబుఁ

బాసి న్యాయంబె తాఁ ♦ బల్కునెవఁడు

ధర్మకార్యములందు ♦ ద్రవ్యమర్పింప సం

ప్రీతితో ముందు గా ♦ లెప్పట్టినెవఁడు

నిరతంబుఁదాఁజేయ ♦ నివ్వటిల్లిన యత్న

ముల భగీరథుఁడ్రోయఁ ♦ గలుగునెవఁడు

గీ॥ నట్టి నగధీరుఁడధిక సా ♦ హసుఁడు మాది

రాజుకులమందు నాయక ♦ రత్నమగుట

మాకులంబునకీధాత్రి ♦ మాదిరాజు

నామమేయెడ విఖ్యాతి ♦ నామమయ్యె.

10

గీ॥ అవని నా మాదిరాజున ♦ కబ్బరాజు

కలిగె నాతఁడు మిగుల వి ♦ ఖ్యాతిఁగాంచి

ప్రబ్బఁగీరితి తనపేర ♦ నబ్బరాజు

పాలెమనుపురి నిర్మిం పఁ ♦ జాలెలీల.

11

కం॥ ఆయబ్బరాజు సచివున

కాయతవిద్యాప్రపూర్ణుఁ ♦ డతిశయకరుణా

ధీయుఁతుఁడు లోకనుత తే

జోయుతుఁడగు శరభరాజు ♦ ట్లోణిజనించెన్.

12

వ॥ వానికి సోమరాజు, వీరరాజు, రామరాజు, శివరామరాజు
నను నల్వరువుత్రు లుదయించిరి. అందు రామరాజునకు
శంకరయ్యయు, నమ్మిరాజు నను నిర్వరుకుమారు లుద
యించిరి. అందు శంకరామాత్యునకుఁ గోటయాఖ్యుండు
జనించె. అట్టి కోటయాఖ్యునకు నబ్బరాజు, రామబ్రహ్మము,
కృష్ణయమంత్రి, ముత్యముబుధుఁడు నను నల్వరు కుమారు
లుదయించిరి. అందు—

13

సీ॥ ఎవ్వఁడు నిరతంబు ♦ నీశ్వరారాధనం

బుల మహాభక్తితో ♦ సలుపుచుండు

నెవ్వఁడుఁ దగవుల ♦ నేర్చుకాలములందు

వెఱచినాయంబుఁ ♦ దా వీడకుండు

నెవ్వఁడు సత్యంబు ♦ నివ్వటిల్లఁ బరోప

కారంబు నొనరించి ♦ ఘనతఁగాంచు

నెవ్వఁడు బీదల ♦ నెలమిమీఱఁగఁగాంచి

యన్నప్రదానంబు ♦ నాచరించు

గీ॥ నట్టి లోకైకపూజ్యుండు ♦ నమలకీర్తి

మంతుఁ డౌచార్య గాంభీర్య ♦ మాననీయుఁ

డతికృపాభుండు మాతండ్రి ♦ యబ్బరాజు

సచివు డలరారుచుండె నై ♦ శ్వర్యశాలి.

14

శా॥ ఆయుస్సంతలు సత్త పుల్నతులు సే॥ యన్ సర్వధా తీర్వరో
 ద్దేయుండై స్వయశంబు తాదశదిశా ♦ కీర్ణంబుగా సర్వదా
 చేయంజాలి పతివ్రతాతిలకమై ♦ శీలంబుబాటించు జ
 గ్గాయమ్మన్ సుగుణాంబురాళి నిలఁ బెం ♦ డ్లాడెన్ మదిం
 గూరిమిన్. 15

సీ॥ ఏ రామ ప్రాక్త నా ♦ చారంబులఁ దలఁచి
 సద్రవ్వితంబులభక్తి ♦ సల్పుచుండు
 నేసాధ్వికాంతల ♦ కెపుడు నాథునిసేవ
 ఘనమోక్షదాయక ♦ మనితలంచు
 నేసతీమణి మహా ♦ ల్లాసంబుతోఁ దుల
 సీపూజ లెపుడుఁ దాఁ ♦ జేయుచుండు
 నేయింతి బీదల ♦ కెల్లవేళలఁ జికి
 త్సావిధానంబులు ♦ సల్పుచుండు

గీ॥ నట్టి మాయమ్మ సుగుణమా ♦ న్యంగరుణాత్మఁ
 దారకపవిత్ర హృత్సీమ ♦ ధన్య జగ్గ
 మాంగనామణి నా మాన ♦ సాంబుజమునఁ
 దలఁతు నీయెడ నధిక మో ♦ దంబుతోడ. 16

వ॥ వార లిర్వురుఁ బురాణదంపతులకై వడి మెలంగుచుండ
 వారికి సదాశివ, రఘునాథ, సోమసుందరులను సుత
 త్రయంబును, కామాంబయు, నఖిలాండాంబయు, రత్న
 మాంబయు, రంగనాయకమ్మయు, శశిరేఖాంబయు నను
 పుత్రికారత్న పంచకంబును గలిగె. అందు ద్వితీయపుత్రుండ
 నగు నేను— 17

సీ॥ ఎలమితోఁ గాశహా ♦ స్తీశ్వర శతకంబుఁ
 గోరిసద్భక్తితోఁ ♦ గూర్చినాడ
 నీతిబోధక భవా ♦ నీ శంకరశతకం
 బిలబుధుల్నుతియింప ♦ సలిపినాడ
 శివునిభక్తిం బ్రతి ♦ ప్రించు వేళం జంద్ర
 హాసంబు సంకితం ♦ బందినాడఁ
 దఱచి మీదటఁ జికి ♦ త్సానిధి పృథ్వితిక
 గ్రంథంబులొనరింపఁ ♦ గలిగినాడ

గీ॥ నేటి కారాఘవుని దయ ♦ నీతిఁగూర్చు
 దనరు నీతికథామంజు ♦ రి నొనరింపఁ
 బూనితినిఁ గానఁ గల దోష ♦ ములను వీడి
 గుణములె గ్రహింపుడో సూరి ♦ గణములార. 18

కం॥ ఘనతర తుఘ్నూరి కులాం
 బునిధి సుధాకరుని లోక ♦ పూజితుఁ గవివం
 ద్యునిఁ బిచ్చయాఖ్యు మాతులు
 మనమునఁ దలపోతు సుగుణ ♦ మాన్యుని నెపుడుక. 19

—♦ ప ప్త్యం త ము లు ♦—

కం॥ శ్రీకరునకు సంబుజభవ
 పాకారి ప్రముఖలోక ♦ పాలార్చితభ
 ద్రాకారునకుం బుణ్య
 శ్లోకునకున్ హరికి నిఖిల ♦ లోకాత్మనకున్. 20

కం॥ ధరణీధరరాత్మనయా
 వరచాపవిభంజనునకు ♦ వనజాత్మనకున్
 బరమకృపాంబుధికిన్ శుభ
 కరునకు సీతాహృదబ్జ ♦ కంజాపునకున్. 21

కం॥ మేరునగధీరునకు సం
 సారాంబుధితరికిన్ బరమ ♦ శాంతాత్మనకున్
 శూరాగ్రేసరునకుఁ బా
 పారణ్య దవానలునకుఁ ♦ బరమాత్మనకున్. 22

కం॥ సుందరరూపునకు జగ
 ద్వందిత పాదాంబుజనకు ♦ దర్శితరత్నో
 బృందాంతకునకు లోకా
 నందకరునకున్ మహాత్ము ♦ నకు హతఘ్నికిన్. 23

కం॥ నీలాంబుదదేహునకున్
 శూలాయుధ సేవితునకు ♦ సుకవినుతునకున్
 లీలామందిరకాంచన
 చేలునకుం గేశపునకు ♦ శ్రీరామునకున్. 24

ప॥ సమర్పణంబుగా నా యొనర్పంబూనిన నీతికథామంజరియను
 మహా ప్రబంధమునకుఁ గథావిధానంబెట్టిదనిన— 25

నీతి కథామంజరి

కథాపారంభము

గీ॥ శ్రీలఁజెల్వారు నాకంబు ♦ లీలనధిక
పుణ్యగంగానదీతటం ♦ బునధరిత్రీఁ
బొల్పుమీఁతెడిఁ బాటలీ ♦ పుత్రసునెడి
నగరమొక్కండు తొల్లి ప ♦ ల్వగలమించి. 1

ఉ॥ శ్రీరమణీవిహార సర ♦ సీజవిరాజిత భర్మహర్ష్య వి
స్తారనిభానిశాంతమణి ♦ జాలనిబద్ధవిలాసిశృంగసం
వారహతార్కరమై మిగుల♦భాసితఁ దన్నగరంబు సర్వబృం
దారకమాన్యవాతచలి ♦ తద్వజపాలిపటాహతాబ్దమై.

మ॥ అలరెం దన్నగరంబు పార్థివసము♦ద్యద్దండయాత్రాసము
తక్కులికారింఖదు దీర్ఘవిక్రమనట ♦ త్కంఠాణరింఠాహతో
జ్వల దుద్దండమహీపరాగము మహా♦ వార్యోర్మిజాలాదిని
స్తులవార్ధింబడితద్వినీలిమకు హే♦తుత్పంబుఁగాంచెన్వెనెన్.

గీ॥ ఆపురంబును జగముల ♦ నధికకరుణఁ
గాచునట్టి సుదర్శన ♦ కరుడనంగఁ
దనరునట్టి సుదర్శనుఁ ♦ డనెడిభూమి
పతివరేణ్యుఁడు నెపుడుఁ గా ♦ పాడుచుండు. 4

వ॥ అతఁ డొక్కనాడు వినోదార్థంబుగ విద్వాంసులతో సల్లా
 పంబులు గావించుచుండ నందొక్క బ్రాహ్మణుండు లేచి
 లోకంబునఁ బరువంబును, విభవంబును, ప్రభుత్వంబును,
 నరయమియు ననునాగ్నింటిలో నొక్కక్కటియే యనర్థంబుఁ
 గల్గించుచుండ నొక్కచో నీ నాల్గున్నఁ జెప్పనలవియే ?
 కావున ననేకసందేహంబుల మాన్చి యగోచరార్థవిజ్ఞా
 సముఁ గల్పించు శాస్త్రము లోకులకు లోచనంబు. అట్టి
 లోచనం బెవ్వనికి లేకుండునో యట్టివాఁడె యంధుండని
 ప్రస్తావవశముగాఁ జేదివెను.

5

సీ॥ ఆసార్యభౌముఁ డ ♦ త్యాసందమున లోన
 నలరి తత్పద్యంబు ♦ లాలకించి
 పిదపఁ దానాత్మీయ ♦ హృదయంబునను విచా
 రంబుతో లేనిదుః ♦ ఖంబుఁగాంచి
 యతిమూర్ఖులౌచు వి ♦ ద్యాహీనులై సదా
 తనరారు నాత్మపు ♦ త్రికులఁజూచి
 వీరు సుజ్ఞానులై ♦ వెలయుఁజెట్లని చెంత
 గల బుధేంద్రులతోడఁ ♦ బలికెనిట్లు

గీ॥ మత్సుతులఁగొని మీలోన ♦ మహితనీతి
 విదులఁ గావించువారలు ♦ వెలయుచుండి
 రా ? యనివచింప విష్ణు శ ♦ ర్మయను విప్ర
 పుంగవుఁడుపల్కె నిట్లని ♦ భూమిపతికి.

6

చ॥ పనిగొని దేవ! మీసుతులఁబంపుడునావెనువెంటవారలఁ
 ఘనతరసీతివిజ్ఞులను ♦ గా నొసరించెదనంచుఁబల్కి తో
 డనెకొనిపోయి వారల దృఢప్రతిభాత్ములఁజేయనెంచి యి
 ట్లనివచియించె నీకథల ♦ నా ధరణీసురుడంత వారికిఁ 7

—, పా వు ర ము ల క థ ,—

సీ॥ క్షౌతలంబున విత్త ♦ సాధనసంపత్తి
 లేనివారయ్యు వి ♦ జ్ఞానలెపుడు
 సన్యోన్యమిత్రత్వ ♦ మార్జించికొని యైక్య
 మునఁ గాకమృగకూర్మ ♦ మూషికములఁ
 గైవడి నాత్మీయ ♦ కార్యంబులెల్ల సా
 ధించుకొందురన నా ♦ లించి రాజ
 తనయు లేకార్యంబు ♦ లను గాకమృగకూర్మ
 మూషికంబులు నై క్య ♦ మునవసించి

గీ॥ మించి సాధించె వినిపింపు ♦ డంచుఁబలుక
 వివిధశాస్త్రప్రవీణుండు ♦ విష్ణుశర్మ
 డెందమున లేనిసంతోష ♦ మొంది వారి
 చెంతఁగూర్చుండి యిట్లని ♦ చెప్పఁదొడఁగె.

8

సీ॥ దివ్య గోదావరీ ♦ తీరమందొక మహా
 శాలశ్రీ వృక్షరా ♦ జంబుగలదు
 అన్నిదిక్కులనుండి ♦ యరుగుదెంచి ఖగంబు
 లందు రాత్రుల నిద్ర ♦ లందుచుండు

నొకనాఁడు వేరువ ♦ నుత్సాహమున లఘు
 పతనకంబనునట్టి ♦ వాయసంబు
 తా లేచి రెండవ ♦ కాలునింబలె సంచ
 రించుబోయనిఁజూచి ♦ యెంచె నిటుల

గీ॥ నేను వఱువాతమేల్కొంచి ♦ వీనిమొగముఁ
 గాంచితిని నేడు కీడేమి ♦ గలుగునొక్కొ-
 తెలియదిఁక వీఁడువచ్చిన ♦ స్థలమునందు
 నిలువకాచోటు విడిచిపో ♦ వలెనటంచు. 9

గీ॥ యత్న మొనరించుచుండ వాఁ ♦ డా మహీజ
 మునకుఁ జెంగట నూకలు ♦ పోసిపిదపఁ
 బన్ని వల; పోయి చేరువ ♦ నున్నపొదల
 వేచి ఖగములకై పొంచి ♦ చూచుచుండె. 10

సీ॥ అపుడుఁ జిత్రగ్రీవు ♦ డను కపోతవిభుండు
 సంచరించుచు నాక ♦ సమున నేల
 మీది నూకలుచూచి ♦ మోదంబునం దోడి
 పాపురంబులతోడ ♦ బలికెనిట్లు
 కననిట్టినిర్జన ♦ వనమందు నూకలు
 రానిమి త్రంబేమి ♦ వీనికొఱకు
 మనమాశ పడరాదు ♦ మహినిట్టియాశ యా
 పదలకుం కారణ ♦ మెదియుఁగాని

గీ॥ యన్నివిధములఁ దలఁపని ♦ దాచరింపఁ
జేనదు; చక్క-విచారించి ♦ సలిపినట్టి
కార్యమున కెన్నటికి హాని ♦ కలుగబోద
టంచుఁ బెద్దలు వచియింతు ♦ రెంచిచూచి. 11

చ॥ అనవినినవ్వి యచ్చెఱువు ♦ నందుచు నొక్క-కపోతవృద్ధ మి
ట్లనియె నివేటిమాట లొక ♦ యాపదగల్గినవేళ నొక్క వృ
ద్ధుని వచనంబులం దెలివితో విసఁగాఁదగుఁగాని సందియం
బునఁ దలపోయుచున్ దొరకుఁభోజనమున్విడనాడవచ్చునే.

శా॥ స్థానాస్థానవివేకమెల్లడల భ ♦ ద్రంబీయునంచేజనుం
డైనంగాని తలంపకిట్లునికి హా ♦ న్యస్థానభూతంబగుం
గానం బెద్దలుసెప్పువాక్యముల నాఁకింజ్ఞించి తన్మార్గముం
బూనంజాలినవాఁడె ధన్యుఁడెలలో ♦ మూర్ఖత్వమింకేటికిన్.

కం॥ దొరకినభోజనమును ని
క్కరణిన్ మానికొని యెట్లు ♦ గాఁ బ్రదుకఁదగున్
వెరపుగలవాఁడె ధన్యుం
డరయఁగ సిరియట్టివాని ♦ కబ్బు ధరిత్రిన్. 14

కం॥ సందేహముగలవానికి
నెందును సౌఖ్యంబుగలుగు ♦ నే యననిని యా
నందంబునఁ బారావత
బృందంబులు నేలనొక్క ♦ పెట్టునవ్రాలెన్. 15

చ॥ చేదివి సమస్తశాస్త్రముల ♦ సర్వమెఱింగినయట్టి నీతికో
విదులునుపాడులోభమున విభ్రమమొందుచు జ్ఞానహీనులై
పదఁపడి లేనికష్టముల ♦ పాలగుచుందురు చింతలన్నియుం
గుదురుకొనంగజాలునిలఁ ♦ గ్రూరపులోభగుణంబునన్ సదా.

వ॥ ఇట్లుతలఁచుచుఁ గపోతంబులు వలలోఁ దగులుకొని వృద్ధ
పారావతంబునుగాంచి యిట్లనియె— 17

ఉ॥ వృద్ధుడవీవు నిర్మలవి ♦ వేకయుతుండవటంచు నీదువా
కృద్ధతి నిట్టులైతిమిట బాపురె ! యెవ్వఁడు బుద్ధిమంతుఁడో
యిద్ధరలోనతండెకడు ♦ వృద్ధుఁడుగాని తదన్యుడేగతిన్
వృద్ధుడటంచుఁ బావురము ♦ లీవిధినిందలు సేయన త్తరిన్.

క॥ ఆగ్రహమునవిని తాఁ జి
త్రగ్రీవుండ్లిలనియెఁ ♦ దనవారలకున్
నిగ్రహమువచ్చునప్పుడు
నేగ్రహములు తోడుపడునె ? ♦ యిదినిక్కమిలన్. 19

మ॥ తమకుందోచినరీతి నన్యులన న ♦ ద్దానిన్విచారించి కా
ర్యములంజేయఁగ మేలు; లేకిటులఁజేయం గీడువాటిల్లునే
సమయంబందున నేదిచేయఁదగునో ♦ సద్బుద్ధితో దానిఁజే
యుమనీషాయుతుఁ డొందుసౌఖ్యముల నీ ♦ యుర్విన్
యశోవంతుడై. 20

ఉ॥ కార్యముతప్పివచ్చుతఱి ♦ గాఁగలయత్నముఁజేయుచున్
మదిన్

ధైర్యముతోఁ బ్రతిక్రియలు ♦ దాఁదలపోయుటమేలు;
దేహి యీ

కార్యముసాధ్యమాయనివి♦కారముఁబొందఁగ రాదుకావునన్
స్థైర్యముతోవినుండిపు డెదంబొడసూపినయుక్తి తెల్పెదన్.

ఉ॥ పంతమువీడియైక్యమును ♦ బాయనిచో జనులెట్టి దానిసా
ధింతురు గడ్డిపోచలొక ♦ దిట్టతనంబగువెంటియై మహా
దంఢినిఁగట్టుచున్నవిగ ♦ దా మనమల్పులమైనఁగాని యీ
పొంతముతోడఁ బై కెగిరిపోవుదమీ వలనె త్తికొంచినకన్.

చ॥ అనవినిపాపురంబులెద ♦ సబ్బురమందుచు మీదుచూచి చె
ప్పినవచనంబెయుక్తమనిబింకమునన్ వలతోవియత్పథం
బునకెగురంగ నప్పుడలబోయఁ డిదేమనియబ్రమొంది క్రిం
'దనె చనుచుండె నీఖగవి ♦ తానముఁబట్టెదనంచునయ్యెడన్.

ఉ॥ కాకముతద్విశేషమును ♦ గన్గొనఁబోవుచునుండెనాఖగా
నీకమువెంబడించి గమనించుచు; బిమ్మటఁబాపురంబు ల
త్యాకులితాత్మలన్ గగన ♦ మంటివడిం గడుదూరమేగినన్
శోకముతోనతండునిలుసొచ్చెరయంబునఁదా నిరాశుఁడై.

వ॥ పిమ్మటఁ బక్షులు మనకి త్తరిఁ గర్తవ్యంబేమియని కపోత
నాయకుం బ్రశ్నింపఁ జిత్రగ్రీవుండు ఖగంబులారా !
లోకంబునఁ దల్లిదండ్రులు, సఖుండు నను వీరుమువ్వురు.

హితులని నీతికోవిదులు వక్కాణింతురు. కావున గండకీ
తీరంబున నాకొక్క పరమమిత్రుండు హిరణ్యకుండును
మూషికరాజుగలడు. అచ్చటికేగిన మనకు శ్రేయంబులు
వాటిల్లునని చెప్ప నా ఖిగంబులన్నియుఁ జిత్రగ్రీవునను
మతంబున నట్లాచరించె. ఆసద్దనాలించి హిరణ్యకుండు
లాఁగదూటి మెదలకుండుటంజూచి చిత్రగ్రీవుండు బిలంబు
చెంత జేరి యిట్లనియె—

25

మ॥ చెలికాడా! విపదంబుధిక్ మునిగినిన్ ♦ జేరంగమాతోడనెం
దులకుంబల్గవసంగమూషికముసం ♦ తోపంబునన్ వచ్చివా
రలబంధంబులుచూచియేమిదివిచా ♦ రంబయ్యెడెంబునన్
గలనై జంబికఁ దీనికిందెలుపు మీ ♦ కార్యంబుసేకూర్చెదన్.

చ॥ అనవిని యాకపోతమిటు ♦ లాడెఁ బురాకృతకర్మమెందునై
నను గడువందరంబగునె ? ♦ నన్ననిశంబు భజించు వీరి బం
ధముల ముందుగాఁగొఱికి ♦ నాపనిపిన్కుటజూడుమంచుఁ బ
ల్కిన నలమూషికంబు విచ ♦ లింపనిధైర్యముతోడనిట్లనెన్.

మ॥ హితుడా ! ధర్మపథప్రవర్తకుడవై ♦ యిట్లుండనీయంచితా
శ్రితవాత్సల్య మదెన్న నాతరమె ? వి ♦ చ్ఛేదించి నీబంధమున్
హితముంగూరిచిమీద వీరిపని నా ♦ కేపాటివీలుండినన్
యతనంబుంబొనరింతుఁజేయుటకు న్యా ♦ యంబిద్ది
యూహించినన్.

28

ఆ॥ వె॥ మహిని నెప్పుడుఁ “దన్ను ♦ మాలిన ధర్మంబు
మొదలు చెడ్డబేర ♦ ము” గలదా య

టంచు బలుకమాట ♦ నాలింపవా? ధర్మ

వివలచెంతజేరి ♦ వితరణగుణ!

29

చ॥ అనిశముఁ దాసమ స్తపురు ♦ షార్థములన్ననియుండియేకదా
జనుఁడుఘటించుకొంట మహిఁజేచ్చినపిమ్మట దేనితోడనై
నను పనియేమనంగ విని ♦ న్యాయమె నీవచనంబదెట్లులే
నను నిటునాభటాఁర్చిగనినామదినిల్వదటంచుఁగూరిమిన్.

ఉ॥ ఇంతగనొక్కిచెప్పితి ని ♦ కేమనిపలుకుదునంచు బాపురం
బెంతయువిన్నవింపఁగ నహీనకృపాత్మ హిరణ్యకుండు దా
సంతసమొంది నాకుఁగల ♦ శక్తికిమించిన కార్యమెట్లు కా
వింతుననం గపోతము వి ♦ వేకమతిన్ వచియించెనీగతిన్.

చ॥ హితమతినాప్రభుత్వమున ♦ నింతకువీరికిలాభమేమి? నీ
మతిఁదలపోసిదీని జనమాన్య యశంబునుగూర్చుమయ్య జీ
వితము లశాశ్వతంబులని ♦ విజ్ఞులుపలుకుచునుండ్రు దీని నీ
క్షితి నెఱుఁగంగలేక నిరసించురు దుష్టులు నీతిమార్గమున్.

చ॥ అనఁగ హిరణ్యకుండపుడు♦నన్నిటిబంధములూడ్చినై చి వా
నిని గడునాదరించి దయనీకుసమానుఁడెవండు? ధాత్రి నె
వ్వనికయినం బురాకృతము ♦ పాయు నెయంచని

యూరడించి పం

పె నలకపోతరాజమును ♦ ప్రీతిమతిన్ బలగంబుతోనటన్.

క॥ పిమ్మటఁ జిత్రగ్రీవుఁడు

నమ్మినబలగంబుతో జ ♦ సంబులు సంతో

షమ్మునవినుతింపగ గే

హమ్మునకరుదెంచె నతిర ♦ యమ్ముననపుడున్. 34

ఉ॥ దీనినిజూచుకాకముమ♦దిన్ముదఁమొందుచునేగుదెంచి య
ద్దానిబిలంబుఁజేరికడు ♦ దాల్చి హిరణ్యకుసన్నుతించి నీ
వానిగనన్నజూడుము కృ ♦ పామతిసీదగు చెల్మిగోరియే
నేనరుదెంచినాడనిక ♦ నీదయ మాదగుభాగ్యమంచనన్.

ఉ॥మూషిక నాయకుండువిని♦మోమునహాసముదోప గాకమా!
దోషములెంచు దుర్జనుల ♦ తో సహవాసమదెట్లుకూడు నీ
వేషమునేనెఱుంగ నె ? వి♦వేకమతికడలపోయు మాత్మవి
ద్యేషులతోడిమైత్రి తగ ♦ వే? నగరే యిక మాటలేటికిన్.

వ॥ మఱియు నీకిందలకుఁ దార్కాణంబుగ నొక్క యితి
హాసంబుఁజెప్పెదను. పూర్వ మొక మృగంబు జంబుకం
బును విశ్వసించి దాని కపటవాక్యంబులకు లొంగి పాశంబు
లం దగుల్కొని వాయసంబుచే రక్షింపఁబడియె
దద్వృత్తాంతంబు నాకర్ణింపుమని హిరణ్యకుండు కాకంబున
కిట్లనియె— 37

—♦ మృ గ ము క థ ♦—

సీ॥ మగధదేశంబున ♦ మందారవతియను

కాంతారమొక్కండు ♦ కలదు దాన

బహుదినంబులనుండి ♦ పరమసఖ్యుంబున

మృగకాకములు రెండు ♦ మెలఁగుచుండె

నామృగంబు వనంబు ♦ నందు విచ్చలవిడిఁ
జరియించుచుండ వం ♦ చక్మొకండు
కని యిట్లుచింతించె ♦ గడులెస్సగాఁ బోత
రించి యీజంక వ ♦ రించుచుండె

శీ॥ నెట్లు నాకులభించు నీ ♦ మృగవలలము
టంచు లోలోనఁ గడు విచా ♦ రించి తుదకు
దీనికిట నమ్మకము పుట్టె ♦ గా నొనర్ప
వలెనటంచుట చెంతకు ♦ వచ్చిపలికె. 38

ఉ॥ భద్రమె?మిత్రుడా!యనుచుఁబలికిన; నెవ్వఁడవీవటంచునా
క్షుద్రస్థులరాజమును ♦ గూర్చి మృగంబడుగంగ నధిక
ల్పద్రుమ! సేనుబుద్ధియనువంచక నాధుడనన్నజుట్టముల్
నిద్రలలోననుండుతటి ♦ నించి వనంబునఁ బోయిరిండ్లకున్.

ఉ॥ సజ్జనదర్శనంబవని ♦ సర్వవిధంబుల మేలటంచు వి
దృష్టజనులూడువాక్యమది ♦ వృద్ధమె ? నీవిక నాకుఁజూడ నా
పజ్జలరాశినొకవని ♦ భావమునంబొడగట్టెఁగాన నీ
పజ్జవసెందు నీచెలిమి ♦ భావ్యమటంచనితోచె నెమ్మదిన్.

ఉ॥ కావున వేటుభావమునఁ ♦ గాదనిచెప్పక నామనోరథం
బేదిధి నైనదీర్ఘమనఁ నెంతయుఁగూరిమితోమృగంబు తా
నీవెటులంటివో యటుల ♦ నే యగుగాకయటంచునక్కతో
న్పావసధంబుఁజేరెఁ జరఁమాద్రది నేశుఁడుగుంకునంతకున్.

సీ॥ మందారవృక్షంబు ♦ నందున్న కాకంబు
తనమిత్రమైన లే ♦ డినటఁగాంచి
ప్రశ్నింప నీతఁడె ♦ వ్వండంచు నాజంక
వినుమితండు సుబుద్ధి ♦ యనెడి జంబు
కేశుండు నాచెల్మి ♦ నాశించి వచ్చినాఁ
డనివచింపఁ దదుక్తు ♦ లాలకించి
వాయసంబిట్టల ♦ వాక్రుచ్చెఁ గ్రొత్తవా
నినినమ్మి నీపుచే ♦ నినవిధంబు

గీ॥ మేలుగాదెందు నవ్వాని ♦ శీలగుణము
లెఱుగఁకెవ్వానికిటులఁ దా ♦ విడుటతగదు
తొల్లిపిల్లికితావిచ్చి ♦ తొట్టలో జ
రద్దవను నెడు చీకఁ గృ ♦ ధ్రంబుచచ్చె.

42

గీ॥ హితునికై వడిఁ జెంగటి ♦ కేగుదెంచి
తగిన సాయంబుఁగాంచి మీ ♦ దటఁజేలంబు
మీఱదాలోనఁజేసిన ♦ మేలుమఱచు
వానికంటెను పాపుండు ♦ వసుధఁగలఁడె.

43

—, జ ర ద్ద వ ము క థ —

సీ॥ దివ్యభాగీరథి ♦ తీరంబునన్మహా
పర్క-టీవృక్షంబు ♦ పరగుచుండె
నిరతంబు దాని కో ♦ టరములోన జరద్ద
వమను గృధ్రము నివా ♦ సముగనుండె

నాచెట్టుమీద ను ♦ స్పటి పక్షికులంబు
 జీవనంబునకునై ♦ చీచుగృధ్ర
 మునకుఁ దామెచటనై ♦ నను తెచ్చికొన్నట్టి
 యెరలోనఁ గొంచెంబు ♦ నిచ్చుచుండ

గీ॥ జీవనంబది దానిచేఁ ♦ జేయుచుండె
 దీర్ఘ కర్ణంబనెడుపిల్లి ♦ తెలివిగలిగి
 పక్షి-కూనలభక్షింప ♦ నొక్కనాఁడు
 పూని ధ్వనిలేకవచ్చెనా ♦ మ్రానికడకు. 44

ఉ॥ అంతట దానిరాకఁగని ♦ యాఖగసంతతి కూయసాగె న
 త్యంతభయంబుతోఁబూదలి;♦యారవమున్నిని చీచుగద్దయి
 చె్చెంతకు నెవ్వఁడోపరుఁడుఁ♦జేరెనటంచుఁడలంచి యెవ్వరా
 పొంతలనుండువారనుచుఁ♦బోయెనుదానటకుఁజవంబునఁ.

ఉ॥ అప్పుడునాబిడాలము భ♦యంబునఁగన్గొని వృద్ధగృధ్రముం
 దిప్పలువచ్చె దీనికొక ♦ తెన్నదలంచుట మేలటంచుఁ దా
 ముప్పుదొలంగఁ గేల్మొగిచి ♦ ముందటనిల్వ నెవండవీపు నీ
 చొప్పెఱుఁగంగవచ్చెనని♦చూచెబిడాలముగృధ్రమంతటఁ.

ఉ॥ అద్దియు దీర్ఘ కర్ణమను ♦ నట్టిబిడాలమనేను ; విద్దెలం
 బెద్దపునీపు; లోకమునఁ ♦ బేరువహించినవాఁడవంచు నీ
 యొద్దవనించి ధర్మముల ♦ నోలివినం జేనుదెంచినాడ నా
 ముద్దుఘటింపుమింక నను♦మూర్ఖునికై వడిఁజూడఁబోకుమీ.

సీ॥ అనివలక నామాట ♦ లాలించి గృధ్రమి
 ట్లనియె లోకంబున ♦ నతిశయముగ
 మార్జాలములకెల్ల ♦ మాంసంబునంబ్రీతి
 నిటఁబక్కికూన లుం ♦ డుటనుబట్టి
 యిట్లంటిననఁ బిల్లి ♦ యెంతపాపమొనర్చి
 యీజన్మమెత్తితో ♦ యిదియుఁజాల
 కీపాపమునునైత ♦ మిటుకట్టుకోవలె
 నా ? యెంతమాట వి ♦ సంగనయ్యె

గీ॥ నేను చాంద్రాయణవ్రత ♦ మూనియుంటి
 నిట్టిపాపంబు సల్పుదు ♦ నే సమస్త
 దానధర్మంబులూభూత ♦ దయకు సాటి
 రాగలవె ? పోవువేళ ధ ♦ ర్మంబెతోడు. 48

ఉ॥ కట్టిడిపాట్లకిట్టి కడ ♦ గండ్లకు నేయెడఁజిక్కియుండు టి
 పొట్టకుఁగానిపుణ్యములఁ ♦ బొందుటకా? జనుఁడీధర్మితి నీ
 గుట్టునెఱింగిధర్మములఁ ♦ గోవిదులేయెడఁ జేయుచుండు రె
 పుట్టుననైనఁ; గూళలిది♦పాడియటంచని సేయరెంచినఁ.

మ॥ తగుచందంబున నాబిడాలమిటులఁ ♦ ధర్మోపదేశంబుఁజే.
 యఁగఁగృధ్రంబటనాలకించియలుకే♦లానాదువాక్యంబు త
 ప్పుగభావింపకుమోబిడాలమ! మహా♦పుణ్యస్వరూపుండవై
 జగతిఁ వ ర్తిలునీదుసద్గుణములఁ♦సాధ్యంబె?వర్ణింపఁగఁ.

ఉ॥ కాపున దీనినీగృహముఁగాఁదలపోయుచురమ్ము పొమ్ము నీ
భావమెఱుంగవచ్చెనని ♦ పల్క జరద్గవమంతఁ బిల్లితాఁ
బోవుచువచ్చుచుం జెలిమిఁపుట్టనటించుచుఁ గొంతకాల మి
ట్లేవిధి నైన నమ్మకము ♦ నే కలిగించుచునుండె నచ్చటన్.

మ॥ పిదపందానొకయర్ధరాత్రమున నాఁవృక్షంబుపైగూండ్లలో
నిదురం గాంచెడుపక్షి శాబకము లఁన్నింటి నెవ్వసందెచ్చి యే
రొడ లేకుండఁగఁగోటరాంతరమునన్ ♦ ద్రుంగించిభక్షించిపో
యెదురాత్మఁదమపిల్లలంగనక యెంఁతేనిన్నిలాపించుచున్.

ఉ॥ అచ్చటిఫేచరప్రతతు ♦ అచ్చటనచ్చటఁజూచుచుండ నా
ముచ్చుబిడాలమివిషయఁమున్ మదిలోన నెఱింగిసోయె నీ
చిచ్చుభరింపలేకొకటఁ ♦ జేరిఖగంబులు తొఱ్ఱచెంతకున్
వచ్చి సుతాస్థితండముల ♦ వా మిగనుంగొని లోననల్గుచున్.

ఉ॥ ముచ్చువలెనైలంగి మన ♦ ముద్దులబిడ్డల నిద్రిచేపి తాఁ
దెచ్చిభుజించుచుండెననిఁతీవ్రనఖంబుల ఊకిముక్కులన్
వచ్చి జరద్గవంబునటఁ ♦ బట్టివధించెనుగానఁ గ్రొత్తగా
వచ్చినవాని నమ్మడగ ♦ వాయని చెప్పితి నంచుఁబల్కినన్.

శా॥ ఆమాటల్వినిజంబుకం బధిక రో ♦ మాయ త్తచి త్తంబునన్
నీమార్గంబుసహింపరానిదెవరేఁనిన్ ముందుగాఁ గ్రొత్తయే
సామాన్యంబలెనన్నుబల్తెదవుసంశ్లాఘ్యుంబె? నీవాక్యమే
ధీమంతులవ్వచియింపరిట్లెపుడు నీ ♦ తిన్నూర్చిచేతనుటై.

ఉ॥ ఒంటిగనుట్టిగట్టుకొని ♦ యూగమిటం గలకాలమెప్పుడో
 తుంటరిదండపాణి పడఁద్రోయఁగ వెంటనెకాచియుండె ని
 కొంఁటెతనంబునన్ యశము ♦ గూడునె ? యందట
 మిట్టులేకమై
 యుంట శుభంబుగాదెయన ♦ నొప్పుకొనన్ మృగ
 కాకముల్వెనన్. 56

వ॥ అంతట మృగకాకజంబుకంబు లపారమిత్రభావంబుల
 వసించుచుండె. ఇట్లు కతిపయదినంబులు గడువ నొక్కనాఁ
 డావంచకంబు మృగంబును వెంటఁబెట్టుకొనిపోయి సస్య
 శ్యామలకోమలంబగు నొక్కక్షేత్రంబుఁజూప నాహరిణంబు
 దినదినంబున నట కేగి నారసింపసాగె. నొక్కనాడు— 57

మ॥ తగుయత్నంబునఁ బొందియుండి యది డే ♦ త్రస్వామి
 వీక్షించి యీ
 మృగమీనైఖరిఁ బైరుమేయమరిగెన్ ♦ మేలొంచి
 యిద్దానిని
 దెగటార్పందగు నింకనై నయనుచున్ ♦ నిమ్నప్రదేశంబునం
 దిగఁజూటన్వలఁబన్ని యింటికిరిగెం ♦ దీప్రప్రకోపంబునన్.

సీ॥ ఎప్పుటియలవాటు ♦ చొప్పున మఱునాడు
 తగువేగిరంబున ♦ మృగమువచ్చి
 పొలములోపలికేగి ♦ వలలోదగుల్కొని
 చింతించి చింతించి ♦ కొంతవడికి

నూహించెనిట్లు నా ♦ స్నేహితుండగు వంచ
కవిభుండు వచ్చెనా ♦ కలిగినట్టి
యీవిపత్తునణంచి ♦ ప్రోవజాలునటంచుఁ
దలపోయుచుండ న ♦ త్తరి సృగాల

గీ॥ మరుగుదెంచి ఫలించె నా ♦ యత్నమనుచు
సంతసించుచులోనఁ దా ♦ సఖునిఁజేర
మృగము కని దానిఁ జెలుపుఁడా ! ♦ వగపుమాన్చి
నన్ను రక్షింపుమని చోల ♦ సన్నుతించె. 59

సీ॥ పిదప నాజంబుక ♦ విభుండు చెంతకువచ్చి
వలఁజూచి యీ వల ♦ నులినరములఁ
గట్టినయది నేడు ♦ భట్టారకదినంబు
నరములనెట్లు దం ♦ తములనంటు
దు నటంచునరిగె నం ♦ తనటఁగాకము లేడి
తావుచేరమికిఁ జిం ♦ తలవగచుచు
నటకేగుదెంచి యా ♦ హరిణముంగని యేమి
దియటంచునడిగె స ♦ త్త్రియునిమాట

గీ॥ విననిదానికి ఫలమిద్ది ♦ వినుము పుడమిఁ
జేటుకాలము దాపరిం ♦ చిన జనుండు
హితులు బోధించువచనంబు ♦ లేల వినన
టంచు దుఃఖంబుతోడ నా ♦ హరిణమనియె. 60

గీ॥ అనిన నాలించి యాకాశ ♦ మపుడు సఖుడ !

కుమతి నాశనకాలంబు ♦ కూడినపుడు

గనడరుంధతి మిత్రవా ♦ క్షౌంబువినడు

దీపగంధంబు మూర్ఛొన ♦ నోపడనియె.

61

చ॥ పలుకుచునిట్లుతోచినయు♦పాయముఁదెల్పెదనాలకింపుమీ

చెలుపుడ! కాళ్లుచేచుకొని♦జీవము లేనివిధంబుఁజూపుచున్

మెలఁగుము; నేనునీతనుపు♦మీదనటించుచుముక్కుతోడఁగ

న్నులు పొడువంజెలంగిన వి ♦ నోదముఁజూపుచునుండి

పిమ్మటన్. 62

చ॥ సమయముఁజూచికూసెదవె♦సంబరుగెత్తుమటంచుఁదెల్పనా

క్రమముననుండెనామృగము♦కాపటుమీదటవచ్చిచెంతకున్

సమసెమ్మగంబటంచు వల♦జార్చినఁ గాకముకూయసాగె శీ

ఘ్రముగఁ దదారవంబువిని♦గాఢరయంబున లేడిపర్విడన్.

ఉ॥ ఎత్తగబంధమిట్టులిది ♦ యెంతటి మాయలమారిలేడియో

యి త్తరిమోసగించెనను♦నేమనుకొన్నఫలంబెయంచుఁదాఁ

జిత్తమునందుఁగోపమునఁ ♦ జేబడియంగొనివ్రేయఁగాపు ప

ల్లిత్తులమారినక్కసమ ♦ సెన్ గతినంబగు దానితాకునన్.

గీ॥ ఉల్లమున నెట్లు తలపోయు ♦ చుండెనక్క

తుదకునేమాయె?; బరులకు ♦ ద్రోహమెంచు

వారు చెడిపోదురెపుడు నె ♦ వ్వారలైన

నడిచి తమగోతిలోఁ దామె ♦ పడుదురవని.

65

చ॥ అనవిని యాహిరణ్యకున ♦ కబ్బురమందః చుఁగాకమిట్లనెన్
 ఘనతరమిత్రభావము జ ♦ గంబుననన్నిటిలో విశేషమం
 చు నిరతమార్వలండ్రు; విను ♦ చున్ బహుధర్మము
 లిట్లుసేయ నా
 మనవినిత్రోసిపుచ్చకుము♦మాన్యులులోకహితార్థతత్పరుల్.

క॥ సజ్జనసాంగత్యము వి
 ద్వజ్జనపూజ్యంబు; నిఖిల ♦ భద్రదాలయమా
 ముజ్జగముల హృద్భంధన
 రజ్జువు; శ్లాఘింపఁగాఁ ద ♦ రమె? యిద్దానిన్. 67

చ॥ అనఁగహిరణ్యకుండుకడు♦నద్భుతమందుచుఁజెల్పిఁగాకముం
 గని భవదుక్తులిట్లు వినఁ♦గావినఁగాహృదయంబుపొంగె నెం
 దునఁదలపోసిచూడ నొక♦దోషమునీకడఁ దోపదాయెఁ గా
 వునఁ దగునీదుచెల్పి; నినుఁ ♦ బోలుఘనుండొకడున్నె ?
 మేదినిన్. 68

సీ॥ అనిపల్కి యాహిర ♦ ణ్యకుండు యధోచిత
 సత్కారములుచేసి ♦ సంతసమున
 వీడ్కొల్పి కాకంబు ♦ వివరంబుఁ దూతె న
 ప్పటినుండి మూషిక ♦ వాయసంబు
 లనోన్యమైత్రిచే ♦ నధివసించుచునుండె
 నొకనాఁడు కాకి మూ ♦ షికముఁ జూచి
 మిత్రుఁడా ! నాకు నీ ♦ డ్మేత్రంబునందు నా
 హారంబు సేకూర ♦ దాయెఁగాన

గీ॥ నీవనంబును విడనాడి ♦ యెచటికేనిఁ
దగినచోటికిఁ బోవు య ♦ త్నంబుతోడ
నుంటిననిపల్కఁ మూషిక ♦ మోసఖండ !
ధర్మమార్గంబు ♦ తలపుమీ దైన్యమేల. 69

గీ॥ తగినవిధమున కేశదం ♦ తనరసఖము
లవనిలో స్థానవిభ్రంశ ♦ మొందెనేని
నెటులనై నను రాణిఁప ♦ వెలమితోడ
వినుము నామాట నీవు కా ♦ దనక తలఁచి. 70

చ॥ అనివచ్చింప నందులకుఁ నయ్యెడ వాయసమిట్లుపల్కెనో
ఘనసుగుణాంబురాశి ! యొక ♦ కప్తముగల్గిన దానినెట్టులై
ననుఁ గడుఁదాల్చిఁ బాపుకొని ♦ న్యాయపథంబున సంచ
రించుచున్
మనువిబుధుండుకీర్తిగనిఁ మాన్యుడనన్ సతతంబువర్ధిలున్.

సీ॥ కాన జీవనము స ♦ మ్మానంబు బాంధవు
ల్విద్యాగమములేని ♦ విషయమెపుడుఁ
ద్యాజ్యంబటంచుఁ బె ♦ ద్దలు చెప్పఁచున్ద్రు నా
మాటలన్నినుము ము ♦ మ్మాటి కిపుడు
గలదొండు కర్పూర ♦ గౌరంబను సరోవ
రంబల్ల దండకా ♦ రణ్యమందు
నందునాప్రియమిత్రుఁ ♦ డలరు మంధరుడను
కూర్మనాథుండు మహా ♦ ధార్మికుండు

గీ॥ నిన్ను నాతోడ నాకూర్చు ♦ మున్నచోటి
కిప్పుడుఁ దోడ్కొనిపోయెద ♦ నేల చింత
యనఁగ నిర్వురుఁ బయనమై ♦ చేనుచుఁ గొన్ని
దినములకుఁ జేరి రాహదం ♦ బును ముదమున. 71

ఉ॥ వచ్చినవారి మంధరుడ ♦ వార్యకృపామతి నాదరించి తా
ముచ్చటలాడి కొంతవడిఁమూషికనాయకుఁగాంచిచెల్మితో
నెచ్చెలి ! వచ్చి నీవిటుల ♦ నిర్జనకాననమందునుంట నా
కచ్చెరువాయె నిట్టులగుఁనంతకుఁ గారణమేమి తెల్పుమి.

చ॥ అనఁగహిరణ్యకుండపుడు♦నక్క-మతంబునుజూచిదుఃఖముం
గనిసుగుణాధ్య! నిన్నిపుడుఁగాంచిన నాహితులెల్లరేగుదెం
చినగతిఁ దోచె నేవనికిఁ ♦ జేరిన సంగతి నీకుఁ దెల్పెదన్
వినుమనిచెప్పఁబూనెదన♦ వింతచరిత్రముమిత్రపాత్రమున్.

—♦ స న్యా సు ల క థ ♦—

కం॥ ఘనతరనవరత్నస్థగి
తనిలయబృందముల దేవ ♦ తా నగరము నెం
దున నవ్వెడు చంపకవతి
యను నగరమొకండుఁ బుడమి ♦ నలరుచునుండెన్. 74

నీ॥ అచటఁ బెక్కండ్రు స ♦ న్యాసులేయెడ నుండు
రందుఁ జూడకర్ణుఁ ♦ డనునతండు
భుజియించి మిగిలిన ♦ బోనంబు తనదు భి
తూపాత్రమునఁ బెట్టి ♦ సద్దులేక

కూర్మ-వేళలఁ జల్లఁ ♦ కొయ్యపై నుంచి తా
నిద్రించుఁ బిమ్మట ♦ నేనుదాని
పైకేగి ప్రతిదినం ♦ బాకూడు భక్షించి
చేనుచుండ నొకదినం ♦ బున నతండు

గీ॥ తనదు హితుని వీణాకర్ణుఁ ♦ గని తలంచి
మాటలాడుచు ననుమాటి ♦ మాటికవనిఁ
గట్టతోఁగొట్టి వెఱపింపఁ ♦ గాఁదొడంగె
నదియుఁగాంచి వీణాకర్ణుఁ ♦ డనియెనిట్లు. 75

ఉ. నేడిదియేమి మీదుఁగని ♦ నేలను దండముతోడఁ దట్టుచు
న్నాడవటంచుఁ దానడిగి♦సంబ్రథముండనెనొక్కమూషికం
బేడవసింఁచెనో తెలియ ♦ దిచ్చటికింజేనుదెంచి గిన్నెలోఁ
గూడుభుజించిపోవు నతిఁఁఘోరముదీనియుపద్రవంబిటన్.

కం॥ అనవిని వీణాకర్ణుడు
మనమునఁ దలపోసి యింత ♦ మాత్రంబునకున్
వెనుదీయవలదు దీనికి
ననువగు కారణములేక ♦ యదియుండదిటన్. 76

కం. అని చాటువులం దెల్పఁగ
విని చూడాకర్ణుఁడిద్ది ♦ విడువక రంధ్రం
బును నొక్కదాని నిటఁగై
కొని వాసముచేయుచుండె ♦ గూఢముగాగన్. 77

మ॥ అనుచున్ నావివరంబుత్రవ్వె యతఁడ ♦ న్యాయంబునన్
నాధనం
బును సర్వంబుహరింప సత్వము జవం♦బుంబోయి నేనీమహా

వనముం జేరితిఁబూర్వపుణ్యమున సంప్రాప్తింఁచెనీతండీటన్
ఘనులేవేళఁ బరోపకారనిరతుల్ ♦ కాలానుకూలంబుగన్.

ఉ॥ కావున నర్థహీనునకుఁ ♦ గాఁగలకార్యమొకండులేదు; నీ
భావమపారనిర్మలకృ ♦ పారసపూరితమంచునెంచి నీ
సేవలొనర్చుచుం జెలిమి ♦ సేయఁగవచ్చితి నామనోరథం
బేవిధినై నదీర్ఘమనియెంతయువేడె నమస్కరించుచున్.

ఉ. మంధరుఁ డాహిరణ్యకుని ♦ మాటల కుబ్బుచులోననీదుసం
బంధము సర్వదానిఖిల ♦ భద్రదానిదానము; కూడిమాడి పు
ష్పంధయమట్లుభక్తిరస♦సారమరందముఁ గ్రోలుచున్ దినా
ళింభృతిఁబుచ్చుచుండమవ ♦ లీల నిఁకేటికిఁ ? జింతనీమదిన్.

ఉ॥ భంగములేక కష్టములఁ ♦ బాల్గొనుచుం దనరారునట్టి స
త్సంగతికంటెలోకమున ♦ సత్కుశలంబు మజ్జేమిలేదు నీ
వెంగలిపాటుమాని మది♦వేడక-వహింపుములోనఁ జింత లె
ల్లంగుదియించిమువ్వురములౌల్యము లేకీటనుండఘోరగతిన్.

కం॥ అతిసంచయేచ్ఛతగదని

మతిమంతులు చెప్పుచుండ్రు ♦ మహితసుగుణ ! యీ

స్థితిఁబూని నక్కయొక్కటి

వెతలంగని సమసేదాని ♦ వినుమనిపలికెన్.

84

—♦ జంబుకముకథ —

గీ॥ కలధు మేదినిఁ గల్యాణ ♦ కటకమనెడు

పట్టణంబొండు; తత్పురి ♦ భైరవుడను

బోయ ఊక్కరుడుండె నే ♦ ఊయనైన

నతిభయాకృతి రెండవ ♦ యముడంగ.

85

శా॥ వాడుగ్రాటవికొక్కరోజున ధను ♦ ర్భాణంబులంబూని వే
టాడంబోయిమృగంబు నేసియధికా♦యాసంబునంబోవుచుం
నోడందానడగొండఁబోలు కిరినం♦దుంజూచి మోదంబునన్
లేడిందింపి మహాశరంబు నొకదా♦నిన్ వేసె గంపింపఁగన్.

ఉ॥ అంతటఁ గోపసంభరిత ♦ నై శరవేదన ఘుర్గురించుచుం
జెంతకువచ్చిపోత్రికడు ♦ చేవఁగిరాతునిఁగొట్టె గొమ్ముతో
నెంతయుఁజూచుకొనిడిచె ♦ నేటునఁ బ్రాణము

లాఖలుండు మూ

లాంతమహీరుహంబువలె♦నాగహనావనిఁ గూలి చెచ్చెఁజ్.

ఉ॥ త్రాణదొరంగి యాతని ఖ♦రప్రదరంబునదంప్రికూలితాఁ
ప్రాణములందృజించె నొక♦పానుటవారల కాశ్మక్రింద ని
ర్వాణముఁ జెందె నంతనొక♦వంచకమచ్చటి కేగుదెంచి సం
శ్రేణిగఁ గ్రిందఁగూలిన స ♦ రీసృపపోత్రి కిరాతవర్గమున్.

మ॥ చెలువారంగని పుష్కలంబుగలభిం♦చెన్ భోజనంబుఁజూచి
తిలసీవై ఖరిమూఁడుమాసములకీ♦దేహంబులుంజోలుఁ గొం
దలమందంబనియేమి? దేవుఁడెటనై ♦నంగాని భాగ్యంబులం
గలుగంజేయునదృష్టవంతులకు నె♦కాకలంబునంజూచినన్.

శ్లో॥ అనుచు నాకొకమాస ♦ మున కీఖలుని మాంస

ఖండముల్పరిపోవు ♦ రెండుమాస

ముల కీకరికురంగ ♦ ములుజోలు నొకవాస
 రమున కీ ఘోరస ♦ ర్పంబుజోలుఁ
 దొలియాకలిని నిప్పు ♦ డల వింటినారితో
 నణఁచివై తునటంచు ♦ నాత్మఁదలఁచి
 గొనయంబుచెంతకుఁ ♦ జేనుదెంచి దానినిఁ
 బంటనొక్కొన బెట్టు ♦ వదలి తనదు

గీ॥ శోమ్మునందాఁక నాపెట్టు ♦ సొమ్ముసిల్లి
 ధరణిపైఁగూలి విలవిల ♦ తన్నుకొనుచు
 జంబుకముచచ్చెఁ గాన లో ♦ భంబుడెట్టి
 వారికై ననుఁ దుదకు జీ ♦ వములఁదీయు. 90

చ॥ అనివచియింప నందులకు♦నదృఢతమొంది హిరణ్యకుండు నీ
 ఘనసుగుణంబులంబొగడఁ♦గానిక నాతరమానె? యిట్టి నీ
 జననమె ధన్యమైవెలయు ♦ త్సౌమనుజ స్తవనార్హసాధుజీ
 వనమున కెద్దితుల్యమగుఁ? ♦ బావనధర్మములాలకింతి.

వ॥ ఇట్లు హిరణ్యకుం డమందానందకందశితహృదయారవిం
 దుండై మంధరునినిర్హేతుకజాయమానకరుణాకటాక్షపీక్ష
 ణంబులకు సంతసించె. పిమ్మట పారుమువ్వురు సరససల్లా
 పంబుల యధేచ్ఛావిహారంబులఁ గాలంబుఁబుచ్చుచుండ
 నొక్కనాఁడు— 92

ఉ॥ వెంగలివేటకాఁడొకఁడు ♦ వింటశరంబునమర్చి వెంటరా
 జేంగెల గజ్జెలునైడకుఁ ♦ జేక్కడనంబుఘటంప నిందునుం
 డంగనిపెట్టి జీవముల ♦ డంచునతండని సోలిపోయి చి
 త్రాంగుఁడునాఁగురంగముభ♦యంపడివచ్చెనువారిచెంతకు.

ఉ॥ వచ్చినతత్కురంగము న ♦ పారదయామతి నాదరించి నీ
విచ్చటికేగుదేరఁ బని ♦ యేమని కూర్మముపుచ్చసేయనో
సచ్చరిత్రాగ్రగణ్య! ననుఁజేంపఁగిరాతుఁడు వెంటరా వని
జొచ్చిభయంబుతో నిటకు♦సోలుచువచ్చినన్నఁగావుమీ.

గీ॥ సర్వదానవ్రతంబులు ♦ సర్వయాగ
ములును శరణాగతత్రాణ ♦ మునకు సరియె ?
కాన శరణాగతుని వీడఁ ♦ గా ఘటిల్లు
పాపమునకంటె వేఱు పా ♦ పంబుగలదె ? 95

మ॥ అనుచుఁ మ్రొక్కులొనర్చుచుఁమిగులఁ జిత్రాంగుండు
నిల్వంగ వెం
టనె కూర్మంబదిచూచినీవుభయమొందంగారణంబేమి? స.
జ్ఞసాంగత్య మపేక్షణీయ మతిపూజ్యంబంచుధర్మజ్ఞు లెం
దునవాక్రుచ్చిరి కాన నీచెలిమి సంఘోషంబుమాకీయెడఁ.

మ॥ అనిచిత్రాంగునిఁ జేరఁదీసి కరుణా ♦ వ్యాపారమేపార దా
నినినోదార్చి భయంబుఁబాపి సఖుఁడా!♦నీదివ్యచారిత్రముఁ
వినుపింపందగునంచుమందరుఁడనఁ♦వేడ్కఁమ్మగంబంతటం
దనచారిత్రముసర్వముందెలిపె యా♦ధార్మ్యంబువాటిల్లగఁ.

వ॥ అంతట హిరణ్యక లఘుపతనకమందరచిత్రాంగులొకరి
యిక్కట్ల కొకరు పాల్గొని యెనలేని మైత్రి గావించుకొని
కాలంబుఁ బుచ్చుచుండిరని విష్ణుశర్మ రాజపుత్రులకుం
దెలిపె. 98

—♦ ఆ శ్వా సా ం త ము ♦—

కం॥ హరకోదండవిభంజన !

ఖరవిక్రమ నిఖలదైత్య ♦ ఖండన ! ధరణీ

ధరకులభూషణ ! విమల

స్థిరతరసతీ-రిసోమ ! ♦ సీతారామా.

99

మాలిని॥ సకలవిబుధమాన్యా ♦ సత్యమార్గానుగమ్యా

వికచవనజనేత్రా ♦ విశ్వరూపైకగాత్రా)

సుకవినికరగేయా ♦ శుద్ధచిత్తానుమేయా

ప్రకటితగుణశాలీ ♦ భక్తసంత్రాణశీలీ

100

—♦ గ ద్య ♦—

శ్రీరామచంద్రకరుణాసమాసాదితకవితాచాతుర్యకాశ్యప

గోత్రోద్భవమాదిరాజు వంశపయఃపారావారరాకా

సుధాకరాబ్జరాజామాత్యపుత్రజగ్గమాంబా

గర్భశుక్తిముక్తాఫలరఘునాథామాత్య

కవిప్రణీతంబగునీతికథామంజరియను

మ హా ప్ర బ ం ధ ము న

బ్రథమాశ్వాసము

స ం పూ ర్ణ ము.

శ్రీరస్తు.
శ్రీరామాయ నమః.

నీతికథామంజరి

ద్వితీయాశ్వాసము

శ్రీ జనకతనూజావ

క్షోజాంకితఘనపటీర ♦ కుంకుమరస వి

భ్రాజితవక్షస్సల ! పరి

రాజితవరకీర్తిసాంద్ర ! ♦ రామనరేంద్రా ! 1

వ॥ అవధరింపుము. విష్ణుశర్మ మిత్రలాభంబను తంత్రంబు రాజ
పుత్రులకు నీతిదాయకంబుగ వక్కాణింప సంతసించి
వారు— 2

ఉ॥ పిమ్మటవిష్ణుశర్మ బృథివీపతి పుత్రులుగాంచి స్వామి!మో
దమ్మన మిత్రలాభమనుతంత్రమువింటిమి; మాకు మిత్రభే
దమ్మనుతంత్ర మంచితవిధానమున వినుపింపుమింక శ్రో
త్రమ్ములకుంబ్రయంబుగ సుధారససానముకై వడివడి.

చ॥ అనవిని విష్ణుశర్మ మను ♦ జాధిపపుత్రులఁగాంచి శ్రద్ధతో
 వినుఁడిఁక మిత్రభేదమును ♦ పీనులవిందుగఁ దెల్పెడన్ సదా
 వనమున మున్ను సింహవృష ♦ భంబులు గూరిమినుంటఁ
 గాంచి రెం
 టినివిడదీసి భేదము ఘటించి సృగాలమొకండు రెంటికిఁ.

క॥ పిమ్మట సింహముచే వృష
 భమ్మును జేపించె మీర ♦ వార్యప్రియభా
 వమ్ములఁదెల్పెద వినుమని
 సమ్మోదముతోడఁజెప్ప ♦ సాగెనతండున్. 5

నీ॥ దక్షిణాపథమందు ♦ రక్షావతిపురంబు
 కలదొకండందు వి ♦ ఖ్యాతిగలిగి
 వర్ధమానుండు నా ♦ సార్థవాహుఁడొకండు
 సిరులతోవాసంబు ♦ జేయుచుండుఁ
 దనకంఠెఘనులైన ♦ తనబాంధవులఁ జూచి
 వారికంఠెధనం బ ♦ వార్యవిధులఁ
 గూడఁబెట్టఁదలంచి ♦ గొన్ని మేల్గురకులు
 వారువంబులమీద ♦ బండ్లమీద

ఆ॥ వె॥ వేసడములమీద ♦ వేయించి కంచర
 మొండు సిద్ధపఱచి ♦ మెండుబలము
 నంది పేరుగన్న ♦ నందక సంజీవ
 క వృషభముల దానిఁ ♦ గట్టియెక్కి.

కం॥ పరివారముతోఁ దా ను

త్తరదేశంబునకుఁబోయె ♦ ధాత్రీసుండనక

బురమునఁగలిగిన వ రక

వరులెల్లరుఁ జింతలంది ♦ వర్తింపంగక.

7

వ॥ ఇవ్విధంబున వెడలి కడు దూరంబుఁగడిచి సుదుర్గంబను
శైలంబుచెంగటం గల కాననాంతరమునఁ బోవుచుండ సం
జీవకంబు శకటంబు లాగలేక లాగుచు జోటి మోకాలు
విఱుగంబడియె. అంతట నావ ర్తకుండు సమీపగ్రామంబున
కరిగి పోతరించి లావుగల యొకనట్టవిలిచితెచ్చి శకటంబు
నకు గట్టించికొని సంజీవకంబు నా వనాంతరంబున విడిచి
సాగిపోయె. పిదప నా కాటియం దా వృషభరాజంబు
కొన్నాళ్ళకుం జేక్కఁబడి విచ్చలవిడి నరణ్యంబున సంచ
రించుచుఁ బచ్చికమేత కడుపార దొరకుటంబట్టి పోతరించి
యొకనాడు శైలగుహాంతరంబులు మాటుమోగ గణిల్లని
అంకెవైచె—

గీ॥ అందు బింగళకాఖ్య పం ♦ చాననంబు

కలదొకండది సర్వమృ ♦ గాల లెక్క

సేయ కిచ్చకువచ్చిన ♦ ఛాయ సంచ

రించుచు విశేషదాహంబుఁ ♦ గాంచి నాడు.

9

చ॥ యమునకు నీటికై వెడలియావృషభారవమాలకించి డెం
దమున భయంబుదోప నిటు ♦ దారుణభీకరభూరిమేఘనా
దముల నిరాకరించు నిన ♦ దంబుజనింపంగ నేల ? దీనికొక
భ్రమగలుగందొడంగెననిరాపడినిల్చె పిచారమొందుచుక

క॥ కలవటం గరటకదమనక

ములను సృగాలములురెండు ♦ ముచ్చట్లం బ్రా
ద్దులుబుచ్చుచు గరటకుండు
ర్మిలి నా దమనకునిజూచి ♦ మించివచించెన్.

11

చ॥ ఇదివరకీయరణ్యమున ♦ నిట్టి భయంకర నికృతంబు వి
న్నదియె? మహాదృఢంబు; యము ♦ నానదికేగుమృగాధి
నాయకుం

డదివిని యిట్టురాపడి భ ♦ యంబుననిల్చినవాడుఁగాన ని
య్యది మనబోంట్లకేయెడ భ♦యం బొనగూర్చుటలో
విచిత్రమే. 12

వ॥ అనిన దమనకుండాకర్ణించి యింతమాత్రమునకు భయ
భ్రాంతులగుట ధీరులకు లక్షణంబుగాదు. కావున నిట్టితఱి
మనము మంత్రిపుత్రులమై యుండి యొప్పురికించుట పాడి
గాదు. డాయంబోయి మనరాజుగారిభీతి మాన్నింత
మనఁ గరటకుండు దమనకుంజూచి దమనకా! కొన్నా
ళ్ళకుముందు వర్తకుండొకండు కంచరం బీడువఁజాలక
యీడిగిలంబడిన బక్కనట్ట నొక్కదానినిం బ్రయాణత్వరం
బట్టి యిక్కంతారమధ్యంబున విడిచి చనియె. అయ్యది
యీకాటిలో గడ్డిమేసి పోతరించి యచ్చటచ్చట నట్టాడగాఁ
జూచితి. మన మాకర్ణించినది దాని అంకెగాని వేఱొండు
గాదు. కావున నాతని భీతిమాన్పుట మనకేల? ఆతనివలనఁ
బడ్డపాట్లకు మేఱగలదె? ప్రాప్తలాభంబునకు సంతృప్తిం

జెందువాఁడు సుఖించును. జోలిమాలినపని మనకేల ?
అట్టికార్యంబున కుపక్రమించినవాఁడు మేకుంబెరికిన మర్క-
టంబుచందంబున హానిజెందు నీకాకథ చెప్పెద వినుమని
యిట్లనియె—

13

—• వా న ర ము క థ •—

సీ॥ మగధదేశమునందు ♦ వగలతో మితిమీఱు
నరిదుర్గమను పురం ♦ బలరుచుండె
నాపురంబున నైభ ♦ వోపేతుండై సదా
శుభదత్తుడనెడి వై ♦ శ్శృండు గలఁడు
పుత్రహీనుండు కా ♦ పున నతండాత్మవి
త్తముఁ దటాకాది కా ♦ ర్యములకెల్ల
వ్యయమొనర్చుచు జీర్ణ ♦ మైయుండు నొకదేవ
శంబుఁ గన్గొని యాపు ♦ రంబులోని

గీ. కారుపులఁబిల్చి తగిన సం ♦ భారవేత
నముల నియమించి యీదేవ ♦ శము విశేష
వైభవంబులతోఁ గట్ట ♦ వలయు ననుచు
నంతవారి నియోగించె ♦ నధికభక్తి.

14

సీ. అటుమీదవారు దే ♦ వాలయంబును గట్టు
చుండఁగా సూత్రధా ♦ రుండు చేవ
దూలంబు అంపంబు ♦ తోడఁ గోయించుచో
నది వ్రీలిపోవఁ దా ♦ నచ్చటచట

ప్రానిమేకులుగొట్టి ♦ మధ్యాహ్న భోజనా
 ర్థము కూలివాండును ♦ దానుఁబోయె
 నపుడుఁ జెంగటి భూరు ♦ హములందుఁ దిరుగు శా
 ఖా మృగంబులు దాని ♦ కడకువచ్చి

గీ॥ గోపురంబులు ప్రాఁకుచుఁ ♦ గొమ్మలంటి
 కాళ్ళతోఁబట్టి తలక్రిందు ♦ గాఁగ ప్రేలు
 చుఁ బెనుగొమ్మలు పట్టి యూ ♦ చుచుఁ గరములఁ
 గూరుచుండి పరులు వీపు ♦ గీరుకొనుచు. 15

ఉ॥ క్రుక్కు-చుమేనిపేలనుఱు♦గొట్టుచుఁబండ్లిగిలించుచుకొనదా
 నిక్కు-చు వెక్కిరించుచు న♦నేకవిధంబులఁ బోరుచుండ నం
 దొక్క-ప్లవంగవృద్ధమధి ♦ కోద్ధతి దూలముడాసి దానిపై
 నెక్కి-విహారముకొనలుప♦నెంచుచుముష్కముదానిసందునక.

ఉ. ప్రేలఁగఁ గూరుచుండి బిగ ♦ వేసినమేకును రెండుచేతులం
 జోల బలంబునం బెఱికి ♦ చేయ్యన దానిబిలంబు లోపలక
 గ్రాలెడిముష్కమల్లెనలు♦గంజరణంబులఁదన్నుకొంచుఁదా
 తోలుచుఁబ్రాణముల్విడిచె♦రోదననాదముబోరుకొల్పఁగక.

వ॥ కావున జోలిమాలిన కార్యంబునకుం బోరాదు. ఐవను
 మన మాతని భృత్యపదంబున లేము. స్వామి హితాహిత
 విచారము వారిదికాని మనకా యధికార మిసుమంతయై
 ననులేదు. పరాధికారము పైనవేసికొన్న వెంగలి యొండ్ర
 వెట్టి దండఘాతంబునఁ బ్రాణంబులు గోల్పోయిన రాస
 భంబు చీందంబున నాశనమొందును. నీకాకథ వక్కాణిం
 చెద సావధానచిత్తుండవై వినుమని యిట్లనియె. 18

—♦ రా స భ ము క థ —

సీ. ఏపట్టణము మోక్ష ♦ హేతువై నిరతంబు
 బహువైభవములతోఁ ♦ బరిధవిల్లు
 నేపట్టణము మహా ♦ పాపంబులణగించు
 నట్టి గంగాదేవి ♦ కాలయంబు
 ఏపట్టణముకోర్కు ♦ లిచ్చి భక్తులఁబ్రోచు
 నట్టి విశ్వేశున ♦ కాటపట్టు
 ఏపట్టణముధాత్రి ♦ నెల్ల పుణ్యస్థలం
 బులలోన మిన్నయై ♦ నలరుచుండు

గీ. నట్టి కాశీపురంబున ♦ నధివసించి
 యెల్లవారికి ధావక ♦ మల్లుడనెడి
 రజకుఁడొకఁడు సుగుణ వి ♦ భ్రాజితుండు
 నగుచుఁ దలలోన నాలియ ♦ న్నట్టులుండు.

19

ఉ॥ వాడొకనాడు రేవుకడ ♦ బట్టలుగుంజనమేటిపాటువో
 నాడఁగ నిద్రవోయె నపు ♦ డా నడిరాతిరిఁ దోడివారితోఁ
 గూడి తదీయగేహమునఁకున్ వెసఁజోరుడొకండువచ్చెనా
 జోడ నెఱింగి కుర్కురమునందడిసేయకయుండఁజూచుచున్.

చ॥ అదికని కాలిబందమున ♦ నాతనివాకిట నిల్చియున్న గా
 డిద శునకంబుఁగన్గొని వ ♦ డిన్ యజమానునియింట
 ముష్కరుం
 డదను నెఱింగిచొచ్చెఁ గనఁవా ! మఱియేటికినూరకుండు వి
 య్యది తగునాయటంచేనఁగ ♦ నాశునకంబనె దానికిట్టులన్.

ఉ॥ నాపనిచూడ నీకుఁదగు ♦ నా ? తలవాకిలివీడకేయెడం
గాపరినై వసించు ననుఁ ♦ గాంచక కూడిడకుండునట్టి యీ
పాపిగృహంబుముష్కరులఁపాలయినంబనియేమినాకు? నా
తాపముఁదీర్పనీకగునె ? ధర్మము లేటికి ? నూరకుండుమీ.

ఉ॥ అప్పుడురాసభంబు మదిఁనల్క-వహించిదురాత్మ! యేలికం
దప్పలువెట్టనిట్టితఱిధర్మమె ? సేవకుడున్ స్వకృత్యమున్
దప్పినఁదాఁగృతఘ్నుఁడగుఁదైవమెఱుంగడె? నీగుణంబు నే
నిప్పుడెఘాని నీపనికి ♦ నేలికనింతట మేలుకొల్పెదన్. 23

చ॥ అనివచియించుచున్ మిగులఁ నాఖరమంతటనోండ్రవెట్ట వెం
టనె మడివేలుమేల్కొని కటా చెడెనిద్రయటంచులేచి దా
నిని నొకదుడ్డుతీసికొని ♦ నిద్దురమత్తునమోదె నద్దియుం
దనయసువుల్లోరంగియమఁధామముఁజేరెక్షణంబులోపలన్.

ఉ॥ కానఁ బరాధికారమును ♦ గావలెనంచుఁదలంచునట్టి య
జ్ఞానులు హానిజెందుదురు; ♦ జ్ఞానులు దీనినిఁగోరరింక నీ
బానిసెవృత్తిచే గలుగు ♦ బాధలెఱింగినవాఁడవయ్య ని
ద్దానికిలోనుగాకుముయఁధార్థమునమ్ముమునాదుమాటలన్.

వ॥ కావున నిట్టి దుర్వివాదంబేల ? భక్షితావశిష్టంబగు పలలం
బెంతయుంగలదు. దానిని భక్షింతము రమ్మన నందులకు
దమనకుండు నవ్వి యిట్టి కఠినోక్తుల నామర్మంబుల
నొప్పింపకుము. వాని యాకారంబునఁ దదీయహృద్గ
తాభిప్రాయంబు నాకవగతంబయ్యె. నే నచ్చటికేగి సఫలీ

కృతకార్యుండనై యే తెంతునని పింగళకునిపాలికింబోయి
సాష్టాంగదండప్రణామంబు లాచరింప మృగేంద్రుండు
చూచి వానికిట్లనియె— 26

సీ॥ దమనకా ! నీకు భా ♦ ద్రంబె నిన్నుంజూచి
బహుకాలమాయె మీ ♦ వారల్లెల్ల
క్షేమమా ? యనుచుఁ బ్ర ♦ శ్చింపఁగా దమనకుం
డనియె నీరీతి నో ♦ హరివరేణ్య !
సేమంబెమాకు మీ ♦ చి త్రంబదేమో వి
చారంబునందుండు ♦ చేయఁదోచె
నదియేమొ చెప్పెద ♦ రా యటంచేసికోరఁ
బంచాననంబు భా ♦ పించెనిట్లు

గీ॥ దమనకా ! నేడువింటివా ? ♦ దై వమాయ
తెలియరాదీమహావన ♦ స్థలమునందు
నులుము తెఱగున ఘనరావ ♦ మొండువెడలె
దానినాలించి యిట్లుంటి ♦ ద్రాసమూని. 27

చ॥ అనివచియింపనందులకు ♦ నామృగనాథునిఁజూచి వంచకం
బనెనిటుల౯ మహాత్మ ! విను ♦ మయ్య వచించెదఁ
గార్యమెప్పుడై
ననుఁదమకించిచేయఁదగు♦నా? యవివేకులమార్గమూని చే
సినఁబఱ తెంచుహాని;యిది♦సిద్ధము;ధర్మపథంబుఁజూడుమా.

చ॥ సమయముఁజూచిశాస్త్రపులఁ♦జేంపవలెందమకింపరాదు సం
భ్రమముఁ బరిత్యజించి తగు ♦ పద్ధతి నారయుమింక శబ్దమా

త్రమునకు నివ్వెఱంబారయ ♦ రాదు భవాదృశు
లిట్టులుంట యు
క్తమె? వినుమయ్య దీనికొక ♦ గాథవచించెదనంచు నిట్లనెన్.

—♦ జంబుకముకథ —

సీ॥ కాంతారమున జంబు ♦ కలబొండు తొల్లి దా
నెరలేమినెచటఁ గ్రు ♦ మ్మరుచుమిగుల
నాఁకలిబాధచే ♦ నల్లాడుచు ధరిత్రఁ
గూలినట్టి శతాంగ ♦ కులముఁ, గెడసి
భూధరశ్రేణులఁ ♦ బోలువేదండ తం
డములుఁ, దాత్మారుగా ♦ సమసి క్రిందఁ
బడినవారువములుఁ, ♦ గడు మగంటిమి వీర
శయనంబునొందిన ♦ సమరయోధ

గీ॥ జాలములుఁ, గల్గి విజనమై ♦ క్రాలు నొక్క
పొలికలనిఁగాంచి చెంతకుం ♦ బోయి యొక్క
ఘోరనిక్కాణమాలించి ♦ గుండెలవియ
నప్పొలముచుట్టు తెప్పలు ♦ విప్పిచూచె. 30

చ॥ గొనకొనిగాలికింగదలు ♦ కొమ్మలతాకునమ్రోగు దుందుభిం
గని మనమందుగల్గిన వ ♦ గ న్విడనాడుచు దానిచెంతకుం
జేని వెసఁజర్చముంగొటికి ♦ చేక్కఁజొరంబడివచ్చి మున్ను దీ
ని నిజమెఱుంగనైతి నిల ♦ నిలఁడమీద నిజంబు వెల్పుడున్.

చ॥ అనితలపోయుచున్ శవచ॥యంబులనన్నిటిఁబాఱఁజూచి దీ
నిని దొరుగందలంచితిని ♦ నేనవివేకినటంచు మాంసముం
దినిచే నెఁగఁగాన సద్దువినినివ్వెఱపొందుటమిమ్ముభోంట్ల కెం
దునఁదగునాయటంచుహరి॥తోన నెజంబుకనాధుడయ్యెడన్.

చ॥ అనిమరలన్ సృగాల మిపు ♦ డాధ్వనిగల్గినచోటికేగి యం
దునకగుకారణంబరసి ♦ తోడ నెవచ్చెదనంచు సింహశా
సనమున దానిపాదముల ♦ జోడల నావృషభంబుడాసి యి
ట్లనె వినయంబుతో వృషభ ♦ మా ! హరిభృత్యుడ
నన్నెఱుంగవే. 33

ఉ॥ ఆతఁడు నీసమీపమున ♦ కంపఁగవచ్చితి నుర్వి నీవన
వ్రాతమునాయధీనమిట ♦ వర్తిలుసత్వములన్నియున్ మదీ
యాతతశాసనంబు తల ♦ యందుధరించివసించుచున్ మహా
ఖ్యాతివహించుఁగాననిక ♦ నట్టులనీవువసింపఁగావలెన్. 34

ఉ॥ అంచుఁదనంతఁదానపుడు♦నాడెడుమాటలు నాకుఁజెప్పి పు
త్రైంచినవాఁడు నీవుచేను ♦ దెంచినజోడలతండు లోనఁగా
వించినఱుకచేనెఱిఁగె ♦ భీతిలఁబోకుము సత్కృపారసో
దంచితుఁడాఘనుండుసమ॥యంబిదివానినిఁజూడరమ్మికన్.

వ॥ అని యొప్పించి ముందుగా మృగేంద్రనిపాలికేతెంచి
స్వామీ ! దేవరయానతింబోయి యప్పొలంబు నలుకెలం
కులఁ గాంచివచ్చితి. తద్విశేషంబుల నాలింపుమని
యిట్లనియె—

ఉ॥ సహ్యాముగానిరావమును ♦ సల్పినవాఁడు సతంబు మీకను
 గ్రాహ్యుఁడుగానికోపమునఁగయ్యమొనర్పఁగఁబట్టినీకు ని
 గ్రాహ్యుఁడుగాడు తావకపరాక్రమమున్విని భీతిఁజెంది తా
 వాహ్యువినమ్రభావమునఁవర్తిలుచుండెమ్మగేంద్రరాజమా !

ఉ॥ అంచితభూరిభూరుహచ ♦ యంబులఁబట్టి ప్రభంజనుండు భం
 జించునుగాని వంచికొను ♦ శీర్ష తృణాళిఁబెకల్పునెట్లు; శౌ
 ర్యాంచితఁడట్లు నిర్గతభ ♦ యాత్మలఁదన్నెదరించువారి ఖం
 డించునుగాని నీచుల గ ♦ ణించునె ? తాఁగలనైనమేదినికా.

వ॥ ఇట్టిగుణంబు లేలినవారికి సహజంబులు గావున నాదా
 రుణా రావంబుగావించినబలాధ్యుండు సంజీవకుండనువృష
 భేంద్రుండు. దేవరయాస్థానంబున వర్తింపంజాలినఘనుండు.
 తమయానతింగొని వాని మీసముఖంబునకుం గొనితెత్తు
 నని మృగేంద్రుని శాసనంబు శిరంబునందాల్చి సంజీవకుని
 కెదురేగి నీయదృష్టంబు కతంబున మృగేంద్రుం డేకాం
 తుండై యున్నవాఁడు. దర్శింప సమయంబిదియేయని
 తోడికొనివచ్చి పింగళకునిచెంగట నిలువంబెట్ట వృషభంబు
 వందనంబు లాచరించె. పిమ్మట మృగేంద్రుండు వానిని
 సాదరంబుగ వీక్షించి వృషభరాజమా ! నీ గుణంబులు
 మా దమనకుండు పెక్కుతెఱంగుల నగ్గింప నాకర్ణించి
 యమందానందకందళితహృదయారవిందుండనైతి. భవా
 దృశుండగుధీమంతుండస్మదీయాస్థానంబుననుంట పరమ
 లాభంబు. కావున నీకు మంత్రిత్వమొసంగితిని. మాకు

మాటుగ నిఖిలకార్యంబులు నిర్వహించుచు నుండుడని
యానతిచ్చి యది దొరంకొని తానును సమాత్మ్యండును
బద్ధసఖ్యంబున వర్తించుచుఁ దక్కుంగల పరివారంబులందు
నిరాదరుండై యుండె. పిమ్మట దమనకుం డీవిషయంబుల
విచారించుచుఁ గరటకుంజూచి యిట్లనియె— 39

ఉ॥ కాఁగలదయ్యె నోకరట ♦ కా ! విను నీవచనంబుసత్యమే
నీగతిదూరమెంచ కొన ♦ రించితి నన్నిక నీవుదూఱఁగా
రాగలలాభమున్నె? కడు ♦ రాయడికల్లుటఁగాని 'కాన నా
భోగిశయానుభావములఁబోలుజనుండొనరించుకార్యముల్.

వ॥ కావున నిట్లు స్వయంకృతాపరాధంబునఁ గీడొందినవాడ
నేనొక్కరుండకాను. తొల్లి యాషాఢభూతియనువానిచే
నొక్క యతీశ్వరుండును, మేషయుద్ధంబున నొక్కవంచ
కంబును ధనప్రాణంబులఁ గోల్పోయిరి. నీకాకథ వక్కా
ణించెద వినుమని యిట్లనియె— 41

—♦ ఆ షా ఢ భూ తి క థ ♦—

సీ॥ ఘోరతలంబునదేవ ♦ శర్మాఖ్యుడను యతి
బ్రువుడర్థపరుడొక్క ♦ రుండుగలఁడు
ఆతఁడాశాకృష్ట ♦ చేతనుండయ్యు పీ
తస్పృహుండుంబోలె ♦ దనియ మాన
వులకు వేదాంతార్థ ♦ ము లుపన్యసించుచు
వానినాలించు య ♦ త్నానమూగి

జనములు దెచ్చియి ♦ చ్చిన విత్తముల ననా
దరసూచకానంద ♦ పరమరుచిర

గీ॥ కాంతిరాజిత విమలాస్య ♦ కమలుండగుచు
గాంచి తదనుగ్రహార్థ మా ♦ సించినట్లు
దినదినంబున సేకరిం ♦ చినధనంబు
దుదకు నొకబొంతలోపల ♦ బదిలపఱచి. 42

క॥ అదికప్పుకొని మహానయ
విడుండాతడుఁ దిరుగుచుండు ♦ విడువకదానిన్
గదనమున వ్రజకవచము
వదలనివీరుండునా న ♦ వార్యప్రీతిన్. 34

ఉ॥ కర్ణరసాయనంబుగనొ ♦ కానొకరోజున నాతడున్ భవో
త్తీరకమోక్షధర్మములఁ♦దెల్పుచునుండఁగనొక్కకూళ సం
పూర్ణముదంబుతోనతని♦బొంతహరింపఁగ వేచియుండి యా
దురయుడాసిమ్రొక్కులిడె ♦ దోసిలియొగ్గి మహాత్ముడో
యనన్ 44

చ॥ అదికని నీవెవండవు మ ♦ హాత్మునివై ఖరిమాకు భక్తిచే
ముదముఘటించుచుంటివని♦ముచ్చిలిమసురివలగవంచకుం
డెదవినయంబుతో మునికు♦లేళ్వర! పుణ్యులదర్శనంబు సం
పదలకు నాశ్రయంబని భ♦వాద్యశులంగొలువంజెలంగితిన్.

చ॥ అనియొకతాళవృంతమును♦సంది యతివ్రజమాళి పీచుచు
డిన యతిచూచి మావలన♦నీకుఁబ్రయోజనమేమి నా నతం

డనవరతంబుఁజూడఁదమఁ యందురహస్యవిధానమొందునా
యనితరసాధ్యమైవెలయు ♦ నర్థమిటంబడయంగ వచ్చితిన్.

ఉ॥ కావున నన్నుశిష్యునిగఁ ♦ గై కొనికూరిమినామనోరథం
బేవిధి నైనదీర్పుము మ ♦ జేదియునేనికనొల్ల సత్యమీ
నావచనంబు నావుడు మ ♦ నంబున మస్కరి సంతసించి నీ
భావమె నాదుభావమని ♦ పలకనతండతిభ క్తిజూపుచున్.

వ॥ ఇవిధంబున నప్పారాశరివెంట దేశాటనంబు సల్పుచుండె.
ఒక్కనాడు మార్గంబున నిద్వరుం భోవుచుండ నాటకుఁ-
దారి సత్వరంబున నా మస్కరించేరి నమస్కరించి
యిట్లనియె—

48

గీ॥ మనము రాత్రిపరుండిన ♦ మందిరంబు
వారితృణమొండు నామీది ♦ వస్త్రమంటి
వచ్చె నొకపోఁచేయైనను ♦ పరులసొమ్ము
నపహరించిన నతిపాప ♦ మండ్లు బుధులు.

49

ఉ॥ కావున వారిగడ్డిపర ♦ కంగొని వారికినిచ్చివత్తు నీ
తావునఁ గూరుచుండుడని♦తాఁజేనివెనకు దానినచ్చటం
భోవిడనాడి కొంతవడిఁ ♦ బుచ్చి రయంబునరా మనంబునం
దావెఱగందిమస్కరిగ♦తస్పృహఁడీతఁడటంచునెంచుచున్.

గీ॥ కడుముదంబున నాపచ్చె ♦ కానిఁగాంచి
వార్ధకాధిక్యమున హీన ♦ బలుడనగుట
నింతమాత్రంబు కప్పుడు ♦ బొంత మోయఁ
జౌలకుంటిని దీని నీ ♦ లీలఁదెమ్ము.

51

చ॥ అనితనచేతికీయ నత ♦ డద్భుతహర్ష పరీతచిత్తుఁడై
 వినయముతోఁ బ్రసాదమని ♦ వెంటనె తెచ్చుచుఁ
 దొంటికంటె హె
 చ్చినదగునచ్చికంబొదవుఁచెద్దుముఁజూపుచుసంచరించుచుం
 డెను విగతస్పృహుండధిక♦సీతిపరుండని లోకులాడఁగన్.

సీ॥ అక్కా-వితాల్పు తా ♦ నొక్క-వాసరమునఁ
 జేను దెంచుచుండ్రోవ ♦ సమయపగశు
 రాముండు కరసహ ♦ స్రంబు ఖండింపఁగా
 ర క్తప్రభాసంవి ♦ రాజితుండు
 విగతతేజుండునై ♦ వెలుఁగు నాకృతవీర్య
 సూనుండునుంబోలె ♦ సూర్యుఁడచటఁ
 జూపట్టుచుండ న ♦ చోటికిం జెంతను
 న్నట్టి తీర్థంబున ♦ కరుగుదెంచి

గీ॥ సంధ్యవార్చుచునుండె మే ♦ షములురెండు
 కట్టెదుట రోషములతో న ♦ గంబులపుడు
 మాఱుమ్రోతలు మ్రోయఁగా ♦ దారుణమగు
 సంగరంబును డీకొంచు ♦ సలుపుచుండ.

53

గీ॥ మూర్ఖములు విచ్చికాలువ ♦ పోల్కి-నడుమఁ
 గాఢీపేరిన గట్టి ర ♦ క్తంబుఘేర
 వంబొకండు గనుంగొని ♦ పలలఖండ
 మనితలంచుచుఁ జెంగటి ♦ కరుగుదెంచి.

54

సీ॥ మహితయుభ్యన్నేష ధ మభ్యభాగమటంచు
 నెంచకద్దాని భ ధ క్షించుచుండ
 నంతలోపల వెనక ధ కరుదెంచి వెంట వ
 చ్చిన మేషయుగము డీ ధ కొనుడునడుమఁ
 బంచత్వమొందెనా ధ వంచకంబయ్యెడ
 నాపరివ్రాజకుం ధ డద్దిచూచి
 వలలలోభముఫేర ధ వము నిట్టిదశకుఁ దె
 చ్చెగదా ? కటాయెట్టి ధ శీలవంతుఁ

గీ॥ డేని లోభగుణంబుచే ధ హింసనొందు
 నని తలంచుచుఁ ద త్తిర ధ మునకువచ్చి
 శిష్యునాదారిఁగానక ధ చింతనొంద
 సాగి యాపాఠభూతి యా ధ పాఠభూతి.

55

చ॥ అని యెలుగె త్తితాఁబిలిచి ధ యంతటఁజూచుచుఁ జేయిసంజవె
 ల్గునకుమఱుంగువెట్టుకొని ధ గుర్తులువానికిఁ జెప్పిబొంతఁగై
 కొనిచేనునిట్టివానిఁగనుఁ ధ గొంటిరె?మీరనివచ్చుపోవువా
 రి నడుగుచున్ దిశ లెవ్విదకిరిక్థహకుం డితఁడంచునెంచుచున్.

గీ॥ శిరముపంకించి నిట్టూర్పు ధ దొఱఁగి మేష
 సంగరముచే స్వగాల మా ధ పాఠభూతి
 వలననేను స్వదోషంబు ధ వలనఁజెడితి
 మని మనంబునఁదలఁచుచు ధ నరుగుదెంచె.

57

వ॥ అనిచెప్పినఁ గరటకుం డాకర్ణించి యెట్టి ధీమంతునికైన
 నొక్కొక్క కాలంబునఁ బ్రమాదంబు వాటిల్లుట స్వాభావి

కంబు. అందులకుఁ జింతింప లాభంబులేదు. కావున నీ
వింక నాచరింపందగిన కార్యంబేమియని ప్రశ్నింప దమ
నకుం డిట్లనియె. కరటకా ! లోకంబున వినాశోన్ముఖకా
ర్యంబుఁ జేక్కఁబఱచుటకును, భావ్యర్థసంగ్రహంబునకును,
ననర్థప్రతీకారంబునకును మంత్రంబే శ్రేయస్కరంబు.
కావున నిట్టిసమయంబునఁ బింగళకసంజీవకులకు భేదంబు
పుట్టించు నుపాయంబాలోచింపవలయును. ఉపాయంబుచే
నెయ్యది శక్యంబగు నయ్యది పరాక్రమంబునకు శక్యంబు
గాదు. తొల్లి కాకంబాకం డుపాయంబుచే దనవైరియగు
భుజంగంబునుదోరించె నక్కఱ వక్కాణించెద నా
కర్ణింపుము. 58

—♦ కా క భు జ ం గ ము ల క థ —

కం॥ యమునాతీరంబున విపి

సమునం దొకమఱ్ఱిచెట్టు ♦ నడుమ నొకకులా

యముఁ గట్టికొనిమదిన్ మో

హముతోడం గాకమిధున ♦ మందువసించెన్.

59

కం॥ ఆమఱ్ఱిక్రింది నాకువు

లో మెలఁగుచు సర్పమొండు ♦ లోఁగక కాకం

బే మఱిచి దానియండ

స్తోమముఁదిని పోవుచుండుఁ ♦ దోషంబలరన్.

60

ఉ॥ దానికి వాయసంబధిక ♦ దారుణభేదముతో మనంబునన్

దీని యుపద్రవంబెటులఁ ♦ దీరునటంచుఁ దలంచిచెల్వితో

దానమునల్పు జంబుకము♦దాపునకుం జేనుదెంచి పాముచే
నౌననయంబు చెప్పికొని♦ యంతటసారెకు నంగలార్చినకా.

వ॥ అప్పుడు గోమాయువాత్మమిత్రుండగుకాకంబుంగాంచి
మిత్రమా ! దీనికిం జింతిల్లిన లాభమేమి ? తొల్లి యొక్క
సరోవరంబునం గల మీనంబులనెల్ల భక్షించిన బకంబు
నొక్క కులీరం బుపాయంబువలన సంహరించె. అట్లు
నీవును నీవైరిం దుదముట్టింపుము. నీ కా చరిత్రంబు
చెప్పెద నాకర్ణింపుమని యిట్లనియె. 62

సీ॥ మునుఘోరబదరికా ♦ వనమందు సారోద
మనుసరోవర మొకం ♦ డలరుచుండు
నటకొక్క కొక్కెర ♦ యరుదెంచి లోచనం
బులు మూసికొని యన్న ♦ ముం ద్యజించి
తపమాచరించెడి ♦ దానివైఖరి నేక
పాదంబుతోడ ని ♦ ల్వంబడియుండె
నొకయెండి కనిదాని ♦ నుత్సాహమునడాసి
యోబకాధీశ ! ని ♦ న్నుగ్గడింపఁ

గీ॥ దరమె? నీవిట్లుక్రశిమంబుఁ ♦ దాల్చుచుండి
చెంతఁబాతాడు చేపల ♦ సుంతయైనఁ
జూడవీయునియేదియో ♦ శుభముఁగోరి
పూనినమహావ్రతంబు కా ♦ బోలునేమొ ? 63

ఉ॥ నీచరిత్రంబు నాకిప్పుడు ♦ నేమముతో వినుపింపుమన్న సం
కోచముమాని డెందమునఁ♦గొంగకులీరముఁగాంచియెండి!నా

వాచిక మీపురూపమున ♦ భావననేసితివిక నీమహా
ధీచతురత్వమెట్లు నుతింపఁదరంబగు మమ్ముబోంట్లకున్.

ఉ॥ పుట్టినదొట్టి నాయుదర ♦ భూరితరాసలఘోరకీలలన్
గిట్టిన జంతురాశిఁ బరి ♦ కింపఁగ లెక్కకురావు కాసని
పుట్టిన గట్టిపట్టుదలఁ బ్రాణములన్ భరియించుచుంటినా
యట్టిదురాత్ముఁ డిద్ధరణియందుఁగలండ్డె? కుశీరసత్తమా.

సీ॥ ఇట్లుండ నొక్కయో ♦ గీశుండు శిష్యుల
నఖిలధర్మంబుల ♦ నానతిచ్చు
సందర్భమునను దో ♦ పముల కాధారమై
చెలఁగులోభము విన ♦ ద్వింపవలయు
సర్వభూతంబుల ♦ సదయుఁడై వర్తింప
వలయు నియ్యవితేని ♦ వానికఖిల
ధర్మంబులు ననుష్ఠి ♦ తములయ్యు వ్యర్థంబు
లగు జీవనంబు తా ♦ నస్థిరంబు

గీ॥ కాన పురుషుండు మోసపో ♦ క సమయంబు
నట్టెపుచ్చక ధర్మంబు ♦ లాచరింప
వలయుననిచెప్ప విన్నట్టి ♦ వాడనగుట
నదిమొదలుకొని మతిధర్మ ♦ మందెనిలిచె. 66

క॥ హింసాకర్మముఁబాసితిఁ
గంసారిన్ బుద్ధినిలిపి ♦ ఘనతరభక్తిన్
సాంసారికసౌఖ్యంబుల
ధ్వంసంబొనరించి మాని ♦ వలెనుంటివనిన్.

చ॥ అనవుడుఁ జేపలానుడువు॥లబ్బురమొందుచు నాలకించి ధ
ర్మనిరతుఁడీఘనుండుబక॥మాత్రుఁడుగాడనిడా॥యఁబోయినీ
ఘనకరుణావలోకనము॥గాదిలితో॥బాలయించి మాపయి
మనుపుమటంచు నానతఁడు ♦ మంచిది యుష్మదభీష్ట
మయ్యెడిక. 68

వ॥ అనిచెప్పి నాటంగోలె మీసంబులతో సఖ్యంబుఁ జేసికొని
వర్తించుచుండె. ఇట్లు కొన్నాళ్ళుగడవ నొక్కనాడు
వఱువాతఁ దనచెంత కరుదెంచిన మీలంజూచి దీనవద
నంబున నిట్లనియె— 69

చ॥ హితునివలెనటించుచు సహింపనిచింతలఁ బాష్పవారిపూ
రితనయనద్వయుండయి వి ♦ రించిలిఖించినవ్రాతలేరిక
ప్రతిహతముల్లదాయనుచు॥బలఁగమీనములాలకించియీ
వితమగుభేదమిట్లనుభ॥వించుటకేమికతంబు ? దెల్పుమీ.

సీ॥ అనుచు వక్కాణింప ♦ నాటక్కరిబకంబు
తనయెల్గురాల్పడ ♦ ననియెనిట్లు
తనయదారాదిబం ♦ ధముఁద్రెంచికొని మము
ఘృడనై సుఖంపంగఁ ♦ గోరియుండఁ
బ్రారభమున భవ ♦ ద్భంధంబుసమకూడె
మీకొక్కయిక్కట్టు ♦ సోకునన్న
నుల్లంబుకడుఁ దల్ల ♦ డిల్లుచుండునటంచుఁ
గన్నీరునించి యో ♦ యన్నలార !

గీ॥ జోలరులు కొందరింతకు ♦ త్షణముక్రింద
వచ్చి పరికించి యీ సరో ♦ వరమునింకఁ
గొలఁదినీరింకినను వచ్చి ♦ జలచరములఁ
బట్టుకొని వత్తమనివారు ♦ పల్కిచేనిది. 71

ఉ॥ ఆవచనంబులన్నినిన ♦ యంతనె నాహృదయంబు బ్రద్దలై
పోవఁగ నాటఁగోలె ఘనభూరివిషాదముతోఁ జెలంగితిన్
నావుడుమీనముల్విని మ ♦ సంబునభీతిజనింప మమ్ము నీ
వేదిధి నై నఁబ్రోచుట కి ♦ దేసమయంబని కోరిమొక్కినన్.

ఉ॥ పంబినవేడ్కతోబకమ ♦ పాంపణియోయని పేరుగన్న ని
త్యంబుసరోవరంబిటకు ♦ నామడలోపలనుండె నందు మి
మ్ముంబడవై తుఁగానియొకఁపూట నెచ్చేర్పఁగజోలనంచు మీ
సంబులకెల్లఁడెందమున ♦ నమ్మికపుట్టవచించిమీదటన్. 73

గీ॥ నిత్యమాకొంగవలసి న ♦ నిన్పటిమీలఁ
బట్టికొనిపోయి యొకకొండ ♦ బండమీద
నునిచి భక్షించుచుం గొన్ని ♦ దినములకును
దాని నిర్దీనముగఁజేసెఁ ♦ బూనితెగువ. 74

ఉ॥ అంతట నెండ్రమిత్రమగు ♦ నాబకరాజముఁగాంచినన్న దు
ర్దాంతవివత్సముద్రమును♦దాటఁగఁజేయుము నా బకంబు నీ
యంతటిమిత్రునికమనువు ♦ సంతటివాడనె? యైననింక నీ
చింతలఁదీర్ప యత్నమును♦చేసెదనంచువచించి నమ్మికన్.

ఉ॥ ఎండ్రనిఁబట్టించువుల ♦ నేర్పడ మీలనుఁదిన్నకొండకున్
గండ్రతనంబునంజెనెడు ♦ గద్దటిపోకడఁజూచి యెండ్ర లే

వండ్రుజలంబులియ్యెడమఁదాపులు; కావుననన్నుఁగొంగయీ
తీండ్రపుఁగొండకొమ్మునకిఁదేకొనిపోవుచునుండెని త్తజ్జి.

గీ॥ లోనఁ గపటంబుగలిగి యీ ఁ మీనములను
బట్టికొనివచ్చి యీకొండ ఁ బండమీదఁ
జెట్టకొనిమింగెఁ గాబోలు ? ఁ బేలనైతిఁ
గాదె ? తెలియక దీని వా ఁ కృములునమ్మి. 77

గీ॥ మాయికులయందుఁ దాబుద్ధి ఁ మంతుఁడెపుడుఁ
గాని మాయావిద్యైయుంట ఁ యేనయంబు
కాన గీనిని నేవిధి ఁ నైన మోస
గించి వచ్చినబాధ త ఁ ప్పించుకొందు. 78

వ॥ అని వగచి కర్తవ్యంబాలోచించి యీటక్కరికొక్కెరం
జూచి మందస్మితవదనారవిందంబున నిట్లనియె. 79

చ॥ వెన నిక నన్నునీవిటుల ఁ వీరవరేణ్యునిఁబోలె నోటితో
దుసికిలకుండఁబట్టికొని ఁ దూరముపోవఁగలేవు; లేక నే
రసపయిజేరినందుదకుఁబ్రాణముదక్కదు; మీదనీకెడ
వ్యసనముగల్గునీకొకయఁపాయముఁదెల్పెదనాలకింపుమీ.

గీ॥ సకుండ ! నీగొంతు నేను ప ఁ ట్టుకొనివత్తుఁ
జెలఁగుగంతవ్యదేశంబుఁ ఁ జేరువరకుఁ
బట్టువిడువను నన్నుఁ గా ఁ పాడునట్టి
భారమంతయు నీది నీ ఁ వాడనయ్య. 81

గీ॥ అనఁగవిని కొంగతావల్లె ♦ యనివచించి
 గొంతు నెండ్రొకబట్టించు ♦ కొనినగంబు
 పొంతకుంబోయి కాళ్ళూనఁ ♦ బోవునపుడుఁ
 దనదుగిట్టలతో దాని ♦ తలనుద్రెంచి. 82

ఉ॥ వచ్చినముప్పదప్పుకొని ♦ బ్రాణములంజేసెఁగాన నీవిటం
 బొచ్చెముఁబూని నీపగతు♦పోరణగింపుమటంచు జంబుకం
 బచ్చపుఁగూర్చిదెల్పవిని♦యాకరటంబుమహారయంబునకొ
 వచ్చె నిజాలయంబున క♦వార్యనిరంతరధైర్యమూనుచుకొ.

క॥ ఘనయమునాతీరంబున
 ధనకనకాదులవిలాస ♦ ధామంబనుప
 త్రనరాజమొండు రెండవ
 దనుజారిపురంబనంగఁ ♦ దనరుచునుండెకొ. 84

మ॥ కిక్కురింతల్విడి రాజకాంతలచటం ♦ గ్రీడార్థమేతెంచి కా
 నకుఁ బుష్పాపచయం బానర్చి♦శ్రమవోనాడక జలక్రీడకై
 యొకపద్మాకరముంగనుంగొని♦తదీయోద్దామసౌందర్యకాం
 తికి డెందంబున సంతసంబాదువఁ ద ♦ తీరప్రదేశంబునకొ.

సీ॥ చేరిహారాద్యలం ♦ కారంబులూడ్చి య
 కూడనుంచి గుబ్బుచే ♦ నుట్లుగట్టి
 చెలఁగు నొండొరుల చె ♦ ట్టలుపట్టుకొనిమంద
 గతులనొయ్యారంబు ♦ లతిశయింప

సీరంబులండిగి ♦ వారిశోభాపరి

స్ఫురణంబులంజూచి ♦ చూచియంత

కంటెనాత్మీయాంగ ♦ కాంతులు మెఱయించు

గతిబెల్గు-చూపులు ♦ కళవళింప

గీ. నులుకుచు విశేషజలకేళి ♦ సల్పుచుండ

నించుబోడియొకతె దోయి ♦ లించిదోయి

లించినిశ్చేతిదానొక్క ♦ చంచలాక్షి

పైనఁజేల్లిన మఱల నా ♦ పంకజాక్షి.

86

ఉ॥ మార్కొనియేది చేల్లుమని ♦ మల్లరపుండనమూని చేల్లనా
కర్కశవారిధారలకుఁ ♦ గాటియమొందుచుఁ దాళలేక నీ
కోర్కెలు దీతఁగాన ననుఁగొట్టకుమింక నమస్కరింతు నీ
తర్కమిదేల నీ తెఱువు ♦ దాకొనమానుమటంచుఁబల్కినన్.

ఉ॥ ఆయదియిస్సిరోయిటుల ♦ సంతటిపందవెనా మఱొక్క ప
ద్మాయతనేత్ర కోపమున ♦ దానిఁగనుంగొని జాణవేనినా
ఘోయకురమ్మ నీవయసు ♦ ఘోనలఁజూడక చిన్నదానితో
నా యిటుబింకముల్కులు ♦ మాయనిపల్కుచుఁదాను నద్ది
యున్. 88

చ॥ తొలఁగక పట్టువీడకట ♦ దోఁగుచుహస్తసమీరితాంబుధా
రలఁ బురికొల్పి యొండొరుల ♦ రమ్మని హెచ్చుచుమెచ్చు
చున్ మహా
కలకలనాదముల్వెలయఁ ♦ గా జలకేళినొనర్పఁ దోడివా
రలిది సుఖంబె? మీదుసమఁగఁబులుచొలికరండురండనన్.

చ॥ చిఱునగవుల్లుఖాబ్జములఁ ♦ జెన్నలరారఁ బయింటలోన ని
బ్బరముగ నుబ్బినిక్కవొడు ♦ వత్ చిగిసిబ్బెపుగబ్బిగుబ్బల
త్తఱిగఁడురోజుచున్నిలువఁ ♦ దాలిమితోమఱికొందరుద్దై
వరమణిభూషణంబులను ♦ పందెము పెట్టి మహారయంబునన్.

ఉ॥ పారముసేరి పట్టుదలఁ ♦ బాయకయీదూచుఁబోవనేమి
రూరక లేని పంతముల ♦ నూనెదరేయని లాతివారనం
జేరితటంబిటన్ మనలఁ ♦ జేరిననారకున్ శ్రమంబు ను
ర్వారముగాదెయంచుగెలు ♦ వందగు నేర్పులు పలుకుచున్ వెసన్.

ఉ॥ ముట్టుచుఁ దత్తటంబపుడు ♦ ముట్టనివారిని నవ్విచేతులం
గొట్టుచు నోడినారనుచు ♦ గుబ్బలఁబొందెడిసామ్యమోర్వలే
కట్టెరథాంగహంసముల ♦ నవ్వలికి న్వసఁ బాఁడోలుచున్
ముట్టిమనోజబాణములఁ ♦ బోలుసరోజములంగలంచుచున్.

గీ॥ జలవిహారంబులీగతి ♦ సలుపుచుండఁ
దీరమున మున్నిడిన యలం ♦ కారములను
మణిసరంబొండు ముక్కున ♦ నణచిపట్టి
పఱచి యాకాకియటనొక్క ♦ తరువుజేరె. 93

చ॥ కనియదియేమిచిత్రమిది ♦ కాకము రత్నసరంబు నోటితోఁ
గొనిచేనెజూచినారెయని ♦ కోమలియొక్క తెపలనందరుం
గనుగొనిమోములె త్తివెసఁ ♦ గాకముదామణిహారమామిషం
బని భమియించెనేమొయని ♦ యాడుచుఁగోపము పెచ్చరిల్లినన్.

సీ॥ తనమెడం దగిలించి ♦ కొని కుల్కలాడఁ బో
యెనటంచు, నీయంద ♦ మునకు హఠ
మొకటి తక్కువెయని ♦ మొకమందమొగఁ దిప్పి
కరమెత్తి కడునెట్టి ♦ కలవిఱచుచు
జేక్క నిమణిహఠ ♦ మిక్కాకి యెక్కడ
నుండి తానేతెంచె ♦ నో యిచటికి
నటఁబాఱవైచునో ♦ యింక నేరికబ్బునో
యండజంబున కిట్టి ♦ మండనంబు

గీ॥ తోడఁబనియేమి ? దీనికే ♦ దో విశేష
ముండు నద్దాని పరికింప ♦ కుండరాదు
గారణములేకయేదియుం ♦ గానరాదు
నిలుకడలమీద నై జంబు ♦ తెలియవచ్చు.

95

చ॥ అనుచుఁగలంగి యెండొరులు ♦ నచ్చటముచ్చట లాడు
చుండఁగాఁ
గని చెలులందుఁ గొందఱది ♦ కాకమదేదిశఁబట్టిపోవునో
గనుఁగొనుచుండుడంచు నటఁగొవలివారలనుంచి సత్వరం
బునఁజేని రాజసేవకుల ♦ పొంత నయంబునఁజెప్పి దీనినికా.

గీ॥ అంతవారిచేఁ బ్రేరితు ♦ లగుచు జనుల
వెంటదోకొనివచ్చి కా ♦ నింపఁజేయ
మందగతిఁజేని కాకమా ♦ తృగ్మహమునకుఁ
గ్రిందివల్మీకమునవై చెఁ ♦ గినుకఁబూని.

చ॥ భటులదికాంచి గట్టిగున ♦ పంబులులోనగుసాధనంబులం
తటఁగొనివచ్చి దానిపెనఁ ♦ ద్రవ్వఁగఁజేసిననందునాగమ
వృత్తతరదుర్విశానలము ♦ దారొన పూత్యతులఁని
గుడ్డుచు

బటుతర జిహ్వలార్పుచు న♦వార్యగతింగఱువంగవచ్చినన్.

ఉ॥ వారలుగఱులబొడిచి ♦ పన్నగమునుడియించి మెటనా
భూరిసరంబుఁ దీసికొని ♦ పోయిరి కాకమునాటఁగోలె దు
ర్వారసుఖంబులంగనె ను♦పాయముచే నెపుడైనభాతి నే
కూరనికార్యముల్లలవె?♦కూడునె?యయ్యది లేకయేదియున్.

—♦ కుం దేలు కథ —

వ॥ కావున బుద్ధిబలంబుగలవానికి సర్వంబు సేకూరు. ధీశక్తి
రహితున కేదియుం బొసఁగ నేరదు. తొల్లి యొక్క
శశకంబు నేర్పునంజేసి యొక్క పంచాస్యంబుం ద్రుంగించె
నక్కఱ వక్కాణించెద వినుమని యిట్లనియె— 100

సీ॥ మున్నొక్క కాననం ♦ బున సత్త్వసారంబు
నెడు మృగేంద్రంబుండె ♦ నడవిలోనఁ
గలజంతువులనద్ది ♦ పోలియించితినుచుండ
నచటిసత్త్వములెల్ల ♦ నతిభయమున
నొక్కచేక్కటిఁజేరి ♦ పెక్కురీతుల విచా
రించి వాటిలిన బా ♦ రికి నుపాయ
మెదియుఁగానఁగ లేక ♦ తుదకుఁ గర్తవ్యాంశ
మొక్కండు పరికించి ♦ యోలికలియఁ

గీ॥ బలికికొని బెండగిలి సింహా ♦ పతినిఁజేరి
వడనముల దీనభావంబు ♦ వఱలదూర
దూరములనిల్చి కడు నమ ♦ స్కారములిడి
వినయముంజూపి యీరీతి ♦ విన్నవించె.

101

ఉ॥ ఓ మృగరాజ ! మామనవిఁనోపికతోవినుమయ్య యుష్కదీ
యామితప్రమానల శి ♦ ఖావలికేము భరింపలేక నీ
ప్రేమవరించివచ్చితిమి ♦ వేఱనకింతటినుండి వంతుమై
స్వాములచెంతకంపుచుము ♦ జంతువునొక్కటిఁ
బ్రత్యహంబునన్. 102

ఉ॥ కావునమీరుదానినెఱఁగొనిమమ్ములఁబ్రోవఁగావలెన్
నాపుడుసంతసించి మృగఁనాయకుఁడట్లని యానతిచ్చె ద
దాభవమెఱింగి యంతమృగఁతండములయ్యెడలోనఁజింతలం
బోవిడనాడితావులకుఁబోయిముదంబునఁబ్రత్యహంబునన్.

గీ॥ ఓలివఁతుల కొలఁది నొ ♦ కొక్కక్కమృగముఁ
జేరి సింగంబుచెంతకుఁ ♦ జేర్చుచుండుఁ
గడువఁగాఁ గొంతకాల మి ♦ క్కరణిఁ జెవుల
పిల్లినొకదానిని మృగంబు ♦ లెల్లబిలిచి.

104

ఉ॥ ఎల్లమృగేంద్రునన్నిధికి ♦ నేగెడువంతిఁకనీదియన్న మా
ర్చిలిశశంబుకొంతవడిఁ ♦ జెచ్చెరలేచి మనంబు భీతిచే
ర్పులుమనంగ నెవ్వరికిఁశక్యమె ? దైవకృతంబుదాటఁగాఁ
దొల్లిటికర్మముంబొదిలి♦దూఁకొనుకష్టసుఖంబు లెల్లడన్.

ఉ॥ కాపునభీతిలేక మృగఁకాంతునిఁ ద్రుంపఁగడంగెదన్ మనీ
పావిధి నెట్టులైన నిక ధి సారససంభవుడాయజుండు నా
కేవిధిద్రవాసెమీదఁటఁలేయఁగుఁ గొందలమొందుచుండినం
బోవునె వచ్చినట్టివిధి ధి పుచ్చకకాలము పోయివచ్చెదన్.

చ॥ అనితలపోయుచున్నెడలిఁకమాత్యనుపాయము దోపకుండ న
ల్లనఁజేనుచున్ పథంబునఁగఁలంగమనంబుసహించి కొంతసే
పున కటకేగి తాహరికిఁమ్రొక్కిన; సింగముచూచి జూలుని
క్క నధికరోషమూని శశ ధి కంబునకిట్లనెఁ బొరుషోక్తులన్.

ఉ॥ కుట్టినఁదేలటండ్రు మఱి ధి కుట్టమిఁగుమ్మరపుర్వటండ్రు నీ
విట్టుల వేళదప్పి యిట ధి కేటికివచ్చితి వీమృగాళి కి
ప్పట్టునపెచ్చెగర్వ మని ధి వార్యమదీయబలంబునింక నీ
కట్టెదుటం గనంబఱతుఁగొంచుమటంచేనిలేచెనలఁతోన్.

ఉ॥ అంతటనాశశంబటఁమృగాధిపునింగని మ్రొక్కి స్వామి ! ర
వ్వంతయు నీదుసేవకులఁయందలి దోసములేదు లేచి మీ
చెంతకు నేనువచ్చుతఱి ధి జెచ్చెఱసింహమొకండువచ్చి నే
త్రాంతములందునిప్పులొలఁయన్ ననుగాంచివచించెనీగతిన్.

ఉ॥ ఓశశకంబ ! మాయెదుటఁనుద్భటవృత్తి మఱేమృగంబు లే
కోశమునందు లోనఁగల ధి గుండిటువీడి చరింపవార ! నీ
పాశములన్ నిగిడ్చి కొనిఁపాటుటమాకె వెఱంగుగన్ మదా
దేశముద్రోసివేయఁగలఁతేజమునీ కెటులబ్బెఁ జెప్పుమీ.

సీ॥ అనినిరోధింప నే ధి నాతనింగొంచి మా

కధిపుండు సత్యసా ధి రాభిదానుఁ

డను మెకంబులరాయఁ డలరు నే నవ్వాని
 దరికేగుచుంటి నా డ తండాకింత
 కోపింప లోకమా డ కులమాచు వెలయునా
 నాతండు మధ్యంది డ నాంబుజా ప్త
 మండలంబుంజోలె డ మండుచు నెపుడు లే
 నట్టి యబ్బుర మిప్పు డ డాలకింప

గీ॥ వలసివచ్చెనటంచుఁ దాఁ డ దలనుద్రిప్పి
 యీవనంబున మృగముల డ కేనెదొరను
 గాని నాకంటె దొర వేటా డ కండు గలఁడె ?
 యతనినాకింకఁ జూపింపు డ మణఁచివైతు. 111

క॥ చూపింపవేని కాలుని
 దాపునకున్ నిన్నుఁబంపె డ దనటంచుఁ గడుం
 గోపించినన్న ని త్తరి
 నీపాలికిఁబంపెనయ్య డ నినుఁ గొంపోవన్. 112

గీ॥ దాననాలస్యమయ్యెనా డ దానినివిని
 మండిపడి సింహమాదుష్టు డ మట్టివై తు
 నతనిఁజూపింపుమనఁగఁ బం డ చాస్యమునకుఁ
 దోడఁజూపించె శశమొక్క డ పాడుబావి. 113

ఉ॥ ఓమృగసార్వభౌమ! బలి డయుండగుయుష్మదక్షిత్తుఁడైందునం
 బ్రామిడియైవసించెదలఁదాంచిననుం గొనుమంచు నా మృగ
 స్వామిమహోగ్రదృష్టిఁగని డ వారినిజప్రతిబింబముగ్ర సం
 గ్రామమొనర్చు నన్యమృగ డ కాంతుడటంచేని దూకి
 త్రుంగెడిన్. 114

గీ॥ కాన బుద్ధిబలంబుచే ♦ ఘనబలాధ్యుఁ
 బగతు నెంతటివానిఁ గె ♦ ల్వంగవచ్చు
 నట్టివిధముననాదు కా ♦ ర్యానుకూల
 మునకొక యుపాయముండె దా ♦ నినివచింతు. 115

వ॥ తొల్లి కృతాపరాధంబులగుటఁ గాటకపాటకంబులుతేనిచే
 నిష్కాసితంబులయ్యె. తేని యనుగ్రహంబు సంపాదింపం
 గొరి యాజంబుకంబులు సంజీవకు ననుసరించుచున్నవి.
 మదీయోద్యోగమున కీయుపాయం బనుకూలంబు. పోయి
 వత్తు సెలవిమ్మని కరటకువీడ్కొని దమనకుండు పింగళకుని
 చెంతకేతెంచి. 116

ఉ॥ మ్రొక్కిమొగంబువాల్చికొని ♦ మూఁకతనంబు వహింపఁ
 గాంచి తాఁ
 గక్కసమొందుచుం దమన ♦ కా ! వినుమేటికి నీవు తెల్విలే
 కిక్కరణివనించితివి ♦ హేతువుదెల్పుమునామృతేంద్రుఁడా
 నక్కలతేఁడు తామనము ♦ నన్ ముదమొందుచుఁబల్కె నీ
 గతిన్. 117

కం॥ సంజీవకుండు మీమది
 రంజిల్లఁగ నింతదనుక ♦ శ్రద్ధాత్ముండై
 భంజించుచు నిట శాత్రవ
 పుంజంబుల; నెపుడుఁ గీర్తి ♦ పూరితుఁడగుచున్. 118

చ॥ తమకనుకూలపద్ధతులఁ ♦ దానటియించుచు, నేడుశాత్రవా
 ధముల మెలంగుచుండెనిది ♦ ధర్మపుగాదని పెద్దలండ్లుమం

త్రములనెఱింగి నిష్క-పటఁ తత్వయుతుండగువాఁడె రాజస
త్తములసభాస్థలంబుల ప్రధానిగనుండఁదగున్ వివేకియై.

ఉ॥ కావున వానిభావమెఱుఁగఁ విధికై నవశంబుగాదు మీ
సేవకతం డనర్హుడని ఁ చెప్పఁగ సంతయమున్నెకొల్వలం
దీవిధినిట్టివారు వసి ఁ యింప నృపాలుర కెగ్గుగల్గినే
దేవరకిందుకొక్క కథ ఁ దెల్పెద నీయెడ నాలకింపుమీ.

— చీ ర పో తు క థ —

గీ॥ ఆర్య ! మందవిసర్పిణి ఁ యనెడినొక్క-
చీరపోతుండనదియొక్క ఁ భూరమణుని
శయ్యజేరి మెలంకువ ఁ సంచరించి
వేడుమీఱంగ నెపుడు జీ ఁ వించుచుండు.

121

గీ॥ అంతనొకనాడు డిండిమం ఁ బనెడిమత్తు-
ణంబు తచ్చయ్యకరుదెంచి ఁ నన్నదంబు
నందిమందవిసర్పిణి ఁ యపుడుదానిఁ
దీసికొనివచ్చి భక్తి నా ఁ తిథ్యమిచ్చె.

122

మ॥ కుశలప్రశ్న మొనర్చియీకరణినాఁకంజోద్యముంగూర్చున
ద్యశముంబొందినవాఁడవీ విటకురాఁదాత్పర్యమేమంచుఁబ
ల్క-శరీరంబుబుకంగమత్తుణమువేడుకొనిన్న నేనొండుకో
ర శరణ్యుండవటంచువచ్చితిని నాఁరమార్గముం దీర్చుమీ.

చ॥ అనుచువచింప దానినుడులదృఢమొందుచునాలకించి తా
మనమునలేని వేడుకల ఁ మందవిసర్పిణి డిండిమంబునుం

గనుఁగొని నీమనోరథము ♦ గల్గిన నావశమైయొకండు దా
నిని నెరవేర్తునందులకు ♦ నీవిటులన్ నుతియింపఁజెల్లునే.

ఉ॥ నావినిడిండిమంబు జన ♦ నాధుల విగ్రహశోణితంబునే
తావునఁగానికోలెడు విధంబులభించి యెఱుంగఁగావునన్
నీవిటనింక నాయునికి ♦ నిండుకృపామతి నీకొనంగ నా
సావనదోహదంబు జన ♦ వందితమై నెఱవేటు నావుడున్.

చ॥ మదిముదఁమొందియందులకు♦మందవిసర్పిణిమిత్రత్నమా!
యదనునెఱింగి మైమఱచి♦యానర నాధుఁడనిద్రపోయినన్
మెదలకఁజేనిమైగఱచి ♦ నెత్తురుబీల్చి తొలంగిపోయి నీ
సదనమునన్వివేకమున♦సంచరియింపుమటంచుఁ బల్కినన్.

క॥ వినిడిండిమంబునీ చె

ష్ఠినయట్లు నటించుననుచు ♦ బృధ్విపతిచం

ద్రునిమృదులతూలతలిమం

బున మెలఁకువతో వసించి ♦ మోహముమీఱన్. 127

చ॥ కువలయ నాధుఁడుం బడక♦కుంజేనికూర్కకముందెవానిని
దవిలిశరీరముంగొఱికి ♦ నన్ జననాధుఁడులేచి“నీ”యటం
చు వినివినేవకుంబిలిచి ♦ చూడుడు దేహము తేలు గుట్టిన
ట్లవిసెడుఁదెమ్ముదీపమన♦నాతఁడుదివ్వియఁదెచ్చెఁజొతకున్.

గీ॥ అంతలో మత్కుణంబు దా ♦ నతిరయమున

దూరముగఁబోవ నాపరి ♦ చారకుండు

పాన్పుసంతయుఁగని యొక్క ♦ ప్రక్కనెఱసు

పోల్కి నటించు నాచీర ♦ పోతుఁజేంపె.

—♦ ఆ శ్వా సా ం త ము ♦—

ఉ॥ అంబుజపత్రనేత్ర! కరుణాంబుధి! పంకరుహలయాప్రియా
తుంబురనారదాబ్జభవ ♦ ధూర్జటిపాకహారాదిపూజ్యపా
దాంబుజ! సాధుమకానిహృదయాంబుజసీమవిహార! దానవా
డండరభంజనా ! ఫణిన ♦ టద్వరవిగ్రహ! లోకనాయకా.

క॥ దుర్వారబాహువిక్రమ

గర్వితగీర్వాణవైరి ♦ గణఘోరమరు

న్నిర్వాపణనిర్వద్యర

దర్శికర ! విష్ణుప్ర ♦ తానాధారా !

131

భుజంగప్రయాతము.

నగేంద్రాతిథీరాక ♦ నల్లోకవీరా

జగన్మోదదాయీ భు ♦ జంగేంద్రశాయీ

ఖగేంద్రాధిచారి ప్ర ♦ కాండాసురారి

జగత్సుత్రధారి ♦ నృ ♦ శంసాపహరీ.

132

—♦ గద్యము ♦—

ఇది శ్రీరామచంద్రకరుణాసమాసాదితకవితాచాతుర్యకాశ్యప
గోత్రోద్భవమాదిరాజు వంశపయఃపారావారరాకా

సుధాకరాబ్బరాజమాత్యపుత్రజగ్గమాంబా

గర్భశుక్తిముక్తాఫలరఘునాథామాత్య

కవిప్రణీతంబగునీతికథామంజరియను

మ హా ప్ర బ ం ధ ము న

ద్వితీయాశ్వాసము

శ్రీరస్తు.
శ్రీరామాయ నమః.

నీతికథామంజరి

తృతీయాశ్వాసము

శ్రీవైదేహీహృదా

జీవాంబురుహప్ర ! మాని ♦ చిత్తాబ్జవిహారా ! విశ్వశ్రేణీసం

సేవితపాదారవింద ! ♦ సీతారామా.

1

వ॥ అవధరింపుము. కావున గుణశీలంబు లెఱుంగక పరునిం జేర్చినవానికి హానిగల్గు. నావుఁడాకర్ణించి పింగళకుం డిట్లనియె—

2

ఉ॥ కాదనకుండ నోదమన ♦ కా ! మదభీష్టము దీర్పుమిప్పుడీ వాదురహంకృతీం గెరలు ♦ నట్టి వృషేంద్రుని చెంతకేగి నీ వాద్యుఁడొకఁడని తెలుపవలయును ♦ నంటిచరింతువటంచు రాజు నీ మీదఁగరంబుఁగోపమునఁజూపుచునుండనిదేమిచిత్రమో,

సీ॥ అయిననాతఁడు దయా ♦ మయుఁడుకావున నీవు
 నావెంటఁజేనుదెంచి ♦ ప్రోవుమనుచు
 స్వాపరాధముఁదెల్పి ♦ ప్రార్థించినఁ బ్రసన్నుఁ
 డగునంచువచియింపు ♦ మయినదనుకఁ
 జెలికారమునుజేసి ♦ కలుపుకోలుతనంబు
 నకుఁ గడంగుదముదా ♦ ని కనుకూలు
 డై వచ్చెనేని మే ♦ లండు; దక్కినఁ దత్పు
 లము నందుఁ గాన వే ♦ గమునఁబోయి

సీ॥ రమ్ము మనమాటలేవియుం ♦ ద్రవ్వకుమన
 దమనకుఁడు వల్లెయని యాన ♦ నమున దీన
 భావము చెలంగఁ దొట్రిలఁ ♦ బదము లటకుఁ
 బోయి సంజీవకునిఁగాంచి ♦ మ్రొక్కెనెలమి. 4

సీ॥ అంతసంజీవకుఁడుగాంచి ♦ యందరికిని
 భద్రమేయన నాలించి ♦ వంచకంబు
 భువిఁబరాధీనులకు డ్దేమ ♦ మునకు మిగుల
 నంతరంబుండు దానికిఁ ♦ జింతయేల ? 5

ఉ॥ నావుఁడునాలకించివృష♦నాథుఁడువంచకనాథ! తాల్మితో
 నీవచనప్రకారము గ ♦ ణించిన నొండువిశేషమేదియో
 భావమునంజెలంగెనను ♦ భావముతోచెడుఁగాన నిక నీ
 వావిషయంబుఁదెల్పఁదగు♦నంచిరుప్రక్కలఁజూచెనయ్యెడన్.

చ॥ కనుఁగొనివానిలక్షణము ♦ కాటకపాటకులంత లేచిపో
 యినఁగని వానివైపు నిపు♦డేమని తెల్పుదు ? వీరితోడ నీ

వనయముఁ జెల్లిఁ జేయుదువటంచునృపాలుఁడెఱింగెనిద్దియె
వ్వనికిననర్హమాననెడువాక్యముతోపదె? చూచువానికిఁ

క॥ రాజద్రోహులువీరను

నై జమునీవెఱిగి ప్రతిది ♦ నంబున నీ ని

స్తేజోవంతులఁజేర్చుట

రాజున కహితంబు; శుభక ♦ రంబె తలంపక.

౯

ఉ॥ కావుననిన్ను నాత్మసముఖంబునకుఁగొనిరమ్మటంచు నా
తోవచ్చించినన్ననిపె ♦ దోడనెవచ్చుటమేలు మీద నీ
భావమునందుఁదోచుననుభావవిధానముఁబూనుమింతకుఁ
దైవమలంఘ్యమెవ్వరికినా వృషభేంద్రుఁడుభీతిఁగాంచుచుక.

ఉ॥ నివ్వెఱివోయి యన్యులకు ♦ నేనొక కీడొనరింపలేదు నా
కెవ్వరుఁగాని యెందులకుఁ నెగ్గుఁదలంతురు? మంచివారలం
దివ్వసుధాస్థలిక వికృతి ♦ నేర్చుఖలాత్ముల చిత్తవృత్తు లిం
కెవ్విధినన్న నేమిఫల ♦ మీవిధిదాటఁదరంబె? యేరికి.

వ॥ తొల్లి కాకవ్యాఘ్రజంబుకంబులు కపటోపాయంబున నొక
క్రమేలకంబుందమ ప్రభువగు పంచాస్యంబుచేఁ ద్రుంగించె.
నీకా కథచెప్పెద నాకర్ణింపుమని సంజీవకుండు దమన
కునితో నిట్లనియె—

11

—♦ ఒంబె కథ —

గీ॥ దర్పసారంబనెడు మృగేం ♦ ద్ర మొకకాన
వ్యాఘ్రజంబుకకాకంబు ♦ లనెడిమంత్రి

పుంగవులతో నెపుడుఁ దాఁ జె ♦ లంగుచుండు
సర్వమృగములు కొలుచుచు ♦ సన్నుతింప. 12

సీ॥ శార్దూలకాకవం ♦ చకము లాకానలో
నొకనాడు దిరుగుచు ♦ నొక్కయుష్ట్ర
మునుగాంచి సంతోష ♦ మునను నీపేరేమి
యెటనుండిరాక నీ ♦ విటకనవుడు
నాక్రమేలక మిట్టు ♦ లనె వర్తకుఁడొకండు
మేటిభారంబు నా ♦ మీదవైచి
మోయించుచుండ నా ♦ మోపు నేను భరింపఁ
జౌలకవ్యాని నీ ♦ లీలమొఱగి

గీ॥ యీయరణ్యముఁజేరితి ♦ మీయనుగ్ర
హమునఁ ద్రాసంబువోనాడి ♦ యలరువాడ
నాకు మీకంటె మఱిశర ♦ ణ్యంబులేదు
హితునివలెఁజూడుడివె నమ ♦ స్కృతులుమీకు. 13

చ॥ అనవుడునివ్వసంబునమృ♦గాధిపుణ్డొక్కరుఁడుండె వీరుఁడా
తనికిట మేముభృత్యులము ♦ తాలిమితోనిక నీవు వానిద
ర్శనమునుజేయుమేముతగు♦సాయమొనర్తుమటంచు నక్కప
ల్కినవిని నాడుపుణ్యము ఘ ♦ లించెనటంచు మహాంగ
మెంచుచున్. 14

ఉ॥ వానిపిఱుందవోవ మృగ ♦ పాలునకయ్యవిదానిసంగతిం
బూనికతోవచించివెస♦మ్రొక్కుమునానదిమ్రొక్కినిల్వఁబం

చానన మామహంగమునఁకాదృతితో నభయంబాసంగితా
నేనిటనీకమాత్యపద ♦ మిచ్చితిఁ గైకొనివేడ్కనుండుమీ.

ఉ॥ నావుడునుస్త్రిమంత మృగఁనాఘఁడుచెప్పినరీతినుండెఁ దా
నీవిధినుండనొక్కతఱి ♦ నిట్లనెమంత్రులఁబిల్చి సింగమీ
నావిధి నేమనందు నిట ♦ నాకిప్పుడాయకారణంబునం
జేవదొఱంగెదేహమిఁక ♦ జీవనభాగ్యమదెట్లుగ్లగ్నో. 16

గీ॥ కాన నారోగ్యమదికొంత ♦ గలిగి బలము
వచ్చి నడయాడునందాఁక ♦ వనమునందు
మీరలందఱు నాకు నా ♦ హారమిప్పుడుఁ
దెలిపితోడ సఁపాదించి ♦ తెచ్చియిండు. 17

చ॥ అనవుడువాయసాదులుమ్మఁగాధిపునింగనిస్వామి! యీవనం
బున నెరనిట్లునీకు నొకఁపూటకుఁదేఁగలవారమొక్కొ? మే
మనవరతంబు మీరుదిని ♦ యవ్వలికేగినమీద నున్నదా
నిని భుజియించిజీవనమునెట్లనఁజేయుచునుంటిమానటన్.

గీ॥ తెలియనిదికాదు మాశక్తి ♦ దేవరకిట
ననఁగ వారలసింగంబు ♦ గనివచించె
దొరకినంతనెకానిండు ♦ తోడ్మైసఁ
జోలుఁ గడపెదఁగాలమీ ♦ లీలననుచు॥ 19

ఉ॥ అంతటమారుపలుకుటకు ♦ నయ్యవిభీతిలి యెల్లభూములం
దెంతయుఁగ్రుమ్మరిల్లి యెట ♦ నేయెరచిక్కమినన్నివీడి వ
న్యాంతరపీఠులం దిరుగునట్టితఱిన్ వెసఁదత్త్రయంబు వా
సంతమురాకపూర్వమొకఁచేక్కఁటిఁజేరుడు సంతఁగాకియన్.

ఉ॥ తక్కినవారైనాచి విదితంబుగ మీకెర కొంచెమేనియుం
జక్కినజోడలేదె ? యికఁజేయనదేమి ? సతంబుతోడిటన్
మక్కువతోడదానిడిన ♦ మాంసములంబరులుబ్బ మెక్కితో
డక్కట ! లేవలేనిసమ ♦ యంబున నీవిధమార్యధర్మమా.

ఉ॥ ఇప్పుడునొక్కచొప్పు మది ♦ కేర్పడుచుండెనదేమనందురా
తప్పుక యీక్రమేలకముఁ ♦ దంత్రమునకొనరిపెట్టి నేటి కీ
తిప్పలులేకజేనిఁగి ♦ దీర్చితిమాయొక నెల్లిపోలిన
ట్లప్పటిమాటచూతమన ♦ నంతస్యగాలముపల్కొ నీగతిక.

సీ॥ మనయధీశుండుష్టమున ♦ కమాత్యపదంబు
నొసఁగినన్మానించు ♦ చున్నవాఁడు
మనము దానికపాయ ♦ ము నొనరించితిమేని
నొవ్వించిరేనికి ♦ దవ్వగుదుము
కాన నీవిపుడు వ ♦ కాణించినవిధంబు
పోలదంచువచింపఁ ♦ జేలిమాలి
బలిభుజంబిట్లు త్తు ♦ ద్బాధితుండిలఁ గృతా
కృతములారయలేడు ♦ హితులనైనఁ

గీ॥ జేంపుటకుఁ బాల్పడునుగాని ♦ జేంకడనఁగ
వ్యాఘ్రమాలించి యట్టికా ♦ ర్యమునకతఁడు
నిష్టపడనిమ్ము మనకది ♦ హితముగాద
టంచు ధర్మవిధానంబు ♦ నెంచిచెప్పి.

ఉ॥ ఆతనిచెంతకీగి మన ♦ మంతటఁ గ్రుమ్మరిపడ్డబాధలం
గై తవముంద్యజించివలు♦కందగునా, సరియంచుఁబోయి సం
ప్రీతిజనింపజేనిఁ గని ♦ పెక్కునమస్కృతులాచరించి స్వా
మీ ! తగుపాట్లజక్కినను ♦ మేలొనఁగూడదిదేమికాలమో.

చ॥ అనుచువచించి కొంతవడి♦కయ్యవిమాముపురందుదేవ!యొ
క్కనితమగర్భమందునిచి ♦ కల్గినయాకలిమంటఁబాపికొం
డనినమృగాధినాథుండన♦యంబుమిముఖ దయఁగాచి నేటికీ
పనికిటులేనొడంబడుట♦భావ్యమె? లోకులునన్నుదూఱరే?

వ॥ కావున నిట్టి సంభాషణంబిక తేకుడు. దీనివలనఁ బరలోక
సౌఖ్యంబులకు దూరుండనగుదునన జంబుకంబు కాకంబుం
గాంచి నీవు నైకంబవు నిన్ను గర్భంబునఁ జొన్నినను
జేనికి తుదృఢాధానలశిఖావ్రాతంబణంగదు. నామేను
జేనికి భోజ్యంబుజేసి కృతార్థుండనయ్యెదనన దానింగాంచి.

ఉ॥ గోలయొనర్ప నేటికిది ♦ గూడునె?యంచువచించివెంటఱా
ర్దులముమీరలెవ్వరికఁ ♦ దూగరుదీనికి నేనుజేని కీ
లీలమదీయదేహమును ♦ లిఘనొసంగెదనంచుఁబల్క నా
కాలమునంగ్రమేలకము♦గ్రక్కునఁదాఁజెనుదెంచితద్విధి.

మ॥ వినిసాంతంబుగ దీని కీ విధమున♦వేసారుట లాభముం
డునె ? యిద్దానికి నేనమర్థుండను నా♦టోపంబుమీకేలరా
జునకు నావలనఁబ్రయోజనమిట♦సుంతై నలేదంచుఁబ
ల్కిన గోమాయముజేనిగాంచి తమకీ ♦ కృత్యంబు

యుక్తంబగున్. 28

ఉ॥ భృత్యుఁడుస్వామికార్యములభీతివహింపకపిల్గుమారినకా
నిత్యసుఖంబులందనువునించుదివంబు లభించు దీన మీ
కత్యయమేమి లేదన మృగాధిపుఁడంతటఁజూడనున్నమున్
సత్యముజంబుకోక్తి ననుఁజెంకకధన్యునిఁజేయు మంచేనకా.

క॥ తుదకాకలిబాధకు న

య్యదియోర్వఁగ లేక లొట్టి యం జెంపి తినెం
గుదురుకొను కొత్తవానిని

మొదలంటహరింతు రాజు యమునుపటిలెంకల్. 30

వ॥ కావున త్సుద్రపరివేష్టితుండగు భూనాయకుండు భయం
కరభుజంగసంఘాతావృతపటీరపాదపంబుచేందంబునఁ బరి
సరజనంబులకు ముప్పుపుట్టించును. దీని కొక్కకథ
వక్కాణింతు వినుము. 31

— వ డ్ల ం గి క థ —

సీ॥ ఇలనొక్కపురమందుఁ గలఁడొక్క వడ్లంగి

వాఁడు నానాఁడుఁ దా వనికీబోయి

పనికియు క్తంబగు పాదపవ్రాతంబు

ఖండించి స్తంభాది కము లొనర్చి

కొనితెచ్చి పురికమ్మి కొని సదాజీవించు

చుండు వాఁడొకనాడు నొక్కచోట

వనిలో సుహృద్విలో చనము నాఁబరగు పం

చాస్యంబుఁగాంచి భీ తాత్ముడగుచు

గీ॥ నిలువఁబడియుండ నామృగ ధ నేతకాంచి
 పరమకరుణాంతరంగుడై ధ పలికెనిట్లు
 మన్నఖంబులు మీమీద ధ మరలితెగవు
 ధైర్యమునువీడిత్రాస మొం ధ దకు మటంచు. 32

ఉ॥ అంతటఁబెక్కు చేందములఁనాతఁడు మ్రొక్కినుతించిసింగముం
 జింతలుదీఱఁ గోరికలఁ ధ జెందుచు నప్పటినుండి దాని న
 త్యంతముదంబుమీఱ వివి ధ స్తవనీయఫలాదులిచ్చి తా
 నెంతయుఁ దన్నుచుండుఁ బృథివీశుడనంబ్రతివాసరంబుకా.

సీ॥ ఇట్లుకొన్నిదినంబు ధ లేగ సింహంబుతో
 నొకనాడుఁ గాకజం ధ బుకములరుగు
 దెంచి యిష్టాగోష్ఠిఁ ధ దేలుచుందేవర
 వారీవనింగొన్ని ధ వాసరముల
 నుండివేటకుఁ భోవు ధ చుండఁగానము కార
 ణము గానుపింపదు ధ నామృగేంద్రు
 డాలించి యారీతి ధ నాడె వడ్లంగి యొ
 క్కుండస్మదీయ భ ధ క్తుండు గలఁడు

గీ॥ ప్రతిదినంబున నాహార ధ మతఁడు దెచ్చి
 యిచ్చుచున్నాడు నావిని ధ మెచ్చి కాక
 జంబుకములంత నామృగ ధ స్వామిఁజూచి
 యతనిఁ జూపుడు ధన్యుల ధ మగుదుమేము. 34

ఉ॥ నావుడు నాలకించిమృగఁనాయకుఁ డెల్లెయటంచువానితో
 దావసియింపనొక్కయెడఁదాల్చి నాతఁడువచ్చిచూచియా

తావననున్న పాదపముఁ డ్రదాసముతో వెసనెక్కినంగృహ
భావముతో మృగేంద్రమటఁవానినిడాసియిదేమనావుడుక.

గీ॥ అవనిసార్థకనామధే ధ యంబులగు న
రిష్టవంచకములు రెండు ధ రెండునైపు
లందు నీకుండుటంజేసి ధ యిందువేగఁ
జేరితిని దుష్టయుతు రాజుఁ ధ జేరఁదగదు. 36

గీ॥ అనుచు వచియించి యాభూరు ధ హంబునందె
యుండి భయమునఁ ధ గదలక యొక్కచేనుప
వచ్చుచుండంగ దానిని ధ వచ్చిచేరి
కడురయంబున నక్కాన ధ వెడలి చనియె. 37

గీ॥ సజ్జనుండయ్య నెపుడు దు ధ ర్జనులతోడి
సంగతిం దుర్జనుఁడునాఁ జె ధ లంగుచుండు
బకకదంబముతో మిత్ర ధ భావమొంది
తిరుగుహంసంబుబకమునాఁ ధ బరగుఁగాదె ? 38

కం॥ మించినకార్యమునకుఁ జిం
తించిన ఫలమేమి ? మిగుల ధ ధీరుడనై కా
వించి కలిక దిశల న్నిం
డించెద రణశూరవినుత ధ నిర్మలయశముక. 39

మ॥ అటుకాదేని సమస్తశూరజనమా ధ న్య స్వర్గసౌఖ్యంబులు
త్కటమోదంబునఁబొందువాఁడననివఁక్కాణింపనాలించివి
స్ఫుటశౌర్యాంచితయుష్మదీయవచనంబుల్ సత్యముల్ కానియొ
క్కటినాలింపుమటంచుజంబుకముపఁకలంబూ నెసినైఖరిక.

సీ॥ భవదీయవచనంబు ♦ లవని శూరశ్లాఘ
 సీయంబులైన నే ♦ దో యుపాయ
 మును విచారించి వై ♦ రినిదాకి సాధింప
 నొండె వెంటదొలంగ ♦ నొండెమేలు
 సాహసంపడి మహా ♦ సంగ్రామమరణంబు
 శ్రేయంబటంచు వై ♦ రికులమంటి
 ప్రాణంబుదొరగుట ♦ పాడిగాదనుమాటఁ
 బాటించిపిదప నా ♦ పగఱతరము

గీ॥ నెఱిగి విజయంబుదా నిశ్చ ♦ యించి పోర
 భయము విడనాడి మార్కొన ♦ వలయు దీని
 కెపుడు విపరీతమగునప్పు ♦ డెందుఁగాని
 తప్పుదు పరాభవము శచీ ♦ ధవునికై న.

41

—, టి ట్టి భ ము క థ ,—

గీ॥ తొల్లియవివేకమున సము ♦ ద్రుఁడొక టిట్టి
 భంబు నెదిరి పరాభవిం ♦ పంగఁబూని
 తాఁబరాభూతుడయ్యె న ♦ ద్దానిఁబూర్ణ
 ముగ వచించెద వినుము స ♦ మ్మోదమలర.

42

సీ॥ జలధితీరంబునఁ ♦ గలయొక్క తరువుపై
 తీతువొక్కఁడుగూడు ♦ దీర్చికట్టి
 కొనియాత్మనుందరిం ♦ గూడి కాపురముండె
 గడువనిట్టులఁ గొంత ♦ కాలమునకుఁ

దనకాంత గర్భంబుఁ ♦ దాల్చుటంగంచి నీ
 యిష్టంబు వేడు మే ♦ నెట్టిదైనఁ
 గూర్తునావుడు నాశ ♦ కంతాంగనామణి
 చెలువునింగంచి యి ♦ ట్టుల వచించె

గీ॥ మదభిమతమొండు గలదు చె ♦ పెద్ద వినుండు
 పర్వదినములలో సరి ♦ తృతిమహాగ్ర
 తుంగభంగములు చెలంగ ♦ నింగిముట్టి
 హెచ్చి యచ్చెరువుగఁబొంగి ♦ వచ్చుగాదె ? 43

మ॥ మనయావాసము చెంగటం గలుగుటకు ♦ త్తృజంబుపై
 నుండు నం
 డనికాయంబులు నీటిపాలగునుకా♦నకమందిరంబొండుచూ
 డనగుకొ మిరికనాలసింపకుడి వెంటట సూతికాలంబుడా
 సినవేళకొ పెసనన్యదేశగతియుకొ ♦ శ్రేయంబుగాదేమెడకొ.

చ॥ అనవిని దానిమాటలకు ♦ నావిహగంబుహాసించితమ్మిగుం
 పునకరుణండుగల్వలకుఁ♦బూర్ణ శశాంకుడుఁ జాతకవ్రజం
 బునకుఘనుండు నెట్లుటలఁ ♦ బుల్లులకుకొ ఖగరాజురాజుకా
 వున నిక నీజడాశయుడు ♦ బోనె? యెదుర్కొని యస్మ
 దాదులకొ. 45

గీ॥ ఏల యీలీల నాతరం ♦ బెఱుంగలేక
 లేనిపోనివిచారంబు ♦ మానసమునఁ
 జేర్చెదవుగాన ధైర్యంబు ♦ చే వసింపు
 మనఁగ టిట్టిభియిల్లని ♦ యానతిచ్చె.

ఉ॥ ఎట్టిజనుండు రాగలుగు ♦ నెగ్గునణచెనుసాధనంబుఁ జూ
పట్టినమీదటఁ వెఱపుఁ ♦ బాసివసించిన మేలుగాని తాఁ
బట్టినపట్టు వీడకీటు ♦ పాలనుఁడై నటియింప విజ్ఞులే
పట్టిన గర్వియీతఁడనిఁపలుకఁచుఁ దిట్టరె? మాటలేటికిఁ.

గీ॥ హితము విననట్టి బాలిశుఁ ♦ జెప్పుఁజుఁగోల
విడిచిపడినట్టి కమఠంబు ♦ విధిధరితిఁ
గాలధర్మంబునొందు నా ♦ కథముఁగంబు
దనరసాకల్యముగఁ జెప్పె ♦ దను వినుండు. 43

—+ తా బే లు క థ +—

చ॥ జగతివెలుంగుచుఁ భువన ♦ సారసరోవరమొక్కడుండె నె
ప్పగిది నెసంగునది బహు ♦ పక్షికదంబ విహారయోగ్యమై
సాగసులమీఱుపద్మములఁశుద్ధమరందచరద్భ్రమాళినా
దగరిమశాలియై విబుధ ♦ తామరసాక్షిజలక్రియాహ్లామై.

సీ॥ అందుఁగంబుగ్రీవ ♦ మను కూర్మము వికట
సంకటంబులను హం ♦ సములతోడి
చెలిమితోవర్తించు ♦ నిలఁగొన్నిరోజుల
కటవానలేమిఁ బ ♦ ద్మాకరాంబు
పూరంబిపురఁబాఱు ♦ నారాజహంసంబు
లన్యదేశంబున ♦ కరుగఁదలఁచి
కూర్మంబుచెంతకుఁ ♦ గూర్చితో నరుదెంచి
తమయిచ్చగలుగు న ♦ ర్థంబు నుడివి

9 || కడకు నీనువియోగదుః ♦ ఖంబుమీటు
చుండె మేమేమిసేయుదు ♦ ముల్లనుందు
వటువకుండుము సఖ్యంబు ♦ నరిగివత్తు
మనవుడాకచ్చపంబిట్టు ♦ లనియె వగచి. 50

10 || ఇంతకాలంబు మనమీ వ ♦ నాంతరమునఁ
బరగుచుంటిమి చెల్మిసో ♦ దరులభాతీ
దీనికొక్కదొసఁగు కల ♦ నేని పొసఁగు
ననితలంచి యెటుంగ నా ♦ మనమునందు. 51

శా|| మీతో నీయెడఁగూడి పక్షములబద్ధిల్మిక్కరా విపత్తుండనే
రీతికవచ్చెద? గాన నెట్లయినఁగూర్చింబూనినన్నువడిక
మీతోఁగై కొనిపొందునామిగులఁదాల్మిక్కలోనయోచించినీ
గీతోక్తినివినసాహసంబునకు నుం ♦ కింపక మనంబొప్పునే?

చ|| ఎటులగునో యెటుంగవిఁక ♦ నీ నెలవున్విడనాడి నీవు వ
చ్చుట సరికాదటంచునవిచొప్పుడఁజెప్పినఁ గచ్చపంబు మి
క్కుటముగఁ గక్కసింఁచె దుద ♦ కుకవిహగంబులుదానిఁ
గాంచి నీ
యటమటదీట నొక్క వెర♦వారయగల్గితిమాలకింపుమీ.

11 || యష్టినొకదానిఁగొని దాని ♦ యగ్రతలము
లేముచెఱియొక ప్రక్కన ♦ నెలమిపట్టి
కొనిపఱుతుమీవు తన్నధ్య ♦ మును గ్రహించి
వీడకుండుదువేని మా ♦ వెంటరమ్ము. 54

చ॥ అనవుడు వల్లెయంచునది ♦ యావిహగంబులు తెచ్చినట్టియ
ప్రినిఁగొని ప్రేలఁజంచువుల ♦ చే నవినిగితదంచలంబులం
గొనిచేనుచుండ దానిఁగని ♦ కూరిమితో నొకపట్టణంబులో
ని నరులు పల్కునట్టి నుడి ♦ నికృణముల్ చెవిసోకినకా వెనకా.

గీ॥ కూర్మ మీధ్వనివచ్చుట ♦ కుఁ గతమెద్ది
యనుచు నాఖేచరంబుల ♦ నడుగనోరి
పట్టువదలి భువింబడి ♦ పలలలుబ్ధు
లగు జనులచే హతంబయ్యె ♦ వగపుఁగాంచి. 56

ఉ॥ కానవివేకవంతుఁడెటఁ♦గాని యుపాయముఁబూనికార్యసం
ధానచఱుండునై మెలఁగి♦నకాశుభముల్నమకూడుఁగానిస్వ
స్థానముఁబాయకే యెడల♦దై వపరుండయియుండఁగూడద
వానికిఁ గీడుతప్పదని ♦ పల్కుబుధోక్తుల నాలకింపవా ?

—♦ చే ప ల క థ ♦—

వ॥ ఈ యర్థంబు తేటఁబడ నీకొక్కకథావిశేషంబు చెప్పెద
నాకర్ణింపుము, తొల్లి యొక్కజలాశయంబున ననాగత
విధాతయు, బ్రత్యుత్పన్నమతియు, యద్భవిష్యంబునని
మూడు మత్స్యంబులు సంగాతంబునంజేసి వర్తించుచుండె.
అందనాగతవిధాత, ప్రత్యుత్పన్నమతియద్భవిష్యంబులం
జూచి యిట్లనియె.

సీ॥ ఈవత్సరంబున ♦ నింతవఱకువాన

లేదయ్యెనెట నింక ♦ మీదనైనఁ

గురియునాసయొకింత ♦ కూరదు కాలంబు

ప్రతికూలముగఁదోచె ♦ వారిజాక

రమునందుఁ గలుగు నీ ♦ రంబు లెండకమున్నఁ

దెలివితోఁ జరియింప ♦ వలయులేక

మసలిన మోసంబు ♦ పొసఁగుఁగావున నిచ్చ

టికిఁ గొంతదవ్వన ♦ డెండమునకు

గీ. నతిముదంబి డెడు ధ్రువోద ♦ మనుహ్రదంబు

కలదు; మనకిచ్చటికి నీటి ♦ కాల్య యచటి

నుండి విడువక వచ్చుచు ♦ నుండునదియు

వెనుకమూయఁగఁ దోయంబు ♦ వెనుకఁదీయు.

59

ఉ॥ కావుననేటిరాత్రి నల ♦ కాలువలోఁబడి యాహ్రదంబు నిం

కేవిధి నైనఁజేరి మన ♦ మీవగఁబాపికొనన్వలె మహా

ధీవరులింతకున్నునుపు ♦ తేకువతోఁ జేనుదెంచి యింక నీ

జీవనముల్లనుంగొని “యి ♦ నీ” పదిరోజులకింకఁబాటెడిక.

ఉ॥ అప్పటికేగుదెంతమని ♦ యందరుజోలరులాడికొంచు వా

రప్పటికప్పుడుంజెనిరి ♦ యావచనంబుల నాలకించుచు

న్నప్పటినుండి నాదుహృదఁ ♦ యంబుడికిల్లె నుపద్రవంబురాఁ

దెప్పిటుదారిఁజూచెదరు ♦ ధీనిధులేయెడనంచుఁ బల్కినక.

కం॥ మనముననానందించుచు

విని ప్రత్యుత్పన్న మతి వి ♦ వేకియుతుఁడు నా
ననె దీనికింతయేటికి
ననరంతగవచ్చినప్పు ♦ డరయుదమనుచున్.

62

గీ॥ యద్భవిష్యంబు తా మాట ♦ లాడకుండె

నంతట ననాగతవిధాత ♦ యాజలాశ

యము వెడలిపోయి యొయ్యెనా ♦ యర్థరాత్రి
దగునుపాయంబుతో ధ్రువో ♦ దంబుఁజేరె॥

63

చ॥ ఇకనిటసంతకంతకగు ♦ నెండలమెండున నెండ నీరు మై
నికులు రయంబునన్వెడలి ♦ నెట్టనమావులు గట్టిమీనబం
ధకములు గజ్జలెత్తెలలు ♦ నాదగుసాధనముల్గ్రహించి వే
డుకలఁజెలంగి చేపలఁబ ♦ టుత్పముమీఱఁగఁ బట్టి
యాడ్చుచున్. 64

చ॥ స్తిమితముతోడగట్టినకుఁ ♦ జేర్చుచునుండగనందు యద్భవి
ష్యము కడుమిట్టిమిట్టిపడఁ ♦ జేంపిరి; రెండవచేప నీటిపై
సమసినయట్లుతేలగిల ♦ జోలదులంతటఁజూచి నీళ్ళు తీ
రమునకుఁజమ్మి మీననికఁరంబులగైకొని గట్టుఁజేరుడున్.

గీ॥ అద్ది తామెల్లఁగాఁబోయి ♦ యాజలంబుఁ
దూఱి తప్పించుకొని బారిఁ ♦ తొలఁగిచేనియె
గాన మతిమంతుఁడేయెడఁ ♦ గాని కీడు
గనడు నావిని టిట్టిభ ♦ మనియెనిట్లు.

66

కం॥ ఇంద్రులకై డెందంబునఁ

గొందలమౌదుకుము పనులు ♦ గూడినవేళక

డిందపడకేమగంటిమిఁ

బొందుపడంజేసి యశముఁ ♦ బొందెదఁగనుమీ.

67

చ॥ అనవుడునాపులుంగుచెలి ♦ యంతటభర్తకుమారుపల్కఁగా

మనమున భీతినూరుకొనెమాప్పులు లేకది కొన్ని నాళ్ల కం

దునఁ బ్రసవించినం గినిసి ♦ తోయవిభండల పక్కిపంతముం

గనవలెనుచుఁబొంగితమకంబునఁగై కొనియెం దదండముల్.

ఉ॥ పిమ్మటనాపులుంగుచెలి ♦ పెన్నిటిఁగన్గొని తొల్లి నాదు వా

క్యమ్ములు త్రోసిపుచ్చి వినఁరైతి రిఁకేమిఘలంబటంచు బా

ష్పమ్ములుకాల్పిలోయనఁగఁజేరుచునుండగనంగలార్చినక

నెమ్మది లేకటిట్టిభము ♦ నెమ్మిసతిక బుజగించి మీదటక.

చ॥ పులుగులగుంపుఁగూర్చికొని ♦ పొంగుసముద్రునిపాటు

వానితోఁ

తెలియఁగఁబల్కి వారిధులఁదెంపరియై యొకసారిపుక్కిటం

గలయఁగఁబట్టజేరిన జ ♦ గన్నుతళుహరుఁడౌబన్న గాశనుం

డిల మనకుంబ్రభండనుచుఁనీజడరూపుఁడెఱుంగ డేయెడక.

ఉ॥ కావునవానికింక మన ♦ కష్టవిధంబెఱిఁగింపకున్న నీ

జీవననాయకుండెపుడుఁజేవఁదొఱంగడు తాల్మి దా నహం

భావముమానఁడిప్పనికిఁబంశమెయంచునరాదు పోయి యా

దేవనుతుక ఖగేశు వినుఁతించిన మేలుఘటించునాతఁడక.

చ॥ అనితమితోనొడంబఱచి యావిహంగంబులు దానుభక్తితో
 వినుతులొనర్పనాతడట యేగమునంగనిపించి మీ మనం
 బునంగలదోహదంబులను బొందుడొసంగెదనాఖగంబులం
 బునిధియొసర్చినట్టి విధి యిది పోలవచించిన నాతడలగితో.

గీ॥ జలనిధింగాంచి తనమహా యశసమున
 నండములనెల్ల దెప్పించి యావిహంగ
 ములకు నిప్పించి మాజనం బులకు నింక
 నెగ్గుదలఁపకుమదిసికు లగ్గుగాదు.

73

గీ॥ అనుచుశాసించి యావిహం గాధినాథుఁ
 డచట నంతర్విత్తుండయ్యె నంత టిట్టి
 భంబు తమవారితో నిశాం తంబుఁజేరి
 సతికి నండంబులంజూపి సౌఖ్యమొందె.

74

ఉ॥ నావినిసంతసించుచు మ నంబున నక్కలతేనిఁగాంచి సం
 జీవకుఁడిల్లనెన్ ధరణి జీవులకేయెడనైన డాగినం
 జోవులభింపకుండునె వి చారమదేటికి పుట్టిగిట్టుమ
 ర్త్యావళి నెందఱంగనమయూరె? హాహాళిఁజెందనాయమే.

ఉ॥ మిత్తనిబట్టిగెల్వంగల మేటియొకండుగలాడె? దానిచే
 హత్తుకొనంగ దుష్టయశఁమందుటఁగానిమఱొండుగాదు నా
 చిత్తముప్రాణహానికిని సిద్ధమెకాని సుమానహానికే
 యెత్తుననోర్వఁజాలదిది యంతయు నిక్కముమాట లేటికిన్.

ఉ॥ కాపున నేనుయుద్ధమున ♦ కై చేనుదెంతునటంచు తేనితో
 నీవువచింపుమింక నిట ♦ నిల్వకపోమ్మన వంచకంబు సం
 జీవకునాజ్ఞ వేగమున♦సింహముచెంతకుఁబోయి వానితోఁ
 దావచియించెసర్వము యథావిధిఁబూసలఁగ్రుచ్చినట్టులన్.

ఉ॥ కక్షవహించి గోవిభుని ♦ గాలునివీటికిఁ బంపఁబూని హ
 ర్యక్షమవార్యకోపమున ♦ నార్పుచునుండఁగగోవిభుండుప్ర
 త్యక్షముగా రణంబునకుఁ ♦ దావెసరానట రెంటికిఁ సహ
 స్రాక్షునికైనఁ జూడఁదగ ♦ నట్టిమహారణమయ్యెనంతటన్.

వ॥ అట్టియెడఁ గరటకుండు దమనకుంగాంచి దమనకా ! భవ
 దీయమంత్రశ్రవణఫలంబు మెకంబులయెకిమీ డనుభవిం
 చెడు. కంటివే; కార్యాకార్యవిచక్షణంబులే కిట్లాచరించుట
 న్యాయంబగునె? లోకంబునం గొందఱు విజ్ఞలమని తామ
 కృత్యాకృత్యంబుల నిర్ణయింతురు. వై పరీత్యంబున దైవాను
 కూల్యంబు పొసంగదని వక్కాణింతురు గాని తమ యవి
 వేకంబని విచారింపదు. అట్టిమూర్ఖులకు బుద్ధిచెప్పఁ
 బూనినవాఁడు మర్కటంబులకు బుద్ధిఁజెప్పఁదలంచిన
 సూచీముఖంబు చందంబునఁ గీడొందును. అక్కఱ వక్కా
 ణించెద వినుము.

79

—, సూ చీ ము ఖ ము క థ —

కం॥ హిమవద్భూమిధిరప్రాం

తమునన్ లలితఫలసుమ వి ♦ తానయుతార

ణ్యముగల దచ్చట వానర
సముదాయమొకండు సంత ♦ సమున వసించుకొ. 80

గీ॥ ఒక్కరోజున నాగుంపు ♦ మిక్కుటమగు
శీతబాధితమై మహా ♦ జ్యోతిరింగ
ణనికురంబముగని వహ్ని ♦ యనెడిబుద్ధి
డాసి చేలిగాచుకొనుచు నుం ♦ డంగ నచట. 81

కం॥ సూచీముఖమనువిహగము
చూచికపీంద్రంబులార ! ♦ చోద్యంబగు నా
లోచింపంగ నివి మిడుగురు
లాఠీయంజూడు డచట ♦ ననలంబుండెకొ. 82

చ॥ అటకరుదెంచి కాచికొని ♦ యాచేలిపాపికొనుండనంగ మ
ర్కట మొకడందునా నుడికి ♦ గాఢతరంబగుకోపమూని నీ
వీటనిటుమాకు బోధకుడ ♦ వేయని నిక్కుచు వెక్కిరించినం
దిటఁగొని యాఖగంబుఁ గడ ♦ తేర్చె నఖంబులఁ గ్రుచ్చి
గ్రక్కునకొ. 83

చ॥ ఇలమతిమంతుఁడెంచి మతిఁహీనునకాడుహితంబుమేలుగాఁ
గలదె? హితప్రబోధకుని ♦ కంటె హితోక్తుల నాలకించువాఁ
డలవడ డెందునం; దనకు ♦ నన్నిటిలోనశుభంబుఁగోరి య
న్యులకునుఁ గీడుగోరు జను ♦ డొందు వినాశము మాటి
మాటికికొ. 84

—* వ ర్త కు ల క థ *—

వ॥ తొల్లి నందిగుప్తుండనువాఁడు సుదర్శనగుప్తుని వందింప
నెంచి తండ్రిని ధనంబును గోల్పోయె నక్కఱ వక్కాణిం
చెద నాలకింపుము. 85

సీ॥ భువిజనావతియను ♦ పురి సుదర్శనగుప్తుఁ
డును నందిగుప్తుండు ♦ ననెడువర్త.
కులు నిర్వ్యరేయెడఁ ♦ జెలిమినుంఁజిరి; వారు
ధనము సంపాదింపఁ ♦ దలఁపుగలిగి
యన్యదేశంబున ♦ కరుదెంచి కొంతకా
లము పాలిబేరంబు ♦ ల నొనరించి
యభిమతంబొనగూడ ♦ నభిజనంబునకు రా
నందిగుప్తుండు మహా ♦ నందమొంది

గీ॥ యలసుదర్శనగుప్తుని ♦ సంతఁగాంచి
మనము ధనముల నిపుడుఁ దె ♦ చ్చినవిధంబు
మఱచిపురమున వెల్లడిం ♦ పంగఁజనదు
మదిఁదలంపుమువిబుధ సం ♦ భాషితములః 86

మ॥ సరఘాశ్రేణిసమార్జితాచ్ఛమధువుఁ ♦ సర్వంబుఁడెందంబునం
గరుణస్వీడి జనుల్గ్రహింతురుగదా ♦ కాబట్టి లోకంబునం
దరయన్ న్యాయసమార్జితంబగుధనం ♦ బన్యుల్గ్రహింపంగఁజూ
తురుదీనిన్ నగరంబు బాహ్యమున నెం ♦ దుంగానిదాపందగున్.

చ॥ వలసినవేళఁ దెచ్చికొన ♦ వచ్చుననంగ సుదర్శనుండు నీ
తలఁపు యథార్థమల్లెయని♦దానిని నిర్వురు నొక్కబిందెలో
పలవెనఁబోసి యొక్క వట ♦ పాదపసన్నిధిఁబాతి మందిరం
బుల కరుదెంచిడెందముల♦పొందునవ ర్తిలుచుండిరేయెడన్.

గీ॥ కొంతకాలంబునకు నంది ♦ గుప్తుఁడొక్క
వాసరంబున నల్లగు ♦ ప్థలమున
కరిగి యాబిందెత్రవ్వి తా ♦ నపహరించి
కడువెసందెచ్చి డాపటి ♦ కంబుఁజేసి.

89

మ॥ తనుపారక మఱికొంతకాలమున కా♦తండ్రికొనాఁడాసుద
ర్శనగుప్తుంగని విత్తమెత్తుకొనిరా ♦ సందేహ మేమాత్రమై
నను గాన్పింపదు రమ్మటంచుఁ గొని వెంటంబోయి యా
చిహ్నముం
గనియామేదినిఁద్రవ్వినకథనమటం♦గాన్పింపదాయెన్నెనన్.

ఉ॥ అంతట నందిగుప్తుడట ♦ నచ్చెరువందుచు వానిముందటం
జింతిలు నాసుదర్శనునిఁ ♦ జేతనురంబును బాదికొంచు నీ
యంతటి మిత్రహంతకుడయారె? జగంబునలేడుచెల్మితో
నితకు నీవొడంబడితి ♦ వే నినులోకము లాడిపోయవే.

ఉ॥ కంటికిఁగానరాక తమ ♦ కంబున నద్దమరేయి నెప్పుడో
యొంటిగవచ్చి నీవు ధన♦మొయ్యనఁగై కొనియజ్ఞుడట్లయీ
కొంటెతనంబునం బరుల♦కొంపలఁగూల్తువె? లేక యీధనం
బంటంగ నేరికిం దెలియు♦నా? మఱిదానికిఁ గాళ్ళువచ్చెనా?

సీ॥ కానిమ్ము, రా, నిన్నుఁ ♦ బోనిచ్చెదనె ? నంది
 గుప్తుండలంతులఁ ♦ గూర్చువాఁడ
 టంచు నీవెంచకు ♦ మాసొమ్ము నీచేతఁ
 గ్రక్కింపకున్న నే ♦ నొక్క-మేటి
 మగ వాఁడనాయంచు ♦ జేగడంబుసేయుచు
 నాసుదర్శనగుప్తు ♦ నంటికట్టు
 పుట్టంబుఁ జేబట్టి ♦ భూనాయకుని కొల్వ
 కూటంబునకురాక ♦ కుదుటపడ వ

గీ॥ టంచులాగిన కోపంబ ♦ ణంచుకొంచు
 నాసుదర్శనగుప్తుండు ♦ నతనిఁజూచి
 యేలచిందులు వై చెదు ♦ తాళుమింక
 వినుము నాపల్కులంత నీ ♦ విధముఁ గనుము. 93

చ॥ వదలుమనంగఁ గోప మనివార్యముఁగా, నలనందిగుప్తుడుం
 బదిలముగానటింపఁ గల ♦ వాఁడవు నీవు; ధనంబుపోయి క
 ప్తదశవహించు నేనెటుల♦స్థైర్యముతో నివసించు? గాన ని
 య్యది సరిపోక నీనుడుల ♦ నా వినఁగావలె? సిగ్గులేదొకో.

మ॥ నినువీడందగవౌనె?రమ్మనఁగఁగా♦నిమ్మలైయంచునుద
 ర్శనగుప్తుండట వానితో నరుగుదే♦రక నందిగుప్తుండు తా
 మనుజాధీశునిడాసి సర్వమెఱిగి♦పకమీద నన్యుండు మ్రొ
 క్కినివేదించె యథార్థసంగతులఁదా♦ భేదంబు వేధింపఁగక.

గీ॥ అంతటం బాడ్డివుండు ధ ♦ ర్వాధిక్యతుల
నటకు రావించి యిర్వుర ♦ నప్పగించి
వీరి తగవును దీర్చుడు ♦ మీరటంచుఁ
బలికివారి నియోగింప ♦ వారలపుడు.

96

ఉ॥ వారివివాదమెల్ల విని ♦ వాదిఁ గనుంగొని త్రవ్వివత్త మె
వ్వారలుచూచుచుండఁబ్రతి♦వాదిహరించె? దలంపసాక్షులు
న్నరుగదా? యనంగఁ గొను ♦ నా? ధన మన్యులెటుంగ
దొంగ; యె
వ్వారలు సాక్షులుండిరని♦ వారలఁ దెచ్చెద నక్కటక్కటా.

ఉ॥ అచ్చటనొక్క మట్టిగల ♦ దన్యములేదు మతేమిసేతు నే
నెచ్చటఁజొత్తునా కిప్పుడు♦నెయ్యది దిక్కని భేదమొందుచుం
బొచ్చెములేనిమార్గమునఁ ♦ బోవుదునేని వటంబెసాక్షియై
వచ్చినమీరలెల్ల వినఁ♦ బలెఁడుగాక యథార్థ తత్వముఁ.

చ॥ అనిశపథంబొనర్పఁ గని ♦ యచ్చటివారితఁ డెట్టిపుణ్యుడో
తనరుచులేనియట్టి శప ♦ ధం బొనరింపఁగ నేరికానె? యై
ననునిదిచూడ కెప్పుది♦నాయముదెల్పఁగరాదు సర్వముం
గనుఁగొనుచుండు దేవుడల♦కల్లనిజంబులెటుంగు నేయెడఁ.

చ॥ అనుచుఁదలంపవీఁడెధన♦మంతయుఁదెచ్చిహరించిపాపమా
తనిపయి నిందమోపి యిటు♦తానిట నెంతటిసత్యవంతుడో
ను నెడియశంబుఁబొందవలె♦నంచుమహర్భటిసల్పుచుం డెనొ
కొఁ? నెఱయ“అంకుటాలికినిఁ♦గ్రొత్తడినుద్దులు పెక్కులా”

గదా? 100

సీ॥ అనుచుఁజూపటు చెప్పి ♦ కొనుచుండ సభ్యు, లొం
 డొరుఁజూచిలోన న ♦ చెచ్చెటువుఁజెంది
 త్మోతలంబున నిట్టి ♦ శపథ మశ్రుతచరం
 బని ముచ్చటించుచు ♦ నవ్వణిజలఁ
 గని నేడుప్రాద్దువో ♦ యెనుగదా తేవు మీ
 తగవుదీర్తుము రండు ♦ తప్పవద్దు
 నా వల్లెయని నిశాం ♦ తముల కేగిరివారు
 నందిగుప్తుండంత ♦ నాటిరేయి

గీ॥ గృహబహిర్ద్వారమును మూసి ♦ కేతనదు
 జనకునింబిల్చి వానితో ♦ స్వకృతమంత
 యును నివేదించి సాష్టాంగ ♦ ము నొనరించి
 ప్రాజ్ఞుఁడోయన నిట్లు చె ♦ ప్పందొడంగె. 101

గీ॥ అఖిలపురుషార్థసాధన ♦ మర్థమెపుడు
 వి త్తవంతునిలోకులు ♦ వివిధగతుల
 గౌరవింతురు కల్మష ♦ క్షుపణమునకు
 నర్థమెనిదానమనివిజ్ఞ ♦ లండ్రుగాదె. 102

ఉ॥ కావునఁజేతివి త్తమును ♦ గావజనుండు నుపాయవంతుడుం
 గావలెఁగాని మూర్ఖుఁడనఁ ♦ గాఁజరియింపఁగరాదు జాగులే
 కీవటకేగి సూర్యుఁ డుద ♦ యింపకమున్నె తదంతరంబునక
 నూ వెయణంగి యుండవలె ♦ జూడుము వి త్తము దక్కు
 మార్గము

గీ॥ అరయ తేపటిదినము ధ ♦ రాధాధిక్యతులు
వచ్చి వృక్షంబు నడిగిన ♦ వదలి వెఱపు
నిచటిధనమా సుదర్శనుఁ ♦ డె త్తికొనియె
ననుచు ధైర్యంబుతోఁ బలుక ♦ మయ్య తండ్రి ! 104

గీ॥ ఇంతమాత్రంబుఁ జెప్పితి ♦ వేని జయముఁ
గాంచుమనపక్ష మనఁగ నా ♦ లించితండ్రి
కీలుతలపోయుతఱి వచ్చు ♦ కీడుగూడఁ
జంతసేయంగవలెనంచుఁ ♦ జెలిమినుడివి. 105

వ॥ ఇట్టి విచారంబు లేనిచో శాబకంబుల రక్షింపంబోయి
కోలుపోయిన బకంబుచేందంబగు. అక్కఱ వక్కాణించెన
నాకర్ణింపుము.

—♦ కొంకతథ ♦—

కం॥ ఒకనింబమహీజముపై
బకమిథునంబుండెఁ బిదప ♦ బహుదినములకా
బకముచెలి గర్భవతియై
యొకకొమ్మం గూడువెట్టి ♦ యుత్సాహమునకా. 107

గీ॥ అండములువెట్టి పిల్లలౌ ♦ నట్లొనర్చి
పెంచుచు నొకప్పుడది తన ♦ పెనిమిటిఁగని
మున్నిచటి పక్షిశాబక ♦ ములను క్రింది
పుట్టలోఁ బాముభక్షించి ♦ పోవుచుండ. 108

గీ॥ దానిబాధలుపడలేక ♦ తరువుమీది
పులుగులొక్కటియై లేచి ♦ పోయినవట
వింటిరావంత; దీనిని ♦ విన్నదాది
నుండి నాచి త్రమెఱియుచు ♦ నుండెమిగుల॥ 109

చ॥ ఎఱుంగకదీనిఁజేరితిమి ♦ యీపసికందుల కొక్కకీడురాఁ
దఱియంగలార మేయనుచుఁ♦దావచియుంచుచుఁగంటనీరిడన్
వెఱపువహించిజాయఁగని ♦ వెంగల్వికై వడిఁదాబకోటమే
తెఱఁగునుదోపకుండుట మ♦దింగడుఁజింతిలికొంతసేపటన్.

ఉ॥ ఊరకనీవిదేటికెద ♦ నుమ్మలికంబువహింతువిట్లు సే
కూరినబారికిన్ వెఱపుఁ ♦ గూరక వైరివధించుకీలు నే
నారసినాడనిక విను ♦ మచ్చట ముంగివసించునట్టియా
యీరమునుండి పుట్టవర ♦ కీయెడఁజేపలవై చియుంచెదన్.

చ॥ అటులఘటించినన్మనకు♦నన్నియు సేకురునంచుబల్కి యం
తటఁ గమలాకరంబునకుఁ♦దాఁజేని చేపలఁదెచ్చివేయ మి
క్కుటమగు వేడ్క-ముంగియట♦కుంజేని మాలభుజించి
పుట్టచెం
గటి కరుగెంచిచేంపిభుజ♦గంబు భుజించెను కొంగపిల్లన్.

చ॥ కాన నొకండుసేయఁజేనఁ ♦ గా మఱియొండగునంచుఁ
బల్కి-నన్
దానికినందిగుప్తుడటఁ ♦ దండ్రుఁగనుంగొనిలోన సందియం
బూనక నేను చెప్పినటు♦లుండిన భద్రముగూడు నాపుడున్
సూనునిమాటకొప్పుకొనె♦నూ, తుదకున్జనకుండుగూరిమిన్.

ఉ॥ అంతట నాతడుఁ జనకుఁ నానిశించాఁగొనిపోయి మ్రానిగఁ
 రాభంతరమందునుంచి నిలఁయంబునకుం జేనుదెంచితక్కురే
 యంతయుఁ బుచ్చిరేపకడఁ న్యాయవిధిజ్ఞులచెంత కేగుడుఁ
 వంతదొఱంగియంతఁ బ్రతివాదియు నచ్చటికేగుదెంచెడిన్.

ఉ॥ వచ్చినవారిఁ దోడుకొని ఁ వారలు వెల్వడి మఱ్ఱిజేరి లో
 నచ్చికమూని పాదపమ ! ఁ నాటిదినంబున వీరలిచ్చటం
 గ్రొచ్చిధరితి) విత్తమునుఁగుప్తమొనర్చి యదెట్లుమీదటం
 దెచ్చిరి?సాక్షివౌటనికఁదెల్పుమఃసిప్రయథార్థమంతయున్.

చ॥ అననిటఁబాతినట్టి ధన ఁ మంతయు నొక్కదినంబునఁ నుద
 ర్శనుడిట కొక్కరుండె నిశి ఁ జీంకకవచ్చివెసఁ హరించిపో
 యెననెడినాదమొండల మఁహీరుహమధ్యతలంబునుండి వ
 చ్చిననటనున్న వారలలఁచిత్రపటంబులమాడ్కినుండఁగన్

ఉ॥ అంతట నాసుదర్శనుఁడు ఁ నారసివారలఁజూచి యిద్ది దృ
 ష్టాంతమటంచునెంచకుడిసాలమదెక్కడ?సాక్ష్యమేడ?యీ
 యంతరమీరలాజ్ఞ యిడి ఁ నంతనె తెల్పెదనంచువేడి తా
 నంతటవృక్ష మెక్కివిటఁ పాంతరముల్పరికించి యొక్కటన్

చ॥ గుహవలె భీకరంబయినఁ కోటరముంగనితోనఁ దూఱఁగా
 దహతహలాడియప్పడొకఁతంత్రమునారసియెండుగాదెమ
 దు హరిదలంచినందెడిఁతోడనెయింగల మంటఁజేయఁగా
 దహనశిఖావితానపరి ఁ తప్తతనుండయిపోన వృద్ధుఁడున్.

ఉ॥ బెగ్గిలివేడికోప కొకఁ పెట్టునఁగూయుచుఁ బైకిఁదూకి లె
 మొగ్గిధరితి)వారలకుఁ మ్రొక్కి-మహాత్మకులార! మిమ్ములఁ

సిగ్గుఁజూడనాకు; నికఁ ♦ జేరెదనాకము; నందిగుప్తుఁ డి
ట్లగికి నన్నొసంగె వినుఁ ♦ డాతనితండ్రినటంచు నయ్యెడఁ.

గీ॥ అనువులనువీడె బిదప ధ ♦ రాధికారు
లాసుదర్శనగుప్తున ♦ కా ధనంబు
నెల్లదెప్పించి యిప్పించి ♦ హితముఁదెల్పి
గొఱతవేయించిరా నంది ♦ గుప్తునపుడు.

120

వ॥ అని వక్కాణించి కరటకుండు వెండియు నిట్లనియె. మొదట
విచారంబుదొఱిగి నీవచనంబుల నంగీకరించితిఁ గాని
యిది యకార్యంబని తలఁపనైతి. సంజీవకుండెన్నఁడైన
మన కపకారంబు గావించినవాఁడు కాడె? అట్టివానికిఁ
గవ్వంబుఁ గల్పించితివి. పాపాత్ముండనై యిందులకు నేనును
నీకు సహాయుండనైతి. ఇది మనకు లగ్గుగాదు. పరుల
వంచింపనెంచిన వంచకుండు తానె వంచితుండగు. ఇందు
లకు నీకొక్క కథ వక్కాణించెద నాకర్ణింపుము. 121

— ♦ ధ న గు ప్తు ని క థ —

సీ॥ ధరణిలోన నజస్తు ♦ దంబు నాపురి నిండ్ర
పాలితుండను వణి ♦ గ్వరుఁడుకలఁడు
అతనికి ధనగుప్తు ♦ డను మిత్రుఁడొకడుండె
నిండ్రపాలితుఁడు దా ♦ నింటనున్న
యఱువదిపుట్ల లో ♦ హము కూలివాండ్రచే
నెత్తించికొని యా ప్త ♦ హితునికడకు

వరుదెంచి యన్న యు ♦ స్నల్లుండి యిప్పుడు
బరదేశమునకుఁ బో ♦ వలసివచ్చెఁ

గీ॥ బయనమది తేవె దీనిని ♦ భద్రపఱిచి
యెంచికన్గొని నీయొద్ద ♦ నుంచుకొనుము
వెలనిక నెఱుంగుదువుగదా ♦ విక్రయింపు
మప్పటికి వడ్డీతో లాభ ♦ మమరు నేని॥ 122

చ॥ పరులవిధాననీవడితి ♦ వాడుకచొప్పునఁ బుచ్చుకొమ్ము నీ
సరకువిధంబునంగనుము ♦ చౌకగనమ్మకుమాగిహొదటన్
మఱియొక నాటికమ్ముదము♦మాటలవెంబడిఁబ్రాద్దవోయెనీ
సరకురయంబునంగొనుము ♦ జోగొనరింపకుమంచుఁ
బల్కినన్. 123

ఉ॥ అతఁడు నేనునీకిపుడు♦నన్యఁడనా ? మఱినాడుసొమ్ముగాఁ
జూతును నీదుసొమ్మెప్పుడుఁ ♦ జూడమఱొండుగ
నమ్ముమంచుఁ దాఁ
జేతులనప్పగించుకొనె ♦ స్నేహముతో నపుడింద్రపాలితుం
డీతఱిసీకునావలన ♦ నితశ్రమంబొనఁగూడఁ బోయెదన్.

చ॥ అనుచువచించిమిత్రుఁడగు ♦ నాధనగుప్తుననుజ్ఞ వాని వీ
ఱొగ్గనిచేనిమందిరంబునకుఁ♦గొంచకయామఱునాడులేచికూ
ర్చిన విషయాంతరంబునకు ♦ శీఘ్రమెపోయి స్వకార్యమంత
యుం
బనుపడునట్లుకూర్పుకొని♦వచ్చిముదంబునఁగొన్ని నాళ్లకున్.

సీ॥ అవ్వ ర్తకునిజాడ ♦ నరుడెంచి యాతఁ డ
 డభ్యుత్థానమొనరించి ♦ యుచితసరణిఁ
 గుశలంబునారసి ♦ కూర్చితోఁబయనంపు
 వృత్తాంతమడుగఁగా ♦ వించి కొంత
 తడవునల్లాపంబుఁ; ♦ దదనురూపంబుగా
 సతనివాణిజ్యంబు ♦ నందుగలుగు
 మంచిచెడ్డల విచా ♦ రించి లోహము కొంత
 వెలహెచ్చెననివింటి ♦ వీటనిపుడుఁ

గీ॥ నల్ల మనలోహమేమయ్యె ♦ ననఁగనతఁడు
 వదనమందలి దీనభా ♦ వంబుదోప
 నాదులోహంబు కొంచెముం ♦ డంగ దాని
 తోఁ గలిపి నీదులోహంబు ♦ త్రోసిగదికి.

126

చ॥ తలుపులుమూసిమీదనొక ♦ తాళమువై చితిఁ;గొంతమందికా
 వలెనని నిన్నరానిటకు ♦ వాకిలితాళముఁదీసిచూడ లో
 పల నిసుమంతమైనఁ గను ♦ పట్టదులోహము; దీనినెట్టులం
 దెలుపుదునీకటంచు వెను♦దీయుచునుంటిని లోనఁజింతలక.

గీ॥ నేను నాసొమ్ముపోయిన ♦ దానికెంత
 మాత్రమైననుఁ జింతింప ♦ మిత్రుఁడుంచి
 నట్టి సరకాతఁడిటకు రా ♦ నయ్య నీదు
 సొమ్ముఁగొనుమిదిగో యటం ♦ చు నననైతి.

128

చ॥ అని మది కేమిదోపకిటు ♦ లారయుచుంటిని దీనివిన్నచో
 జనములుమెత్తురా ? తగు వి ♦ చారణసేయఁగ మా

గృహంబునక

మునుపటిరీతిగాదిపుడు ♦ మూషికబాధలు పెచ్చరిల్ల దే
నినిఁ బ్రదుకంగసీయవని♦నిక్కముగామనలోహమంతయుఁ.
ఉ॥ పొంగుననోటఁగొట్టుకొని♦పోయెనటంచేని నిశ్చయించి యీ
సంగతిసీకుఁజెప్ప మది ♦ జంకితి నావిని యింద్రపాలితుం
డంగదలోనణించికొని ♦ యాతనిమోసమెఱింగి యీతఁ డి
బ్బంగిధనంబుఁగై కొను ను♦పాయముబన్నినవాఁడుగావునఁ.
ఉ॥ ఈతని మాటుమోసమొన ♦ రించినఁగాని ధనంబురాదు సం
గాతము వీడరాదనుచు ♦ గాఢముగాఁదలపోసి మిత్రమా !
నీతలఁపేనెఱుంగనె ? గణించిన దై వముచేసినట్టి యీ
సేతకు నేమిచేయుదుము ♦ చింతిలనేటికిఁ? బోయివచ్చెదఁ.

క॥ అనిచెప్పి సెలవుఁగై కొని
తనయింటికిఁబోయి యదిమొ ♦ దలుకొని నేస్తం
బునఁదిరుగుచు నా ధనగు
పుని యింటికి దినదినమునఁ ♦ బోవుచునుండెఁ. 132

ఉ॥ అంతటనొక్కనా డతఁడు ♦ నాధనగుపునితోడ లోకవృ
త్తాంతములూడునట్టి సమ ♦ యంబున వీధినొకండు రేగుపం
డ్లంతికమందునమ్మురవ ♦ మాతని పుత్త్రుకుఁజాలకించి తా
నెంతయుఁ దండ్రీ పండ్లుకొని♦ యిమ్మని యేడ్చుచుఱొచ్చు
వెట్టినఁ. 133

గీ॥ ఇంద్రపాలితుఁ డాబిడ్డ ♦ నెత్తితండ్రీ
గా, వరాలుగా, బంగారు ♦ గా ఫలంబు
లిపుడు కొనితెచ్చి యిచ్చెడ ♦ నేడువకుము
రమ్మని ఫలంబు లధికదూ ♦ రంబువోవ. 134

గీ॥ వెంబడించు నెపంబున ♦ వెంటనపుడు
తీసికొనిపోయి యొకచోట ♦ దెలియకుండ
దాచి యాననమున మహా ♦ దైన్యభావ
ముట్టిపడుచుండ నరుదెంచె ♦ నోటలేక.

135

ఉ॥ వచ్చినయింద్రపాలితుని ♦ వాడుగనుంగొని బిడ్డఁజేడినా
బుచ్చికుమారుదింపి ఫలముల్గొనుచుండఁగ నింతలోనఁ బా
టచ్చరుఁడోయనంగనొకటక్కరి గృధ్రమువచ్చిబాలునిన్
ముచ్చిరుచుండఁదన్నుకొనిపోయెనటంచువచించెనయ్యెడన్.

చ॥ అనధనగుపుండ్రొక్కమొగి ♦ హస్తముతోనురమప్పలించుకొం
చు నిటులనీవు పాపమనిచూడక యింతటి ఘోరహత్యకుం
బనుపడినాడవా? కినిసి ♦ బాలునిమోమునుఁజూచి వానిగొం
తునులిమివై వడెందమునఁ ♦ దోచినదా? మఱిచేతులాడెనా?

గీ॥ ఓరిచండాలుఁడా ! ద్రోహి ! ♦ యోరిపాపి !
నికముగాగద్ద బిడ్డ ద ♦ న్నుకొనిపోవు
నా ? వినినవార లీమాట ♦ నవ్విపోరె ?
యనుచు నేడ్చుచు మరల ని ♦ ట్లనియె కినిసి.

138

ఉ॥ ఎంచేకుమీపు సొమ్ము లభియించినదంచు; మదించి; దానిగ్గ
క్రించెదనింకఁ జూడుమని ♦ కేకలువై చుచు లేచిపోయి శో
కించుచు న్యాయవాదులకుఁ ఖేదవిధంబును విన్నవింపఁదాఁ
గొంచుచు నింద్రపాలితునిఁ గూరిచివారలు పిల్చివానినిన్.

ఉ॥ ఆతనినుండి యావిధము ♦ సంతయునాదట నాలకించి యశా
రా! తిలకింప నీవచన ♦ మశ్రుతదృష్టచరంబువాఁగ నే

నీతనియింటనే స్తమున ♦ నేర్పడ నర్పదిపుట్లలోహసం
ఘాతమునుంచిపోతి నెలు ♦ కల్గినిపోయిన వంటదానినికా.

గీ॥ బుడుత గద్దతన్నుకొని పో ♦ వుటదివిత
యా? యనఁగవిని వారు ♦ లోహంబుబిల్ల
వాని నయ్యెడఁ దెప్పించి ♦ వారికొసఁగి
కొఱతవేయించిరా ధన ♦ గుప్తునచట. 141

వ॥ అనిచెప్పి కరటకుం డనేకవిధంబుల దమనకు నుపాలంభించు
నవసరంబున మృగనాయకుండు కేసరంబులునిక్క- మూ రీ
భవించినమృత్యువోయన నవ ర్యకోపాసలజ్వాలామాలి
కాదుర్నిరీక్ష్యుండగుచుఁ జేనుదెంచి. 142

ఉ॥ అంబుదనిక్వణంబువలె ♦ నార్పుచునావృష భేంద్రుఁబట్టినే
లంబడఁద్రోచి చంగున గ ♦ లంబురదావళినొత్తివట్టిర
క్తంబునుద్రావి యావృషభ ♦ కాంతునికాలునివీటికంపి గే
హంబునకేగుదెంచి మదియందనుతాపముపెచ్చరిల్లఁగకా.

గీ॥ వగలఁగూరుచుఁ జెంతకు ♦ వచ్చినట్టి
కరటకదమనకులఁ గాంచి ♦ కలఁతఁజెంది
యెంతఘోరం బొనర్చితి? ♦ నిట్టినాకు
రాజనామంబదేల? భా ♦ రంబుగాదె? 144

గీ॥ భరణరక్షణములఁజేసి ♦ ప్రకృతిరంజ
నంబుగావించువాని క ♦ ర్హంబుగాని
యస్మదాదులకవని రా ♦ జాహ్వాయంబు
కాల్పనా? దూరమెంచని ♦ ఖలుఁడనైతి. 145

సీ॥ కొపించి సంజీవ ♦ కునిఁ జేంపికొంటిని
 విషవృక్ష మేనిఁదాఁ ♦ బెంచి నలుకఁ
 దగునె? యిట్లొనరింపఁ ♦ దక్కినలెంక కూ
 టువకాయువుదొరంగు ♦ నవలభూప
 తికిఁగల్గు దొసఁగు; సం ♦ దియము లేదీధాత్రి
 బ్రదికినన్నాళ్ళు దు ♦ ర్యశముఁదెచ్చి
 కొంటిఁగావె యటంచు ♦ గోడుచేఁ గ్రిందుచూ
 చుచునుండ దమనకుం ♦ దుచితసరణి

సీ॥ దాయఁబరిమార్చి మీరలీ ♦ చేయఁజింతఁ
 బడఁదగునె? కేరి రాజ్యలో ♦ భంబువలనఁ
 గాని గర్వంబుచేఁగాని ♦ కడకుఁజేని
 పదముఁగోరెడి దుష్టుండు ♦ బ్రదుకఁగలఁడె ? 146

సీ॥ ధరణివానికి మరణంబు ♦ దక్క వేఱు
 దండమున్నదె? యిట్టి య ♦ ర్థంబు సర్వ
 సమ్మతంబన సింహంబు ♦ సంతసించి
 నవ్యవైభవభద్రాస ♦ నంబు నెఱె. 147

సీ॥ దమనకుఁడుఁమ్రొక్కి యోస్వామి! ♦ తమకు లోక
 మునకు శుభమగుఁగావుత ♦ మనివచించి
 సకలపరిజ్ఞనములు తాను ♦ సంతసించి
 సౌఖ్యముగనుండఁ దమరాజ. ♦ శాసనమున. 148

చ॥ అనిజననాయకాత్మజుల ♦ కందరికయ్యెడ విష్ణుశర్మ యీ
 తనరుసుహృద్విభేదమను ♦ తంత్రముసాంతముగావచించి దీ
 నిని భవదీయశాత్రవుల ♦ నిత్యముఁజూపి జయంబుఁబొంది కీ
 ర్తినిఁగనుడన్న వేడుకలఁదేలిరి రాజకుమారులొత్మల.

—♦ ఆ శ్వా సాం త ము ♦—

శా॥ శ్రీగౌరీపతిపద్మసంభవశునా ♦ సీరాదికోటిరశో
భాగారామలరత్నసంచయకలా♦వ్యాప్తాంఘ్రిపంకేరుహా !
భోగీంద్ర స్రవనీయసద్గుణగణాం♦భోరాశి ! దైత్యాంతకా !
శ్రీగోవింద ! మహీసుతాహృదయరా♦జీవాంబురుడ్బంధవా !
కం॥ రాజపరమేశ ! పుల్లాం

భోజవదన ! నిఖిలభూప ♦ పుంజమహాంసో
త్రేజిత భూమిభరణ ని
ర్వాజఘనదయాంతరంగ ♦ యానపంతగా.

ఉ॥ నక్రమహోగ్రశాపహర ! ♦ న్యాయపథావనగాఢదీక్ష ! ని
ర్వక్రపరాక్రమోత్త్రమణివైరికులాంతక ! క్షీర్తిసాంద్ర ! ది
వ్యక్రతుతంత్రరక్షణ ! కృ ♦ పారసపూరితమానసాంబుజా !
చక్రి ! పవిత్రభాసుకుల ♦ సాగరపూర్ణశశాంక ! రాఘవా !

—♦ గద్యము ♦—

ఇది శ్రీరామచంద్రకరుణాసమాసాదితకవితాచాతుర్యకాశ్యప
గోత్రోద్భవమాదిరాజు వంశపయఃపారావారరాకా
సుధాకరాబ్బరాజామాత్యపుత్రజగ్గమాంబా
గర్భశుక్తిముక్తాఫలరఘునాథామాత్య
కవిప్రణీతంబగునీతికథామంజరియను

మ హా ప్ర బంధ ము స

తృతీయాశ్వాసము

సంపూర్ణము

శుద్ధాశుద్ధ పత్రము.

పేజీ	పంక్తి	తప్పు	ఒప్పు
8	7	హత్కారమై	హత్కారమై
9	5	నొక్క-క్కటి	నొక్కొ-క్కటి
10	1	నీతిథాక	నీతికథా
55	16	ముము	ముము
69	5	డండర	డంబర
97	18	కరుగెంచి	కరుదెంచి
101	3	డభ్యుత్థాన	భ్యుత్థాన

వీరత్కవికృత గ్రంథములు.

1. కాశహ స్తీశ్వర శతకము	0-2-0
2. భవానీశంకర శతకము	0-2-0
3. సులభ సంగీత బోధిని	0-12-0
4. చికిత్సానిధి	0-12-0
5. భారతధర్మములు	0-8 -0
6. చంద్రహాసచరిత్రము	
(శేషాద్రిరమణాకృత) నంకితము పొందబడినది	0-6-0

